

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Lynne Graham

TWO SECRETS
to Shock the
ITALIAN

MILLS & BOON
MODERN

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

İtalyanları Şok Edecek İki Sır

Lynne Graham

Jet pistte gürültüyle hızlanırken, Scarlett yavaş ve derin bir nefes aldı.

"İki çocuğum var..." diye başladı.

Aristide kaşlarını çattı, kemerini çözdü ve dikleştirdi. onun anne olduğu haberine şok olmuş bir ifadeyle. Walker'dan mı çocuk sahibi olmuştu? *Onunla* bir çocuğu mu vardı? Bu, onun içinde anlamadığı derin bir yara açtı ve çok acı verdi. O, bu çarpık kayıp ve ihanet duygusunu yorumlayamadı ve bu habere öfkeyle sığındı. *"İki mi?"* diye sordu, bu son bilgi kafasına yerleşirken. "Kaza geçmeden önce evleneli bir yıl bile olmamıştı! O kadar kısa sürede nasıl iki çocuk sahibi olabildin?"

"Onlar ikiz," dedi Scarlett, neredeyse fısıldayarak. Walker'ın bir zamanlar ikiz kardeşi olduğunu ve onun öldüğünü biliyordu, ama bunun ötesinde fazla bir şey bilmiyordu. "Onlar on sekiz aylık, bir erkek ve bir kız. Onlar *senin*."

BİRİNCİ BÖLÜM

Angelico Technologies'in milyarder kurucusu ve bir zamanlar efsanevi bir playboy olan ARISTIDE ANGELICO, Luke Walker'ın anma törenine götürülürken limuzininde arkanıza yaslanmıştı. 193 cm boyunda, atletik bir vücuda sahipti, her yeri uzun ve kaslıydı, asi siyah bukleleri, parlak yeşil gözleri ve şaşırtıcı derecede yakışıklı bir yüzü vardı.

Ne yaptığını sorguladı.

"Neden bu törene gidiyorsun?" diye sormuştu asistanı o sabah. "Onu pek tanı mı yordun ki."

Cevap?

Aristide, saf ve katıksız bir merakla törene katılıyordu. Kalıcı işinin ilk gününde, yoğun trafikte masum bir bisikletçinin ölümü ironik bir şekilde haberlere konu olmuştu. Aristide, fotoğrafı tanıdığında şok olmuştu.

Ancak, eski karısının merhum kocasının tabutunun başında ağlamasını görmek istemiyordu. Bu tamamen sahte bir gösteri, onun duygusal derinliğinin bir su birikintisi kadar olduğunu gösteren bir kanıt olurdu. Bu yüzden cenazeden kaçtı cenazeden kaçmış ve bunun yerine anma törenine katılmayı tercih etmişti.

Aristide, neredeyse bir yıldır, gözleri nemli ilkokul öğretmeni Scarlett Pearson'ı yatağına alıyordu ve onu çok iyi tanıdığını sanıyordu. Ama, sürpriz, sürpriz, alaycı bir şekilde düşündü, küçük, güzel bir kızıl saçlı kadına gelince güvenen birçok erkek kadar aptal olduğu ortaya çıktı. Aristide, birkaç hafta içinde açıklanamayan bir şekilde ulaşılamaz hale gelen Scarlett'in korkakça bir mesajla Luke Walker ile evleneceğini açıkladığında şok olmuştu. Luke, çocukluktan beri *en iyi* arkadaşıydı ve Aristide'e defalarca bu ilişkinin saf ve platonik olduğunu söylemişti.

Ona güvendiği için ne kadar aptal! Aristide kendini savunmak için aldığı tüm önlemlere rağmen, tıpkı dedesi ve babası gibi, tıpkı rahmetli ikiz kardeşi Daniele gibi, bir kadın için neredeyse aptal durumuna düşmüştü. Angelico erkekleri karşı cinsle ilgili kötü bir sicile sahipti. Aristide, gençken playboy olarak kalacağına yemin etmişti ve yıllarca bu kararından sapmamıştı. O dönemi şimdi gençliğin, cehaletin ve sorumsuzluğun altın yılları olarak nitelendiriyordu. Henüz yirmi dokuz yaşındaydı, ama on sekizinde bir çapkındı ve geleceğini, annesi gibi kalpsiz bir cadaloza ya da talihsiz küçük kardeşi gibi aldatıcı bir servet avcısıyla bağlamamaya kararlıydı.

Ve şimdi dünya tam bir döngüye girmeye başlıyordu, diye kabul etti acı bir şekilde. Annesi, o bu kurumu benimsemeye hazır olmadan yıllar önce evlenmesi için ona baskı yapıyordu. Neden onu dinliyordu ki? Ne yazık ki, Daniele'nin kardeşinden son isteği, Aristide'nin annelerinin hoş olmayan mizacına karşı daha nazik ve anlayışlı olmaya çalışmasıydı. Bu zor bir istekti, ama

Aristide, rahmetli ikizinin anısına saygı duyarak ve annesinin trajik geçmişini göz önünde bulundurarak hala hoşgörülü olmaya çalışıyordu.

Daniele, "*Ailenin iyiliği için*" diye ısrar etmişti, çünkü ailesi ikiz kardeşi için her şey demektir... ne yazık ki Aristide için çok daha azdı.

Aristide'ye katıldığı her aile etkinliğinde uygun evlilik adayları sunuluyordu ve bu durum son derece can sıkıcı hale gelmişti. Sonuçta, onun planı her zaman orta yaşına kadar bekar kalmaktı. Ancak o zaman evlenip yeni nesil yetiştirecekti. Aklında mükemmel bir aday yoktu, ama zaten mükemmel bir kadının var olduğuna da inanmıyordu. Bununla birlikte, karısının sahip olması gereken Eşi güzel, kendi başına zengin ve anaç bir kadın olmalıydı. Son özellik tartışmaya açık değildi. Soğuk ve acımasız bir anneyle büyümek nasıl bir şey olduğunu Aristide'den daha iyi kimse bilmiyordu.

Soğuk ve acımasız bir anneyle büyüme nasıl bir şey olduğunu Aristide'den daha iyi bilen yoktu.

* * *

"Yorgunsun," dedi Scarlett'in kayınvalidesi Edith, kilise girişinde genç kadının gölgeli gözlerine bakarak sempatik bir ses tonuyla iç geçirdi.

"Sen de öylesin," dedi Scarlett, bir yıl önce ani ve beklenmedik bir şekilde ölen kocasının tüm aile çevresinin kalbini parçaladığını kabul ederek üzüntüyle belirtti.

Luke, işe giderken bir bisiklet kazasında ölmüştü, sadece bedeni iki uzun ay boyunca hastane yatağında kalmıştı. Ancak, o korkunç haftalar boyunca komadan çıkacağına dair gerçek bir umut yoktu

ve sonunda o ve kayınvalidesi, onu hayatta tutan makinelerin kapatılması konusunda anlaşmışlardı . Yirmi dört yaşındaydı, muhasebeci olarak yeni mezun olmuştu ve herkesin sevdiği tek çocuktu, önünde yaşamak için her şey vardı. Ve bir anda artık yoktu ve hiçbir şey bu gerçeği değiştiremezdi gerçeği değiştiremezdi.

Scarlett derin bir nefes aldı.

Artık gözyaşları kurumuştü. Luke'un hastane yatağında tepkisiz bir şekilde yattığı haftalar, onun ilk çaresiz ağlamalarını tüketmişti. Ayrıca, aile kaybına yabancı değildi. Evlendikten kısa bir süre sonra evlat edinen ailesi ölmüştü, biri uzun süredir devam eden bir hastalıktan, diğeri ise, onun tahminine göre, yasin şokunun yol açtığı ağır bir felçten. Yetim bir yetişkin olmak, Scarlett'in Luke ve onun ebeveynlerinin yanında olmasına daha da minnettar olmasını sağlamıştı. Luke, *iki* ebeveynle bir aile kurmasına yardım etmişti. Şimdi, onu sakinleştiren Luke yokken dünyasının temeli çökmüş gibi hissediyordu.

ve bu duyguyu aşması gerektiğini biliyordu çünkü yetiştirmesi gereken iki küçük çocuğu vardı.

Scarlett'in kaldırabileceği en son şey, eski kocası Aristide'nin, Luke'un ebeveynlerinin arkadaşlarını karşıladığı kilise kapısına doğru yürüyen şok edici görüntüsüydü. İtalyan bir tasarımcıya ait olabilecek kadar güzel dikilmiş koyu renkli takım elbisesiyle inanılmaz derecede zarif olan Aristide Angelico, zamanın hiç etkisini taşımıyordu zamanın izini taşımıyordu. Bu onu şaşırtmamıştı, çünkü Aristide'yi hiçbir şeyin derinden etkilemediğini zor yoldan öğrenmişti ve onu en son görmesinden bu yana sadece iki yıl geçmişti. Ancak bu iki yıl, hamileliği, evliliği, ikizlerinin doğumu ve Luke'u kaybetmesiyle kararan yeni hayatıyla dolu geçmişti, ama Aristide ile birlikteyken yaşadığı hayattan tamamen farklı bir hayattı.

Güneş ışığını yansıtan, düzenli olmaktan biraz fazla uzun, parlak siyah bukleler, zayıf, çarpıcı derecede yakışıklı bir yüzün üzerinde dalgalanıyordu. Aristide, çok az kadının Scarlett, sanki kan dolaşımına sinsi bir büyü girmiş gibi dizlerinin titrediğini hissedebiliyordu.

Onu gördüğü anda. Aristide'de bir zamanlar ne kadar kaybolduğunu, onu kaybetme korkusunun pençesinde ne kadar savunmasız hale geldiğini hatırlatan kötü anılar geri geldi. Ve o rahatsız edici anı dalgası tam da doğru anda onu vurdu ve Edith'in elini tutarken, bu üzücü duruma nazikçe başını eğip geleneksel pişmanlık sözlerini mırıldanırken, kontrolü yeniden ele geçirdi. Ve sonra sıra Scarlett'e geldi...

İsteksizce, elmas bıçakları kadar keskin, parlak zümrüt yeşili gözlerle karşılaştı ve onun söylediklerini duymadı, elini kısa bir süreliğine tuttuğunu bile fark etmedi çünkü onun bakışlarının kemiklerine kadar işleyen yakıcı düşmanlığı ve küçümsemeyi *hissetti*. Soluk kalp şeklindeki yüzü, üzerine bir lehim lambası tutulmuş gibi alev aldı.

O, Luke'un babası Tom'a dönerek konuşmaya başladığında, istemeden ondan bir adım geri çekildi.

Aristide'nin bir güç alanı gibi yaydığı tutkulu karizma aurasına maruz kalmanın şokunu hala atlatamamış olan Scarlett, Edith'in koluna dokunmasıyla dönmek zorunda kaldı.

geri dönüp yaklaşan bir sonraki kişiyi selamladı. Ancak beyni, bilinci ve kontrolü hala kaybolmuş gibiydi.

Hatırlamak istemediği şeyleri hatırlıyordu: Aristide, gülümseyen, endişeli ve ilk tanıştıklarında, koşuya çıkarken ayak bileğini burktuğunda, hiç çaba harcamadan onu büyüleyen Aristide.

O güne kadar ilk görüşte aşkın var olduğuna inanmamıştı.

Çekicilik anlık ve çok güçlüydü. Onun kim olduğunu, servet ve statünün dünyada ne anlama geldiğini ve bunun *onun kendisinden* beklentilerini nasıl etkileyeceğini gerçekten anladığında,

çoktan geri çekilemeyecek kadar derine batmıştı. Aristide'i sevmek, onu hayal kırıklığına uğrattığında ona sürekli mazeretler uydurmasına neden olacak kadar onu affedici hale getirmişti.

Hayır, *hayır*,

kızgın bir şekilde kendine söyledi, şimdi oraya gitmeyeceksin, bugün değil, bugün en iyi arkadaşı Luke'un günü...

* * *

Aristide, bir kilise sırasına akıcı bir şekilde oturdu, dikkati yas tutan dul kadının profiline kilitlenmişti. Onun porselen gibi berrak cildi her şeyi gösteriyordu. Kocasının ölümünden aylar geçmesine rağmen, hala solgun görünüyordu, koyu gölgeler onun dikkat çekici mavi gözlerini morartıyordu, cildi, çirkin bir topuzla tutturduğu, erimiş bakır gibi koyu kızıl saçlarının parlaklığının yanında sönük kalıyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, Scarlett'in hala sefil görünmesinden beklediği kadar memnun değildi. Bu, onun sandığından daha iyi bir insan olduğu anlamına mı geliyordu düşündüğünden daha nazik bir insan olduğu anlamına mı geliyordu? Öyle olduğunu düşünmüyordu.

Bir kez daha, Scarlett'i her yönden bırakmış olmasının ne kadar şanslı olduğunu düşündü. Onu uzaktan gözetlemiş, hayatını takip etmemişti. Evet, merak öldürücü olabileceğinden, bu düşünce onu cezbetmişti, ama sonunda, başka bir adamla yeni hayatının nasıl geliştiğini merak etmeden, ona sırtını dönüp yoluna devam etmenin kendisi için daha iyi olacağını biliyordu.

Yine de, zihninin derinliklerinde sorular hala yanan lav gibi kaynıyordu, iki yıl önce bastırdığı, kendisine yakışmadığını düşündüğü türden sorular.

altında tuttuğu türden sorulardı. O, Luke Walker'ı hep sevmiş miydi? Aristide'yi kıskançlık uyandırmak ve sonunda en iyi arkadaşının cinsel ilgisini kazanmak için rakip olarak mı kullanmıştı? Yoksa başından beri Aristide'yi aldatıyor muydu? O karmaşık, bağlanamayan, bırakamayan ilişkilerden birinde mi?

Ama o bakireydi, Aristide sevgilisinin beklentilerini artırmamak için bu gerçeği açıkça kabul etmemişti. Ve kadınlarla asla bu hatayı yapmazdı. Ne sunduğunu ve ne sunmadığını her zaman çok net bir şekilde belirtirdi. O da, Aristide'in tanıştığı tüm kadınlar gibi mevcut durumu kabul etmişti. Yine de Scarlett, bu kabullenmenin sınırlarını sürekli zorlamıştı. Pahalı hediyeleri ve tatilleri reddetmiş, uluslararası bir iş imparatorluğunun CEO'su olarak Aristide'nin ihtiyaçlarının, kendi mütevazı isteklerinden doğal olarak öncelikli olduğunu kabul etmemişti. Gerçekten de Scarlett...

bazen o kadar zorluydu ki, neden hala onunla birlikte olduğunu merak ediyordu.

Yine de Aristide aptal değildi. Scarlett Pearson/Walker, *onu* terk ettiği ve ondan uzaklaşan tek kadın olduğu için hâlâ ilgisini çekiyordu. Elbette, bu gerçek, Scarlett'in bir zamanlar dünya kadar büyük bir egosu olduğunu iddia ettiği bir adam için doğal bir durumdu. Onun neden başka bir adamı seçtiğini merak etmesi gayet normaldi, bundan daha karmaşık bir şey yoktu.

Anma töreninin ardından düzenlenen toplantısına katıldı. Hiçbir yerde kendini bu kadar yabancı hissetmemişti, Luke Walker hakkında yapılan doğaçlama konuşmaları dinlerken, yerel kilisede ve çeşitli kuruluşlarda tanınmış bir gençlik ve sosyal yardım gönüllüsü olduğu söyleniyordu. Bay Mükemmel, Aristide, Scarlett'in kocasının o tertemiz görünüşünün altında ne tür karanlık sırlar sakladığını merak ederek karar verdi, çünkü Aristide doğuştan alaycı biriydi.

Scarlett'i böyle bir adamla hayal edemiyordu, ama onun böyle bir adamı *hayranlıkla izlediğini* hayal edebiliyordu, bu da onu sinirlendiriyordu. Onunla ilk tanıştığında, Scarlett'in tüm boş zamanlarını benzer hayırseverlik faaliyetlerine adanmış izlenimini edinmişti, geç de olsa hatırladı, ancak o, tüm bu iyilik yapma işlerinden yavaş yavaş uzaklaşmıştı. Ancak Aristide, hiçbir uyarı olmadan, Scarlett'i hiç tanımamış gibi hissediyordu ve onun büyüdüğü dünyayı birçok yönden kabul etmeyi reddetmiş olması onu rahatsız ediyordu. Aristide, Scarlett'in büyüdüğü dünyayı, onun neredeyse hiç anlamadığı, yerleşik, geleneksel ve konservatif bir dünyaydı ve bu, onun hiper-sofistike sofistike, soğuk sessizlikler ve acı sırlar ve dramlarla dolu kendi çok daha işlevsiz geçmişinin tam tersiydi.

Aristide, aile sıcaklığı ve desteğinin ne olduğunu bilmiyordu. Yıllar boyunca tanık olduğu kadarıyla, ebeveynleri birbirlerinden *hep* nefret etmişlerdi.

gerçekte en isteksiz baba ve koca olduğunu kanıtlamıştı, ona karşı kayıtsızdı. Ancak annesi, hayatta kalan tek çocuğu olan onu idolize ederken, Aristide sessizce onu hor görüyordu. ondan kaçındı. Bu hoş olmayan gerçeklere rağmen, Angelico ailesinin soyunu sürdürmek, birlik, haysiyet ve görevini yerine getirme görüntüsü sergilemeyi gerektiriyordu. Ancak Aristide, hayatında sadece bir kişiyi gerçekten önemsemişti ve o kişi, altı yıl önce

kendi canına kıymıştı. Daniele'nin parlak ve iyimser ruhunun yokluğunda dünya hâlâ çok kasvetli bir yer gibi görünüyordu, ama Scarlett onun yanındayken bu kasvet biraz azalmış gibi hissediliyordu.

* * *

Aristide, konukların oluşturduğu grupların arasından ona yaklaştıkça, Scarlett donakaldı, çünkü o ana kadar Luke'un ailesinin yanında oturmuş, Aristide'nin her hareketini gizlice izliyordu. Kalabalıkta, uzun boyuyla kolayca fark ediliyordu ve pahalı altın saati ve kol düğmeleriyle kusursuz iş kıyafeti içinde daha da dikkat çekiciydi.

Çevresindeki herkes sıradandı ve Aristide Angelico, doğduğunda bile sıradan olmamıştı, çünkü muhteşem derecede zengin bir İtalyan iş imparatorluğunun çocuğu olarak dünyaya gelmişti. AA monogramı, onun el yapımı giysilerinin hepsine damgalanmıştı, tıpkı kadının eşyalarının arasında hâlâ sakladığı gömlek gibi. Ve o inanılmaz, imkansız derecede yakışıklıydı. Bu, kadının aklına gelen ve hemen bastırdığı bir düşünceydi, çünkü o, kadının bildiği kadarıyla cenazeye katılmamış olmasına rağmen, neden törene katılmış olabileceğini merak etmeye odaklanmıştı.

Neyse ki, Aristide, en iyi arkadaşına en ufak bir ilgi göstermeden, Luke ile bir düzine kez karşılaşmış olmalıydı.

Sonuçta, Aristide, en iyi arkadaşına en ufak bir ilgi bile göstermeden, Luke ile bir düzine kez karşılaşmış olmalıydı. En iyi arkadaşı bir kadın olsaydı, şüphesiz biraz daha çekici davranmak için çaba gösterirdi.

Aristide hiçbir zaman eleştiri dile getirmiş ya da müdahale etmeye çalışmış olmasa da, sonunda Aristide'in kendisinin aynı cinsiyetten bir yakın arkadaşı olmasını istemediğini anlamıştı.

O zamana kadar, Aristide'yi neyin

Aristide'yi rahatsız eden şeyleri fark etmede ustalık kazanmış, onun keskin bakışlarına soğuk bir ışık, dudaklarına hafif bir kıvrım, hatta çok ince bir tonlama getiriyordu. Aslında, Aristide'yi okumakta o kadar iyi hale gelmişti ki

onunla ayrılmadan çok önce onun hakkında bir kitap yazabilirdi.

"Kısa bir şey konuşabilir miyiz?" diye sordu Aristide, cam gibi pürüzsüz bir sesle.

Scarlett, bacakları hafifçe titreyerek koltuğundan kalktı. "Tabii ki." Kayınvalidesinden uzaklaşarak, sıkı bir sesle mırıldandı, "Neden buradasın?"

"Merak ettim."

* * *

Aristide ona baktı, sade elbisenin sadece boğazında ortaya çıkan porselen gibi cildi inceledi, daha fazlasını görmek istedi, ama böyle bir gelişme olasılığının olmaması onu aniden öfkeliendirdi. Muhteşem gözlerinin üzerinde siyah kirpikleri alçaktı, onun yumuşak dudaklarının olgun kıvrımlarını inceledi ve istemeden onun tadını hatırladı.

Bir an için, kasıklarına yıldırım gibi bir heyecan dalgası saldıran ham bir tahrikle sersemledi. Bu uygunsuz, yanlış, zevksiz, onun *olmadığı* her şeydi ve güçlü gururunu incitti.

Onu *hala* istemiyordu,

Tabii ki istemiyordu! Bu, hoş olmayan anılarla birleşen çılgın bir geçmişe dönüşüydü, diye şiddetle düşündü. Ama çok uzun zamandır bir kadınla birlikte olmamış olduğunu düşünürsek, belki de acı verici bir şekilde gecikmiş, yalın bir şehvet patlamasıydı, diye kabul etti.

"Neden merak ediyorsun?" Scarlett, görünüşte samimi bir şaşkınlıkla sordu. "Neyi merak ediyorsun?"

Asla öfkelerini kaybetmemekle övünen Aristide'yi saf bir öfke dalgası sardı. Kız onunla oyun oynuyordu, elbette öyle, ama başka ne seçeneği vardı ki oynamaktan başka?

"Neden uzaklaştın?" diye sordu, isteksizce.

Scarlett, safir mavisi gözlerini genişleterek, görünürde şaşkınlıkla ona baktı. "Bu çok açık değil miydi?"

diğer biri ona seslendiği için arkasını dönerek düz bir sesle cevap verdi.

Açık mı? Aristide için değil. Bir açıklama, bir son istiyordu, *hepsi* bu, kendine böyle söyledi. Açıkçası, artık o dönemin kalıntılarını geride bırakıp hayatına devam etmesi gerekirdi, ama Scarlett, ne kadar sık onu aklından çıkarmaya çalışsa da, hassas bir bedende bir diken gibi onunla kalmış, zihninin bir köşesinde onu rahatsız etmeye devam etmişti. Cenaze törenine katılmamalıydı, diye acı bir şekilde kabul etti. Yanlış yer, yanlış zamandı.

* * *

Yorgun ve gergin hisseden Scarlett sonunda koltuğuna geri döndü. Edith ona yaklaşarak sakinleştirici bir elini Scarlett'in titreyen dizlerine koydu. "*O mu?*" diye çok yumuşak bir sesle sordu. "Torunlarımızın tıpatıp aynısı."

Scarlett, o anda farkına vararak rengi attı, ama aynı zamanda Luke'un, hiçbir sır saklanmaması gerektiğinde ısrar ederken ne kadar akıllı ve ileri görüşlü olduğunu da kabul etti. ailesinden. Aynı zamanda, eşcinsel olduğunu da itiraf etmişti. "Evet," diye kesin bir şekilde onayladı, çünkü zeytin rengi tenleri, siyah bukleleri ve parlak yeşil gözleriyle Rome ve Alice, babalarının minyatür kopyaları gibiydi.

* * *

"Çocukları bir saat sonra geri getireceğim," dedi Edith telefonda Scarlett'e. "Kaydırakta eğleniyorlar. Onlara öğle yemeği vereceğim, sonra eve gelip uykuya dalacaklar, böylece sen de biraz dinlenebilirsin."

"Başka bir molaya ihtiyacım yok," dedi Scarlett nazikçe. "Bugün çalışmıyorum."

"Eminim evde halletmen gereken işler vardır."

Scarlett, çamaşır makinesini boşaltıp çamaşıruları asmak için dışarı çıkarırken, haklı olduğunu kabul etti.

arka bahçedeki çizgi. Yorgundu, ama Luke'un ölümünden beri sürekli yorgundu ve

bu yorgunluğun yas sürecinin bir parçası olabileceğini düşündü. Luke olmadan hayatı daha zor ve daha yalnızdı, ama

sevgi dolu bir çift büyükbabaya sahip olduğu için çok şanslıydı.

Son birkaç haftadır, mezuniyetinden beri çalıştığı ilkokula geri dönmüştü. Ancak şu anda hala sadece

yarı zamanlı çalışıyordu ve yaz bittiğinde

tam zamanlı çalışmaya dönmek isteyip istemediğine dair daha net bir fikri olacaktı. Şansına, Luke öldüğünde iyi bir sigortası vardı ve

bir süreliğine çocuklarla birlikte evde kalacaktı. Ancak şu anda Scarlett, daha dengeli bir hayat sürmek için işin verdiği heyecan ve diğer yetişkinlerle kaynaşmaya ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Walker ailesi, geniş müstakil evlerini evlerini iki daireye dönüştürmüştü ve çocukların kendilerinden daha fazla açık alana ihtiyacı olduğunu düşünerek oğullarını ve gelinlerini zemin kattaki daireye taşınmaya davet etmişlerdi. Gerçekte, iki çift ve ikizler o kadar iç içe geçmişlerdi ki bahçe aralarında serbestçe paylaşılıyordu ve Edith'in kocası Tom, muhasebe ofisinde olmadığı zamanlarda rahatlatıcı bir uğraş olarak gördüğü bahçeyle hala ilgileniyordu.

Kapı zili çaldığında Scarlett kaşlarını çattı çünkü kimseyi beklemiyordu ve en yakın arkadaşı Brie işteydi. Mutfaktan çıkıp dar koridordan geçerek ön kapıyı gülümseyerek açtı, teslimat geldiğini düşündü.

Gülümsemesi kayboldu ve kapısının önünde duran kişiyi görünce donakaldı ve telaşla bir adım geri attı. Aristide'di, yeşil gözleri gizemli ve kurnaz bir şekilde, onun ani ortaya çıkışına duyduğu şaşkınlığı izliyordu. "Ziyaret etmeyi planladığımı haber vermek için telefon ederdim ama şu anki numaranı bilmiyorum."

"Aristide..." diye boğuk bir sesle, ağzı kurumuş, boğazı tıkanmış bir şekilde mırıldandı. Aristide Angelico'yu kapısında görmek onu paniğe kapılmaya ittiği için, zorlukla nefes alan ciğerlerini doldurmak için derin ve uzun bir nefes alması gerekiyordu.

İlk düşüncesi, çocukların kayınvalidesi ile dışarıda oldukları için şükretmektir; ikincisi ise oturma odasındaki oyuncakları kaldırıp kaldırmadığını merak etmektir. Elbette, orada çocukların fotoğrafları da vardı. Onu dışarıda tutmak çok daha iyiydi, diye karar verdi ve rahatsızlık içinde sert bir şekilde hareket ederek temiz havaya çıkıp ona katıldı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu sert bir sesle, onun kendisini ziyaret etmesinin tek bir nedenini bile düşünemedi.

"Bahçede dururken bunu seninle konuşmaya hazır değilim," dedi Aristide kuru bir şekilde.

Yanaklarında pembe lekeler belirdi. Çok hoşnutsuz bir şekilde daireye geri döndü ve oturma odasının kapısını açtı, içinden dağınıklığı toparlamış olmasını dileyerek, küçük çocuk yetiştirmenin getirdiği sayısız dağınıklığı kanepenin arkasına gizlenmiş plastik oyuncak kutularına tıktırdı.

. Rahatlamış bir şekilde, endişeli bakışlarını karşılayan temiz ahşap zemini gördü ve Aristide'ye baktı.

O, ondan o kadar uzundu ki, onun üzerinde yükseliyordu. Çıplak ayakla 1,50 metre boyundaydı ve çıplak ayakla, yıpranmış kot pantolon ve tişört giymişti. Makyaj yapmamıştı, bu yüzden yüzü çıplaktı ve saçlarını en son şafak vakti taramıştı. Her sabah, Rome beşiğinden kalkar ve ona sıkıca sarılmadan onu yataktan kaldırmazdı. Sarılmayı sevmeyen bir babanın oğlu olmasına rağmen, küçük bir çocuk için son derece sevimliydi.

"Son görüşmemizde sana bir soru sormuştum. Orası uygun bir yer ya da zaman değildi, bunun için özür dilerim, ama yine de bir cevap duymak istiyorum," dedi Aristide.

Scarlett kulaklarına inanamıyordu. "İki yıl oldu Aristide. Neden şimdi gelip bana soruyorsun?"

"Bu soruyu sormamın sana bir zararı var mı?" Ebony kaşlarını kaldırdı.

"O zamanlar beni aramaya tenezzül etmemenin biraz tuhaf olduğunu kabul etmelisin," diye karşılık verdi Scarlett, parmaklarını yumruk haline getirerek. "Ama bu büyük bir sır değil. Cosetta Ricci ve onu Londra'da götürdüğün o büyük resmi balo vardı. Bana bundan bahsetmedin, açıklamadın. O bardağı taşıran son damlaydı. Bir manken ve bir mirasçı ile rekabet edemezdim ve rekabet etmeye de hazır değildim."

"Asla birbirimize ait olduğumuzu söylemedim..."

"Ve bizim kesinlikle özel bir ilişkimiz *olmadığını* anladığım anda, ayrılmak istedim," diye Scarlett utanmadan tamamladı.

"Çıkmak istemedin. En iyi arkadaşınla evlenmek istedin," dedi Aristide ifadesiz bir şekilde, zümrüt yeşili gözleri hedefi vuran bıçaklar kadar ölümcül.

"İstediğin açıklamayı yaptım," diye karşılık verdi Scarlett düz bir sesle. "Şimdi gidebilirsin..."

"Cosetta Ricci," Aristide inanamıyormuş gibi tekrarladı. "O benim için hiçbir şey ifade etmiyordu..."

"Ben de öyleydim," diye araya girdi Scarlett, bu noktayı daha iyi düşünmeden. Tanrı biliyordu ki, o O mesajdan sonra ondan bir daha haber almadığında, bu acı gerçeği kabullenmekte zorlanmıştı. O, onun için mücadele etmemiş, onunla yüzleşmemiş, onunla tartışmamış, onu öylece bırakıp gitmişti.

"O bir arkadaştı, daha fazlası değil. Angelico hayır kurumu tarafından düzenlenen bir bağış etkinliği idi ve annem Cosetta'yı benim partnerim olarak davet etmişti..."

Güzel bir kaş, affetmez bir şüpheyi kalktı. "Sanki hayır diyemezdin! Lütfen şimdi git," dedi Scarlett ince bir sesle, koridora geri dönüp ön kapıyı açarak davet etti.

Aristide ipucunu anladı ama kapının eşiğinde aniden durdu kapının eşiğinde durdu ve öfkeyle inanamayan bir şekilde, "Sen cidden

Cinderella'nın baloya davet edilmediğini ve bu yüzden ayrılıp başka bir adamla evlendiğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

Yüzü ateş gibi yanan Scarlett, kapıyı Aristide'in yüzüne çarptı ve mutfığa geri dönerek öfke ve hayal kırıklığıyla daireler çizerek dolaşmaya başladı. Ona söyleyebileceği o kadar çok şey vardı ki, yaptığı seçimlerin o kadar çok iyi nedeni vardı ki, konuşmaya başlasaydı Aristide gece yarısı hala orada duruyor olacaktı. Ama Aristide'e aşağılayıcı gerçekleri veya davranışlarının nedenlerini açıklamak zorunda değildi, ona hiçbir şey borçlu değildi!

Aslında, ona *büyük* bir iyilik yapmıştı. İstemediği çocukları ve evlilik dışı doğumlarının kaçınılmaz olarak ortaya çıkmasıyla ortaya çıkan toplumsal skandalı ona yüklememişti. skandalla yüklememişti. Angelico ailesi ve özellikle Aristide, Avrupa gazetelerinden hiç eksik olmadılar ve her hareketleri kamuoyunun ilgisini çekti.

Ancak Scarlett, Aristide veya onun lüks ailesi için hiçbir zaman yeterince iyi olmamıştı.

Aristide ya da onun şık ailesi için asla yeterince iyi olmamıştı. Annesi bir partide onu bulup, işçi sınıfı kökenli ve ve evlatlık olduğu için kimliği bilinmeyen ebeveynleri nedeniyle acımasızca alay etmişti.

Elisabetta Angelico, Scarlett'in onun gözünde en alt tabakadan biri olduğunu ve oğlunun hayatında geçici bir geçici bir heves olduğunu açıkça belirtmişti.

Aslında Scarlett, biyolojik ebeveynlerinin kim olduğunu uzun zamandır biliyordu. Okul çağındaki çocuklar, hayatlarına oldukça Doğumunda onu terk ettikten sonra mutlu bir hayat sürdürdü. On sekiz yaşında tanıştığı biyolojik annesi, moda dünyasında başarılı bir kariyere sahipti ve terk ettiği kızıyla sürekli bir ilişki kurmakla pek ilgilenmiyordu. Biyolojik babası ise yirmili yaşlarında bir motosiklet kazasında hayatını kaybetmişti. Gizlice arzuladığı yeni aile bağlarını kurma konusunda, gerçek kökenlerini araştırması bir çıkmaza girmişti. Ve bu, onun evlat edinen ebeveynleriyle hiçbir ortak yanı olmaması

hiçbir ortak yönü olmamasıydı.

* * *

Ertesi hafta, Aristide Scarlett'in evine ikinci kez gitti. Onu tekrar görmek için duyduğu cazibeye karşı koyamamış olmaktan rahatsızdı, onun uyandırdığı merakını gidermek için sabırsızlanıyordu ama aynı zamanda , mucizevi bir şekilde, bir takıntıya dönüşmeye başlayan duygudan kurtulmak istiyordu. Kapı tokmağına vurdu ve yaklaşan ayak sesleri duydu. Kapı açıldı ve Scarlett'in ince yapılı sarışın kayınvalidesi ortaya çıktı. Beklenmedik bir şekilde, yaşlı kadın hoş geldin gülümsemesi ile karşıladı. "Bay Angelico. Scarlett iş yerinde ama on beş dakika sonra iş çıkışı olacak."

Çok küçük bir çocuk ayağa kalkıp bacağını kucakladı ve sonra bir başkası diğer bacağını kucaklamak için ortaya çıktı, iki küçük yüz Aristide'ye büyük meraklı gözlerle bakıyordu Bu ikilide, yüzlerinde tuhaf bir şekilde tanıdık gelen bir şey vardı.

Aristide kaşlarını çatarak Scarlett'in nerede çalıştığını ve onu almaya geldiğini haber vermek için telefon numarasını alıp alamayacağını sordu.

gelip onu alacağını haber vermek için telefon numarasını alabilir mi diye sordu. Her iki sorusuna da

hoş bir şekilde yanıtlandı. Aristide'in Scarlett'in sıradan bir arkadaşından başka bir şey olduğu konusunda hiçbir farkındalık yoktu

ama nedense bu onu rahatsız etti. Ancak birkaç aydır Aristide, kendisinin keyifsiz olduğunu, karakterine hiç uymayan dürtüsel tepkilerle dolu olduğunu ve huzursuzluktan muzdarip olduğunu fark etmişti. Disiplinli, duygusuz bir erkek için bu kontrol eksikliği çıldırtıcıydı.

Limuzine geri dönüp şoförüne okula gitmesini söylerken, çocukların kime ait olduğunu merak etti. Scarlett'e mesaj attı, onun ani bir eğlenceyle alarma geçeceğini tahmin ederek. Hâlâ aynı yerde çalıştığına şaşırdı ve aynı şekilde

hala kayınvalidesinin evinde yaşadığını görünce aynı derecede şaşırdı. Ama o, onun yaşam tarzını, hatta hediyelerini bile reddetmiş, onu terk ederken ona verdiği her şeyi geride bırakmıştı. Ancak Luke Walker ve ailesi, onun hayatında tam da istediği şeydi. Her zamanki gibi, bu düşünce onu rahatsız etti.

Daha önce onu okuldan almıştı ve insanlar limuzini izledikleri için Scarlett gülünç bir şekilde utanmıştı, ama Ferrari ile geldiğinde

Birkaç hafta sonra, o da daha fazla memnun değildi. Şimdi, onun kaldırımında kendisine doğru yürüdüğünü izliyordu. Bej renkli yağmurluk, dar omuzlarından arkaya doğru dalgalanıyordu. Altında ise daha da sıkıcı kahverengi bir etek ve bluz vardı. Saçları, topuzundan küçük bakır rengi bukleler halinde dökülüyordu ve yüzü kızarmıştı. Ama Scarlett'i tasarımcı kıyafetleriyle giydirirseniz, küçücük olmasına rağmen, tam bir göz alıcı olurdu. İstemeden de olsa, iki hafta sonra katılacağı İstemeyen otuzuncu aile doğum günü partisinde partneri olamayacak olmasının ne kadar yazık olduğunu düşündü.

Partiyi ailesi için istememişti ve istemiyordu. Partiyi boykot etmeyi düşünmüştü, bu, arkadaşlarının ve akrabalarının önünde sosyal açıdan çok hassas olan annesini küçük düşürecek bir tepki olurdu. duyarlı annesini arkadaşlarının ve akrabalarının önünde küçük düşürecek bir tepki olurdu. Bu partiye gitmeme seçeneği, ölen ikizinin deyimiyle, son derece zalimce olurdu ve Aristide dişlerini sıkıp partiye katılmaya karar verdi. Ancak öte yandan, Scarlett'in oğlunun hayatına geri dönmesi, kızdırıp Aristide için akşamı canlandıracaktı ve Scarlett'in varlığı kesinlikle evlilik hayranlarını uzak tutacaktı. Sonra düşündü, neden ona sormamalıydı ki? Ona tekrar yatağa girmesini isteyecek değildi ya.

* * *

Scarlett hızla limuzinin arkasına kaydı, lüks arabanın tekrar hızlıca hareket etmesini, insanların bakışlarını kesmesini istiyordu. Aristide'ye çok kızgındı, onu şaşırtmak için onu şaşırtmak için bir plan yapmasına çok kızmıştı. Aristide'i tahmin etmek, ona meydan okunduğunda neler yapabileceğini hafife almak her zaman bir hataydı. ama o, Aristide'i ikinci kez tahmin etmek, Aristide'in zorlandığında neler yapabileceğini hafife almak her zaman bir hataydı. Ama o, Aristide'i onu zorlamamıştı, onun ilgisini ya da sefil merakını yeniden canlandıracak hiçbir şey yapmamıştı!

"Burada ne işin var?" diye sordu, ona dönerek.

Ve Aristide'in bu kadar yakınındaki etkisi onu bir çığ gibi sardı. Pürüzsüz bronz tenine karşı su kadar berrak parlak yeşil gözler, camı kesebilecek kadar keskin elmacık kemikleri, sakallı koyu renkli, heykel gibi bir çene hattına yerleştirilmiş geniş, şehvetli bir ağız.

Günün her saatinde çok çekiciydi, ama o anda daha da çekiciydi. uyarı olmadan ve zaman geçtikten sonra görüldüğünde çarpıcı.

Sadece iki yıl, diye hatırlattı kendine, ama parmakları en son onunla dokunmak için dayanılmaz bir arzu ile titrediğinden beri bir ömür gibi geçmişti. Parmaklarına dolanan ipeksi siyah buklelere *dokunmak*, *düz*

koyu kaşlarının arasında kazınmış çatık kaşlarını düzeltmek, dudaklarının şehvetli, seksi şeklini *izlemek*. Uzun zaman sonra Aristide'ye bu kadar yakın olmak, onu suçluluk duygusu ve özlemle sarsmıştı.

"Geride bıraktığın bir şey var..." "Postayla gönder," diye ısrar etti Scarlett.

"Senin için değerli bir şey olduğu için riske atmak istemedim," dedi Aristide yavaşça.

Onun koyu, derin sesi omurgasında titreşti ve daha samimi bir bölgeye doğru ilerledi. Titredi ve donakaldı.

Aristide, artık ona bakmasına izin vermese de, hala zihnindeydi. Aristide, ince ve güçlü vücudunun her çizgisini vurgulamak için zarif bir şekilde kesilmiş, pürüzsüz güvercin grisi bir takım elbise, bronzlaşmış boynunda beyaz bir gömlek ve mavi ipek bir kravat giyiyordu. O, kedi nanesi gibiydi ve o da kedi gibiydi, diye delice düşündü. Konuşmayı

konuşmayı düşünemiyordu bile. Zihni boştu ve tüm vücudu sanki bir saldırı bekliyormuş gibi savunma pozisyonunda gergindi.

* * *

Aristide onu inceledi, kalem eteğiyle ince bacaklarını çaprazladığında neredeyse yüzünü buruşturdu ve pürüzsüz ipeksi iç uyluklarını gördü. Uyarılmanın bir parıltısı kasıklarında bir uyarı sinyali verdi ve o hemen gerginleşerek bunu reddetti. Neden bu kadar gergin olduğunu, neden ona bakmadığını, neden onun dairesinde ne bıraktığını sormadığını merak etti. Sonra kendine, neden bu kadar rastgele konuları sorguladığını ve hatta onun neyi olduğunu neden umursadığını sordu.

Limuzin, onun şehir evinin önüne geldi ve şoförü yolcu kapısını açtı. Scarlett başını çevirdi. "Neredeyiz?" diye mırıldandı şaşkınlıkla.

"Benim evimde. Öğle yemeği yiyip sohbet ettikten sonra seni eve bırakıp ofise döneceğim," dedi Aristide, sanki bu fikir gayet normalmiş gibi, doğal olmayan bir sakinlikle mırıldandı.

"Konuşacak hiçbir şeyimiz yok!" diye haykırdı Scarlett. "Yine de şaşırabilirsin," diye espri yaptı Aristide.

* * *

Ama Scarlett sürprizleri sevmezdi ve kalbi taş gibi ağırlaştı, çünkü Aristide'in çocukları bir şekilde öğrenmiş ya da en azından şüphelenmeye başlamış olması tamamen mümkündü. Titrek bacaklarla, limuzin, karnı açık denizde bir gemi gibi sallanıyor, her siniri aşırı gergin.

İKİNCİ BÖLÜM

ARISTIDE, Scarlett onu tanıdığında bir çatı katı dairesinde yaşıyordu. Şimdi ise Londra'nın en ünlü bahçeli meydanlarından birinde, yüksek bir Gürcü tarzı konağın önünde duruyordu.

"Taşındın mı?" diye sordu, onu merdivenlerden yukarı, şık bir koridora açılan ön kapıya kadar eşlik ederken.

"Burası aslen dedemin mülküydü. Geçen yıl vefat ettikten sonra miras olarak bana kaldı," dedi Aristide, kapıda çok resmi bir şekilde onları karşılayan, çok üstün bir uşak gibi şık koyu renkli ceket giymiş yaşlı bir adam varken, sakın bir şekilde.

"James... misafirim, Bayan Scarlett Pearson..."

"Walker," diye araya girdi Scarlett.

"Bayan Walker," dedi Aristide çok kuru bir şekilde. "Kadınların erkeklerin soyadını almasını sevmediğini sanıyordum."

Scarlett kızardı. O haklıydı. Bu, hamile kalana ve üvey annesi ona "Bayan" diye hitap edildiğinde her seferinde irkilenene kadar onun görüşüydü. Ancak bu tür bir etiket, üvey ebeveynleri için çok önemliydi. Eğer saygın bir koca olmadan hamile kalsaydı, onlar çok üzülür ve utanırlardı.

Saygıdeğer bir koca olmadan hamile kalmış olsaydı, kalpleri kırılır ve utanç duyarlardı. Ve Luke, Tanrı onu korusun, o boşluğu doldurması gerektiğinde ortaya çıkmıştı.

"Neden seninle öğle yemeği yiyim ki?" Scarlett, salonun ihtişamından korkarak fısıldadı.

Aristide omuz silkti. "Neden yemeğe çıkmayasın ki? Düşman olarak ayrılmadık."

Bu doğruydı. Son bir yüzleşme, acı sözler değiş tokuşu olmamıştı. O böyle bir şey bekliyordu, hikayesini desteklemek için yalanlar söylemek zorunda kalacağını düşünüyordu. Aristide'in kurnaz ve fazlasıyla zeki olduğunu düşünerek bu olasılıktan korkuyordu.

Aynı yalanları söylerken yeşil gözleri ona dik dik bakıyordu. Ama Aristide onu bir daha görmek için hiçbir girişimde bulunmamıştı. Onun gitmesine izin vermiş, onun kendisi için hiçbir şey ifade etmediğini, onun sadece yatağındaki başka bir beden olduğunu kanıtlamıştı. Onun kayıtsızlığı, o anda onun ihtiyaçlarına en uygun olsa da, onu mahvetmişti.

Zarif bir yemek odasına götürüldü. Aristide, gergin omuzlarından paltosunu çıkardı ve yaşlı adama uzattı. İçecekler ikram edildi. Nem damlalarıyla kaplı bir kadeh beyaz şarabı kabul ederken, en son ne zaman alkollü bir içki içtiğini hatırlamaya çalıştı. Aristide'yi bir şahin gibi izleyerek, ondan ne istediğini anlamaya çalıştı.

Elbette, onun hayatından ayrılmasıyla ilgili şikayetlerini dinlemek için orada değildi. Onu aramak için başka bir nedeni olmalıydı ve Aristide'yi hiç alt edemediği için gerginleşti.

O şarabını yudumlarken, adam küçük, yıpranmış bir kutuyu kucağına bıraktı. Şaşkınlıkla gözlerini kırptı, sonra birdenbire tanıdı ve aceleyle içkisini bırakıp kutuyu açtı. Umduğu gibi, içinde anne babasının yirmi birinci yaş gününde ona aldıkları küçük inci küpe vardı.

"Gerçek inciler," diye büyük bir gururla vurgulamıştı annesi.

"Onları kaybettiğimi sanıyordum!" diye haykırdı.

* * *

"Hayır, onları unutmuşsun. Sana göndermek istedim ama buraya taşınana kadar unuttum," dedi Aristide, kadının geride bıraktığı diğer eşyalar için ona teşekkür etmeyeceğini düşünerek.

Muhtemelen, onun için satın aldığı ve sonunda onun yararına giydiği örümcek ağı inceliğindeki iç çamaşırlarını hatırlamak istemiyordu.

. Onun, onu böyle kıyafetler içinde görmeyi ne kadar *sevdiğini* anlamamıştı. O, bunu seks gibi riskli bulmuştu.

gün ışığında ve yatak dışında seks. Bir zamanlar Scarlett'in birçok engeli vardı ve Aristide *onu* mükemmel kadınına dönüştürmek için keyifli bir mücadele vermişti. Ve aylarca mükemmel olmuştu, ilişkilerinin nereye gittiği ve onu hayal kırıklığına uğratacak olan ailesiyle ölümcül bir karşılaşma gibi garip soruları görmezden geldiği sürece mükemmel olmuştu. Ondan daha fazlasını istiyordu, ama Aristide, ondan daha fazlasını istemeyen bir kadınla hiç birlikte olmamıştı. Scarlett'in daha azıyla yetinmektense onu terk edeceği çok geç olana kadar çok geç olana kadar, Scarlett'in daha azıyla yetinmektense onu terk edeceği aklına gelmemişti.

Ve şimdi, onu altın tonlarla kaplayan küçük bir güneş ışığı parçasının içinde oturuyordu. Saçlarında Titian vurguları parıldıyordu, ona gülümserken elmacık kemiklerini altın rengi bir parlaklıkla kaplıyordu.

önemsiz küpelerini geri aldığı için çok mutluydu. Tabii ki, ona verdiği çok daha büyük ve değerli bir çift küpeyi geride bırakmıştı. Bu anı hatırlayınca güçlü çenesi gerildi. Hayır, onun hakkında başka ne söylenebilirse söylensin

, Scarlett altın avcısı değildi. Hayatından aniden kaybolduğunda bunun pek de teselli olmadığını kabul etti.

"Teşekkürler," dedi, ona ilk kez içten bir sıcaklıkla, o değerli küçük kutuyu çantasına koymak için eğilirken. çantasına koymak için eğildi.

"Gel, otur," diye davet etti, masadaki sandalyeyi ona doğru çevirerek, ve anılarına boğuluyordu. Scarlett, eve geldiğinde onu üç çeşit yemekle karşıladı,

Scarlett, başka hiçbir kadının ona göstermediği sevgiyle onu sarmalardı. Scarlett, yatakta ona gülümseyerek, çok mutlu, her zaman çok mutlu görünürdü.

Scarlett, hiçbir uyarıda bulunmadan başka bir adamla evleneceğini söylediğinde yıkılmıştı.

* * *

Scarlett ayağa kalktı ve masaya oturdu. "Beni görmek için bir nedenin var mı?" diye sordu, koltuğunda bir tahta parçası gibi sert bir şekilde otururken.

James geri geldi ve küçük bir süs keki koydu. önünde bebek marul yapraklarıyla süslenmişti. O kadar zarif bir yaratımdı ki, ona dokunmaya neredeyse korkuyordu. Ağzı sulandıran pasta ağzında eridi ve Aristide'ye sorgulayıcı bir bakış attı.

"Senden bir ricam var," diye itiraf etti Aristide.

Scarlett, çocuklarıyla ilgili bir şey söyleyeceğini düşünerek kendini hazırlamıştı ve Aristide Angelico'nun iyilik istemeyeceğini bildiği için, kaşlarını çatmasına rağmen omuzları rahatlamıştı. Başkaları ondan iyilik isterdi, ama Aristide çok az şey isterdi ve istediği şeyi *satın alırdı*.

"Benden bir iyilik mi?" diye şaşkınlıkla sordu.

"Ailem iki hafta sonra benim için otuzuncu yaş günü partisi düzenliyor ve bir eşe ihtiyacım var. Partiye benimle birlikte gelmeyi kabul edersen çok minnettar olurum."

Mavi gözleri büyüyen Scarlett, neredeyse şaşkınlıktan sessiz kalarak ona baktı. "Ciddi misin?"

"Son derece
ciddiyim." "Ama
neden ben?"

"Çünkü davetiyeyi daha derin anlamlarla yorumlamayacağın için," diye cevapladı Aristide nazikçe. "Bu tamamen platonik bir ilişki olacak. Esasen, annemin benim beğenim için önüme çıkaracağı tüm hayranlarımdan beni koruyacaksın. Annem benim evlenmemi çok istiyor... ama ben hiç acelem yok.

"Tek görüşmemizde annenin beni hor gördüğü belliydi, bu yüzden sana bunu soracağın son kişi ben olmalıyım," dedi Scarlett, ancak onun davetini kabul etme ihtimali olmadığı için neden bu konuyu gündeme getirdiğini merak ediyordu.

"Hayır, bu seni en iyi seçenek yapıyor," Aristide acı bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Annemi kızdırmak ve senin

hayatıma yeniden girmem onu şok edecek ve en azından bir süreliğine geri çekilmesini sağlayacaktır."

Scarlett utanarak omuz silkti ve boş tabağını itti. "Bunu yapamam..."

"Okul dönemi bitmek üzere. Tatile çıkacaksın," diye Aristide sakın bir sesle hatırlattı. "Sadece bir hafta sonu olacak."

Scarlett, Aristide'in artık bir ilişkileri olmadığı halde onu bir aile etkinliğine davet etmesinin ne kadar ironik olduğunu düşünerek kızardı. İtalya

aslında onun eviydi, ama onu sadece bir kez

. Elbette, hala birlikteyken, Scarlett'in evlilik yüzüğü hayalleri kurmaya başlamasından korktuğu için, onu ailesiyle tanıştırmayı asla istemezdi. Elisabetta Angelico ile tanışmasının tek nedeni, yaşlı kadının merakını gidermek ve onu yerle bir etmek için onu aramış olmasıydı.

"Bunu yapamadığım için üzgünüm," dedi Aristide'ye düz bir sesle, Roma ve Alice'i düşünerek, çünkü artık istediği gibi gelip gitme özgürlüğü yoktu. Ayrıca, Aristide ile daha fazla zaman geçirebilir miydi

Aristide ile daha fazla zaman geçirebilir miydi?

"Bir düşün. İtalya'nın güneşinde 36 saat ve tabii ki tüm masrafları ben karşılayacağım."

Ana yemek geldi. Scarlett, başka söyleyecek bir şeyi olmadığı için yemeğine

çünkü söyleyecek başka bir şeyi yoktu. Küpelerinin geri verilmesi için minnettardı, ama Aristide ile tekrar vakit geçirmek için hiçbir neden göremiyordu. Onu çok incitmişti. O, bir hataydı.

geçmişinde sıkı sıkıya tutması gerekiyordu. Ancak, ona bu kadar mutluluk getirmiş olan çocuklarını nasıl bir hata olarak görebilirdi ki? Aristide olmasaydı, Rome ve Alice'e de sahip olamazdı, diye hatırlattı kendine.

Aristide, onun eğik başını incelerken, o ise en sevdiği tatlı olan çikolatalı mus'tan sadece bir lokma yedi.

Eski favorisi olan çikolatalı mus tatlısından sadece bir lokma yedi. Ondan bir kelime bile alamıyordu ve o anda, onu zorlamak istemiyordu.

kışkırtıcı geçmişlerini kullanarak yararlı malzeme sağladılar. Onun sessizliği, ilişkilerinin son haftalarında ne kadar sessizleştiğini hatırlattı. Sessiz, *gizemli*, daha sonra tiksintiyle karar vermişti, ancak ondan sakladığı her neyse, onu yatağından uzak tutmamış ya da onunla birlikte olmaya olan isteğini azaltmamıştı. Hayır, onun beklenmedik ulaşılmazlığı sadece son ayda başlamıştı ve ona bir sürü saçma mazeret sunulmuştu: hastalık, aile etkinlikleri, iş etkinlikleri, akraba ve arkadaş ziyaretleri.

"Gitmeliyim," dedi Scarlett sert bir şekilde. "Öğleden sonra kayınvalidemle alışverişe çıkacağım."

Aristide dişlerini sıktı, onun isteksizliğinin onunla daha fazla zaman geçirme arzusunu daha da keskinleştirdiğini fark etti. Bu ani tepki onu öfkелendirdi.

"Bir ara vermek sana iyi gelir," diye fısıldadı ve James'in kapıda tuttuğu kahve tepsisini eliyle işaret ederek reddetti.

Beklenmedik gözyaşları Scarlett'in gözlerini yakmaya başladı. çünkü Aristide çok düşünceli görünebilirdi, ama bu sadece yüzeysel bir ilgiden ibaretti. Bir keresinde, birkaç ameliyattan sonra babasının kanseri nüksettiği için ağlayan Scarlett'i teselli etmişti, ama Aristide ne onunla hastaneye gitmiş ne de ailesinin evini ziyaret etmişti. İlişkilerinin gerçek bir dayanıklılığı olduğunu düşündürecek her şeyi dikkatle önlemişti. Onu uzak tutmuş, dışlamış, kendi ailesine neden çok az zaman ayırdığını açıklamayı bile reddetmişti.

Cevap vermemeye kararlı olan Scarlett sandalyesinden kalkıp çantasını topladı. "İşe dönmen gerekmiyor mu?" diye umutsuzca mırıldandı.

"Programımı ben belirlerim." Aristide, sıcak, sıkı kucaklamanın heyecan verici anısını yarıda keserek ayağa kalktı ve avı onu çekmek için en ufak bir çaba bile göstermezken kendi duyarlılığından tamamen rahatsız oldu.

* * *

"Onunla İtalya'ya gitmelisin," dedi Edith Walker, aynı günün akşamı Scarlett'i keskin bir şekilde rahatsız ederek. "Bunu, ona Roma ve Alice'den bahsetmek için mükemmel bir fırsat olarak kullan."

Scarlett bu tavsiyeye çok şaşırdı. "Bunu önerdiğine inanamıyorum."

"Bir gün çocuklarına ebeveynlerinin kim olduğu hakkındaki gerçeği anlatmak zorunda kalacaksınız ve babaları da aynı bilgiye hak kazanıyor. Gerçekleri sonsuza kadar görmezden gelemezsiniz." Yaşlı kadın üzüntüyle iç geçirdi. "Luke artık burada değil ve ne yazık ki Rome ve Alice'in artık bir babaları yok. Bay Angelico ikizlere çok az ilgi duysa bile, hiç babaları olmamasından kesinlikle daha iyidir."

Scarlett'in yüzü solmuştu. Bu açık sözlü görüş onu sarsmıştı. Edith, onu sakinleştirmek için elini onun elinin üzerine koydu. "Oğlum hayatta olsaydı bu konuşmayı yapmazdık. Luke babalık yapmayı çok severdi. Bu konuyu size anlatmak için birkaç yıl beklerdim, ama her şey değişti ve şimdi eski eşin tekrar ortaya çıktı, bence ona gerçeği söylemenin zamanı geldi."

"Aristide bilmek *istemeyecektir*."

"Eğer öyleyse, dürüstlüğün yine de...
En iyisi. Durumunuzu anlayacak ve gelecekte çocuklara buna göre tavsiyelerde bulunabileceksiniz. Bay Angelico'ya bu iyiliği yaparsanız, size karşı daha iyi davranacaktır. İlişkinizi medeni tutmaya çalışın. Edith iç geçirdi. Ama ikizlerden şimdi haberdar olduğu için çok kızacağına hazırlıklı olun. Hayatta onun kadar avantajlı bir genç adam, gafil avlanma hissine aşına olmayacaktır."

Scarlett o gece kafası çok karışık bir şekilde yatağa girdi. Yaşlı kadının hatırlattığı gibi, Luke'un ölümü her şeyi değiştirmişti. İlk kez, çocuklarının da hakları olduğunu, bu hakları görmezden gelmenin yanlış olacağını kabul etmek zorunda kalmıştı. Kim olduklarını tam olarak bilmeye hakları vardı

kim olduklarını tam olarak bilmeye hakları vardı, bu sadece doğru tıbbi geçmiş bilgisi almak için olsa bile.

Gelecekte Rome ve Alice Aristide ve akrabalarını tanımak isteyecekler miydi? Sessiz kalarak, onların DNA mirasının yarısını ve bunun bir parçası olan tüm bunu göz ardı ettiğini fark etti. Bir an için, iki yıl önce Aristide'den sakladığı şeyi itiraf etme düşüncesi onu oldukça rahatsız etti.

Ama onun sırrı onun için gerçekten ne kadar önemli olabilirdi ki?

Aristide çocuklara hiç ilgi göstermezdi ve onlar hakkındaki görüşlerini paylaşmaktan çekinirdi. O zamanlar, onun kendisine böyle kişisel sorular sormaya hakkı olmadığını düşündüğünü düşünmüş ve bunun yerine, şüphesiz amaçlandığı gibi, satır aralarını okumuştur. Aristide en az elli yaşına gelene kadar çocuk istemediğini söylemiş ve tanışmalarından önceki yıllarda iki ayrı babalık davasıyla uğraşmak zorunda kaldığını, her ikisinin de sonunda yanlış çıktığını söylemişti.

Dahası, doğum kontrolü konusunda en ufak bir risk bile almamıştı. O hap kullanıyor olmasına rağmen, yine de kendi önlemlerini almıştı. Aristide hiçbir kadına tam olarak güvenmiyordu. Scarlett, ikizlerin nasıl dünyaya geldiğini hâlâ bilmiyordu. Hiçbir hapi atlamamış, doğum kontrolünü engelleyebilecek herhangi bir hastalık geçirmemiş veya ilaç almamıştı. Ama yine de, bir sabah çok erken saatte uyanmış ve kendini çok hasta hissetmişti ve her şey ortadaydı. Planlanmamış bir hamileliğin tehdidinden değil, böyle bir gelişmenin Aristide ile olan ilişkisine Aristide ile olan ilişkisine ne gibi bir etki yapacağı konusunda da korkmuştu.

Ancak geçmişte takılıp kalmak ona hiçbir fayda sağlamıyordu, kendini azarlardı ve cesaretini kaybetmeden önce yataktan kalkıp ışığı açtı ve telefonuna uzandı. Aristide'ye babalık haberini vermek zorunda kalırsa, çocukları tamamen gözden ve kulaktan uzak olduğunda bunu yapmanın daha kolay olacağına emindi.

İtalya'da söyleyecekti. Edith, o hafta sonu ikizlere bakmaktan Tom'la birlikte memnuniyetle bakacaklarını açıkça belirtmişti. Ona mesaj attı.

İtalya'ya gideceğim.

* * *

Geç saatlere kadar çalışan Aristide, telefonuna uzandı ve geniş ince, koyu tenli yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. Saat sabahın ikisiydi ve o, Scarlett'in saati fark etmediğine emindi. Scarlett çok endişeli bir yaratık olabilirdi.

uyanık yatakta yatmış, onun davetini düşünerek endişelenmiş, artıları ve eksileri tartmış, ama sonunda en nazik seçeneği seçmiş olabilirdi. Sadece o unutulmaz mesajda ona karşı nazik ve şefkatli davranmamış, diye hatırladı iç karartıcı bir şekilde. Onu yeterince iyi tanıyordu, alt dudağını ısırarak, kaşları çatık, endişeli gözleri titreyerek yatarken hayal edebiliyordu.

Ayrılmadan önce

sessizce geç saatlere kadar stres yaşamıştı, diye düşündü. daha düşünceli bir şekilde kabul etti. Tam olarak neyi dert ediyordu ki?

Pişman olmayacaksın.

Ve pişman olmayacaktı, kendine yemin etti. Birdenbire geçmişe ve ona olan hayal kırıklığına takılmak yerine, Aristide pervasızca iyi niyetle dolup taşıyordu. Tam bir beyefendi olmaya karar verdi. Tıpkı onun çocuklara okumayı sevdiği masallardaki aptal, mükemmel şövalyeler gibi

okumayı sevdiği aptal, mükemmel şövalyeler gibi. Ne yazık ki, bu tür bir şartlandırma ve incelikle beslenen Scarlett, kusurları olan normal, çağdaş bir erkeğe hazırlıklı değildi. Annesini ondan uzak tutmakla kalmayacak,

Cosetta Ricci de konuk listesindeyse, Scarlett'i kırmamak için ondan da uzak dururdu.

Bu kadar iyi fikirlerle enerji dolu olan Aristide, çok heyecanlıydı. Scarlett'i her türlü olumsuz etkiden *koruyacaktı*. Ne ters gidebilirdi ki?

Ertesi sabah erkenden Aristide'den bir mesaj alan Scarlett, onu arayarak "Ne demek elbise geliyor?" diye sordu.

Aristide, eski anıları canlanarak inledi. "Scarlett, bu özel bir sosyal etkinlik ve gardırobunda uygun bir şey yok. Annemin yanında uygunsuz giyinmiş olacağını bir düşün," dedi.

Scarlett telefonun diğer ucunda titredi.

"Bunu benim için yapıyorsun, o yüzden ben de şık kıyafetleri temin edeceğim... tamam mı?"

Scarlett derin bir nefes aldı. "Tamam."

"Terzi ölçülerini alacak ve seçtiğin her şeyi sana tam uyacak şekilde ayarlayacak, stilist de kıyafetleri temin edecek."

"Tanrım, bunu çok ciddiye alıyorsun."

"Güzel görüldüğünü hissedersen rahatlayıp eğlenebilirsin."

Telefonu kapattığında, Scarlett'in anıları onu geçmişe götürdü. Üniversitedeki son yılında, Brie ve diğer iki arkadaşıyla birlikte Hampstead'da şık bir dairede yaşamıştı. Daire, yurtdışında seyahat eden Brie'nin ailesine aitti ve Brie yalnız yaşamaktan her zaman nefret etmişti. Scarlett, Aristide ile tanışmadan önce onu birkaç kez koşarken görmüştü. Onun hızını yakalaması imkansızdı onun hızına yetişemese de, onu kesinlikle fark etmişti. Ne yazık ki, Aristide, bir sabah ayağı kaldırımdan kayıp kaldırımdan kayıp ayak bileğini burkarak düştüğü zamana kadar, onu fark etmeye tenezzül edecek bir erkek gibi görünmüyordu. Aristide ona yardım etmeye geldi. Onu kaldırımdan kaldırdı... kelimenin tam anlamıyla onu bir oyuncak bebek gibi kaldırdı ve ayak bileğini kontrol etmek için bir kafeye taşıdı.

Birisi ilk yardım çantasıyla gelmişti. Aristide'nin güvenlik ekibinin onun arkadaşları olduğunu düşünmüştü. Aristide, kanayan dizine kanayan dizine yardım etmişti. Aristide ayaklarının dibine diz çökmüş

o çarpıcı siyah kirpikli yeşil gözlerine baktığında büyülenmişti, sözleri ağzından çıkarken tökezlemiş ve Aristide onunla flört ettiğinde kıkırdamıştı. Daha sonra, o aptalca davranışını hatırlayınca utanmıştı.

Terli ve dağınık olmasına rağmen, bu onun için önemli görünmüyordu. O gece onu yemeğe davet etti ve o, onun adını bile öğrenmeden hemen kabul etti.

"Yakınlarda bir yerde yaşıyor olmalı," diye düşünmüştü Brie. adını internette araştırıp sonra şaşkınlıkla haykırarak "Aman Tanrım, Scarlett.

Aristide Angelico'nun sokakta koştuğunu bilseydim, onu bekler ve kendim için ayağını takardım!

O muydu?" diye sordu ve telefonunun ekranını Scarlett'e doğru çevirerek Aristide'yi gösterdi. Aristide, kısa kesilmiş siyah bukleleri ve çok şık bir takım elbise giymişti. "Gerçekten mi? Nasıl bu kadar şanslı olabilirsin?"

Ve Scarlett, ilk birkaç randevuda kendini dünyanın en şanslı kızı gibi hissetmişti. Aristide muazzam bir çekiciliğe sahipti ve onu tek başına asla gidemeyeceği yerlere götürmüştü. Scarlett her zaman mantıklı davranmış, ayaklarını yere sağlam basmaya çalışmış ve Aristide'nin servetinin onu görme şeklini veya ona karşı davranışını etkilemesine izin vermemişti

davranışlarını etkilemesine izin vermemeye çalışmıştı.

Aristide'in kusurlarını da görmüştü. Aristide kibirliydi ve en iyiden daha azıyla yetinmek zorunda kalmamış genç bir adamın inanılmaz derecede yüksek beklentileri vardı. Ayrıca çok çekingen ve ailesi hakkında konuşmaktan çekiniyordu.

O, final sınavlarının ortasında, o ona Karayipler'e birlikte uçmayı teklif etmişti.

onun çalışması ve kendisinin beklemesi gerektiğini kabul etmekte zorlanmıştı. Ama sonunda, o boşalana kadar beklemiş ve

ve Dominika'ya bir haftalığına uçtu ve

sonunda onunla aynı yatağı paylaştı. Gizlice, bu yakınlığın çok erken olduğunu düşünmüştü, ama aynı zamanda ilk kez bir erkeği

ve içgüdülerine uyararak çekinmeyi bıraktı.

"Aristide ile iyi vakit geçir," diye cesaretlendirmişti Brie. "Ama bunun uzun sürmeyeceğini kabul et. Dünya onun ayaklarının altında ve eninde sonunda yoluna devam edecek. Sadece incinmemeye çalış."

Geriye dönüp baktığında, arkadaşını daha fazla dinlemesi gerektiğini düşündü, çünkü Brie, Aristide'nin Aristide'in herhangi bir kadına bağlanmak isteyecek yaşta olmadığını ve özgürlüğünü acımasızca koruduğunu fark edecek deneyime sahipti.

Scarlett ise, tam tersine, önce Aristide'ye aşık olmuş ve kısa sürede ona sırılsıklam aşık olmuştu. Çok geçmeden, Aristide Londra'dayken neredeyse onun dairesinde yaşamaya başlamış ve

hayatını onun etrafında şekillendirmeye başlamıştı. Artık zamanı olmadığı için gönüllü projelerden ayrılmış, ailesine, bir erkekle görüştüğünü itiraf etmek yerine, yokluğunu mazur göstermek için beyaz yalanlar söylemişti. Aristide, onun ailesiyle tanışmaktan bahsettiğinde bile yüzünü buruşturuyordu.

Aralarında kaçınılmaz çatışmalar yaşanmıştı. Aristide sürekli olarak ona pahalı mücevherleri vardı ve o da pes etmişti, ama sadece onunla dışarı çıktığında takmak için, her zaman ayrıldıklarında onları geride bırakacağını bilerek. Ama o, her şeyi bırakıp egzotik bir yere bir haftalığına uçmak istediğinde, kesinlikle hayır demek zorunda kalmıştı, çünkü işine değer veriyordu ve okul tatili bittiğinde, ilişkileri de bitecekti. Birkaç kez, o tek başına gitmişti ve onsuz ne yapacağı konusunda endişelenmek onun gururunu ve direncinin çoğunu yok etmişti.

Ona çelişkili mesajlar vermişti. Bir gece aniden ona özel olmadıklarını söylediği gece, eğer bu doğruysa ondan ayrılması gerektiğini bilerek, "Yani, benim başka erkeklerle görüşmemi sorun etmiyor musun?" demişti.

"Hayır!" diye şaşkınlıkla ona karşılık vermiş, bir kez olsun soğukkanlılığını kaybetmişti.

"Eğer bu seçeneği sadece sen kullanacaksan, bu benim için uygun değil," diye onu uyarmıştı. "Ben seninle ve aynı zamanda başka erkeklerle yatmaktan memnun olacak türden bir kadın değilim. Eğer başka kadınlarla birlikte olmak istiyorsan, o zaman *benimle* birlikte olmak istemiyorsun demektir ve bu sorun değil. Seçim senin."

O gece, kendi akıl sağlığı için bu sınırı çizmek zorunda olduğunu bilerek, ama Aristide'nin birlikte oldukları şeyi gerçekten takdir etmemesine üzülerək, gözyaşları içinde Brie'nin dairesine dönmüştü. Sonuçta, ara sıra çıkan kavgalar dışında, Scarlett Aristide'nin hayatına girdiği andan itibaren deli gibi

mutluydu ve Aristide'in hayatına girdiği andan itibaren, onsuz bir hayat düşüncesi onu ikiye bölmüştü. "Ona çok bağlandın. Belki de şimdi uzaklaşmak

"

"Eğer şimdiden sana bu kadar acı çektiriyorsa, onsuz daha iyi olursun," Luke aynı akşam özür dilercesine ona söylemişti.

Scarlett'in hayatının en kötü haftası gibi hissettiren bir hafta izlemişti. Etiketlere fazla takılıp Aristide'i sinirlendirmiş olabileceğini merak etmişti. Ona adil olmak gerekirse, o onunla birlikte olduğu süre boyunca, hayatında başka kadınlar olduğundan en ufak bir şüphe duymamıştı, ancak o, onu kısıtlayabilecek herhangi bir söz veya taahhütte bulunmayı reddetti.

Hafta sonu, Aristide kapısına gelmişti. "Seni özledim," demişti sert bir şekilde. "Şu anda başka kimseyi istemiyorum. Gerçek bu."

O bunu düşünürken sessizlik hakim olmuştu ve onun gözlerindeki belirsiz, endişeli bakış onu ikna etmişti. Fazla bir şey söylememişti, sadece kalbindeki soğukluğu ısıtmaya yetecek kadar. Ama *şu anda*... O iki kelime, kıyamet kopmuş gibi onu sarmış

ona, onun uzun vadeli geleceğinde yerinin olmadığını hatırlatmıştı. Ama onu kollarına çekmiş ve onu öperek, onu gururlandıracak kadar çaresizce davranmıştı ve o da...

endişelerini ve güvensizliklerini bir kenara bırakarak, her zaman ondan önce sıkılma ihtimalinin olduğunu kendine söyledi.

Ancak sonunda, hamile olduğunu öğrenmesinin yarattığı travma onları birbirinden ayırdı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SCARLETT, inceleme için önüne getirilen birkaç ray dolusu giysiye, terzisine, neşeli stiliste ve ona eşlik eden asistanına kesinlikle hazırlıklı değildi.

Onun için üzücü olan, artık iki yıl önceki bedeninde olmamasıydı Aristide'in safça hala aynı beden olduğunu varsaydığı iki yıl önceki bedenine sahip değildi. Hamilelik vücudunu değiştirmişti. Göğüsleri ve kalçaları daha dolgunlaşmış, eskisi gibi ince bir bele sahip değildi.

Ölçülerini alan terzi, hayal kırıklığıyla dişlerini gıcırdatarak, ikizlerin şükürler olsun ki uykuya daldığını ve ikinci bir görüş için Brie'nin yanında olduğunu söyledi.

"Renginizle, bu büyük etkinlik için *bunu* öneririm." Stilist, rüya gibi bir elbise uzattı. Zengin zümrüt rengi, ona Aristide'nin gözlerini hatırlattı. Boncuklu, ısıltılı lüksüyle yere kadar uzanıyordu.

Scarlett zorlukla yutkundu ve elbiseyi denemek için koridordan geçerek özel bir odaya gitti. Elbise oldukça dardı ve Scarlett, artık dağınık olan salona oldukça utangaç bir şekilde geri döndü.

"Çok güzel... daha büyük bedeni varsa," dedi Brie.

"Mükemmel bir uyum sağlamak için Bayan Walker'ın ölçülerine göre özel olarak dikilecek," diye temin etti terzisi.

Aksesuarlar çıkarıldı ve alışveriş başladı.

Scarlett'in seyahat için kıyafetler hazırlandığında deneyim başka bir boyut kazandı. Bunun aşırı olduğunu düşünen Scarlett, Aristide'yi aramak için salondan ayrıldı.

"Bana kaç tane kıyafet almayı planlıyorsun? *Seyahat* kıyafetleri mi?" diye eleştirdi.

"Paparazziler her yerde. Benimle olduğun süre boyunca uygun giyinmeni istiyorum. Önemli bir şey değil, *bella mia*. Tiyatroda rol almak gibi. Kıyafetler sadece aksesuar."

Sessiz kalan Scarlett, telefonla görüşmesini sonlandırdı ve Edith'in tavsiyesini hatırladı. Edith, Scarlett'in yokluğunda Aristide'ye vereceği şok edici haberi önceden ona tatlı bir şekilde haber vermesi gerektiğini söylemişti. Onunla tartışmak onu sadece kızdıırırdı ve ona bu iyiliği yaptığına göre, elinden gelenin en iyisini yapmalıydı. Onunla başrolü paylaştığı bir gösteriye katılmasına ne kadara mal olacağı onu ilgilendirmiyordu.

* * *

"Harika görünüyorsun," dedi Aristide, onu dairesinden aldığında memnuniyetle.

Scarlett, çok yüksek topuklu ayakkabılarla limuzine dikkatlice girerken hala karnını içeri çekiyordu. Hafif bir ceket, ipek bir kaşkorse ve bol pantolon giymişti. Özenle düzleştirilmiş saçları bakır rengi yumuşak bukleler halinde omuzlarına dökölüyordu ve yüzü de aynı derecede iyi makyajlanmıştı. Hatta yerel bir güzellik salonunda tırnaklarını da yaptırmıştı. Doğal haliyle kalan tek bir santim bile yoktu, diye üzülerək kabul etti.

Aristide ona dikkatini verdi. Kalp şeklindeki yüzünün etrafında kıvrılan bakır rengi saçları, parıldayan cupid's bow ağzı ve yıldızlar gibi parlayan gözleriyle ışıldıyordu. Oturduğunda, ceket kaşkorseye düşerek ve Aristide'in dikkati orada takıldı, ancak yavaşça geri çekilerek kadının geri kalanını da inceledi. Hiçbir yerini göstermeden gülünç derecede seksi görünüyordu. Onu ilk gördüğünde de, dar spor kıyafetinin ortaya çıkardığı kıvrımlı vücudu ve düzgün bacaklarıyla aynı derecede güzel görünüyordu.

Aristide, kendisine tam oturan soluk renkli tasarımcı kot pantolon ve dirseklerine kadar kıvrılmış bir gömlek giymişti.

zahmetsizce zarif ve görünüşte ondan çok daha rahat, ama o, onun rahat ve potansiyel olarak özensiz görünmesini istemiyordu, diye alaycı bir şekilde kendine hatırlattı. O, iki yıl önce nadiren gördüğü mükemmel, şık halini istiyordu, çünkü o zamanlar onunla birlikte olmak konusunda çok rahattı ve görünüşü hakkında saatlerce kafa yorup üzerinde çalışacak zamanı yoktu.

Aristide'nin muhteşem etkisine tam olarak dayanabileceğinden pek emin olamadığı için, onu bir dizi kurnazca yan bakışlarla inceledi. Ona baktı ve

hiçbir şey hissetmeyeceğini düşündü, çünkü fiziksel çekicilik hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Ama onun bronzlaşmış profilini, geniş omuzlarını ve kaslarla kaplı pürüzsüz bir karın, ardından güçlü erkeksi bir uyluk ve kasıklarındaki belirgin şişkinlik üzerinde durdu.

Kızaran yüzüyle, aceleyle tekrar başka yere baktı ve Aristide'ye bakmaya bile çok hassas olduğunu dehşetle fark etti. Dokunulalı, sarıلالı, arzu ile çıldırmış olalı çok uzun zaman olmuştu. İki yıl, genel olarak bakıldığında çok uzun bir süre değildi, ama cinsiyetsiz bir evlilikte geçen iki yıl izlerini bırakmıştı. Aristide'nin bildiği o kısmını kapatmış, sadece Aristide'in bildiği kısmını kapatmış, hayatına devam etmiş ve Luke ile kurduğu ilişkiden yerleşik hayatından fazlasıyla mutlu olduğunu söyleyerek hayatına devam etmişti.

Limuzinin arkasındaki atmosfer gergindi ve o yavaşça nefes aldı, sonunda kabul etti önünde onu bekleyenlerden ne kadar şiddetle endişe duyduğunu. Aristide'ye şok edici gerçeği tam olarak ne zaman açıklamayı planlıyordu? Yarınki partide değil, muhtemelen partiden önce de değil, çünkü parti için hazırlanmak için zaman ayırması gerekecekti. Bu gece mi? Nerede kalıyorlardı? Orada Başka insanlar da olacak mıydı? Aristide sinirlenirse seyirci istemiyordu. Partiden sonra mı? Saat kaçta olacaktı?

Yine, yalnız kalabilecekler miydi? Ve ertesi sabah eve dönüyorlardı...

"Çok gerginsin," diye azarladı Aristide, koltuğun ortasında tuttuğu elini kendi büyük eliyle kapattı. "Seni annemle yalnız bırakmayacağıma söz veriyorum."

"Ondan korkmuyorum!" Scarlett, parmaklarını onun hafif ve sıcak tutuşunda esneterek ilan etti, sonra başını çevirip kaçınılmaz olarak onun bakışlarıyla karşılaşınca elini çekti.

Hayatı boyunca

başka birinin yakınlığının bu kadar farkında olmamıştı.

Parti elbisesinin yeşili kadar yeşil, bronz tenine karşı şaşırtıcı derecede parlak gözler, onun endişeli bakışlarıyla karşılaştı.

Aniden

kalbinde kıvrıldı, saf cinsel farkındalığın küçük atomları, kan dolaşımında canlı kıvılcımlar gibi cızırdadı. Vücudundaki her küçük kas gerildi ve ceketinin altındaki kolları tüyler ürperdi. Ağzı kurudu ve nefes alıp veriş ciğerlerinde hırıltılıydı.

"Bana öyle bakma... sonuçlarına katlanmak istemiyorsan," dedi Aristide, koyu ve derin ses tonunda kesik kesik bir tınıyla.

Scarlett hızla gözlerini kırıştırdı ve başını çevirdi, tüm vücudu gerginlikle titriyordu. "Bilmiyorum..."

"Ben biliyorum ve sen de biliyorsun," diye Aristide itiraz etti.

"Ama bu yüzden burada birlikte değiliz. Platonik dedim ve platonik *demek istedim*, ama bu aynı zamanda ikimizin de kurallara uyması gerektiği anlamına geliyor."

Scarlett, giysilerinin içinde yanıyormuş gibi hissetti ve önüne doğru baktı.

Aristide kendini kontrol etmekte zorlanıyordu ve çelik giriş kadar sertti. Scarlett ona özlemle bakmış ve Aristide'de arzu o kadar hızlı uyandı ki, libidosunu kontrol etmek için boşuna dişlerini sıkmaya devam ediyordu. *Ona* kuralları hatırlatmak zorunda kalması! Bu küçük sürprizi beklemiyordu, Scarlett'in ona öyle bir bakış atmasına hazırlıklı değildi.

Aç, muhtaç. Ve bunu saklayamıyordu, aslında

Yanakları trafik ışığı kadar kırmızıya dönmüşken, ona bir daha bakmayı reddetti.

"Sanırım bu beklenen bir şeydi. Tanıdık olmak bizi eski davranış kalıplarına geri döndürüyor," dedi Aristide, sorun hakkında hissettiğinden çok daha hafif bir şekilde espri yaptı.

"Evet," Scarlett küçük, sıkı bir sesle onayladı. "Hepsi bu."

"Öyleyse, bir adım ileri gidelim ve merakımızı giderelim," diye önerdi Aristide. "Bir öpücük ve sonra bunu orada bırakalım."

Scarlett bu teklif karşısında o kadar şaşırdı ki, inanamayan bir ifadeyle ona döndü, safir mavisini gözleri genişlemiş ve endişeli bir şekilde.

"Eminim hiçbir şey hissetmeyeceğiz," dedi Aristide kendinden emin bir şekilde.

Scarlett, kesin bir kayıp olarak gördüğü şeylere asla bahis oynamayan bir kadın olduğunu söylemeyi ihmal etti, ama onun ne demek istediğini ve neyi amaçladığını anladı. Hiçbir şey hissetmezse, bunun büyük bir rahatlama olacağını biliyordu.

"Bir öpücük mü?" Sınırları gergin bir şekilde kontrol etti.

"Uçuşumuzdan önce birbirimizin kıyafetlerini yırtıp atmamızı önlemek için bir öpücük yeterli olmalı," diye alay etti Aristide. "Ve seyircilerin önünde rolümüzü oynamadan önce bana karşı tavrını düzeltmeliyiz. Benden korkuyormuş gibi benden uzaklaşmaya devam edemezsin."

"Tabii ki senden korkmuyorum!" Scarlett, onun ona *hissettirebileceği* şeylerden çok korktuğunu bildiği halde, ona şiddetle söyledi.

"Bunu bilmek güzel." Aristide kaşlarını çatarak onu inceledi. "Seni tutmak istemiyorum ama çok uzakta oturuyorsun."

Scarlett, Aristide'in uzanırken zorlukla yutkundu. Elini uzatarak onu kendine yaklaştırdı. O da elini tuttu ve arka koltukta, kedinin akşam yemeği menüsünde olmadığını söyleyen ama bu sözlerle pek güvenmeyen bir fare gibi kaydı.

Aristide uzun kahverengi parmaklarını elmacık kemiğine koydu ve yüzünü yukarı kaldırdı. Parlak yeşil gözlerle karşılaştı ve sanki damarlarından elektrik akımı geçiyormuş gibi hissetti.

Hızla gözlerini kapattı ve Aristide başını eğdi.

"Bana ölü numarası yapmayı bırak. Kendimi avını avlayan bir aslan gibi hissediyorum." Aristide, acele etmeden, ağzını onun ağzına yaklaştırdı ve yavaşça, yumuşakça, aralanmış dudaklarının tadını çıkardı.

vaat eden dudaklarını yavaşça, pürüzsüzce tattı.

Titredi, kasları gerildi, her duyusu keskinleşti. Onun kollarında olmanın nasıl bir his olduğunu neredeyse unutmuştu, ama yoğun bir tepki içinden geçti ve istemeden ona daha da yaklaştı.

Onun kokusu onu sardı, sıcak, erkeksi ve Geçen onca zamana rağmen acı verici bir şekilde tanıdık geliyordu. Vücudu korkutucu bir şekilde duyguya açtı ve dudakları çaresiz bir davetle açıldı. O, dolgun alt dudağını ısırdı ve dilini kullanarak ağzının nemli içini tecavüz etti. Kalp atışları deprem moduna geçti, göğsünün içinde nefesini kesen bir hızla göğsünde atıyordu. Küçük bir ses çıkardı.

Adamın dudaklarının baskısı daha acil hale geldi ve içinden bir havai fişek patlaması yükseldi, onu kıvılcımlarla yağmurladı ve karşılık olarak onu sardı. Uyluklarının arasındaki ateşli nabız, bir derece daha yükseldi.

Daha fazlasını istiyordu, o kadar hızlı istiyordu ki paniğe kapıldı ve aniden geri çekildi, ondan uzaklaşarak arka koltuğun köşesine geri döndü.

"Bu aydınlatıcı bir deneyimdi," dedi Aristide. kesin bir şekilde telaffuz edildi. "Ama bunu yakın zamanda tekrarlamayacağız."

Kasıklarındaki ağrılı nabızdan kışkırtılan ve öfkeyle bunu görmezden gelen Aristide, uğultulu sessizlikte dişlerini sıktı ve yanındaki mücevher kutusunu kaldırdı. "Bu vesileyle bu eşyaların geri dönüşünü takdir edeceğini düşündüm. Onları kullan. Elmaslar günün her saatinde kabul edilebilir," diye bilgilendirdi onu.

Ellerini meşgul edecek bir şey olduğu için minnettar olan Scarlett, kutuyu kavradı ve açtı. İçinde, dikkatsizce

karişık bir şekilde, Aristide'in ona verdiği her parça duruyordu. Titreyen bir eliyle ince altın saati çıkardı ve kendi saatinin yerine koydu. Aristide'in hepsini bir kutuda biriktirmiş olmasına inanamıyordu, sanki

kızgın bir hareketle toplayıp, çekmecede bıraktığı mücevher kutularını kullanmadan aceleyle saklamış gibi. Yavaşça, karişıklığın içinden elmas ve safir kolyeyi çıkardı. O parlak mücevheri geride bırakmak ona acı vermişti. Aristide, Dominika'da geçirdikleri ilk gecenin ertesini sabahı ona bu kolyeyi vermişti ve o da onu çok sevmişti.

Aristide onu nazikçe elinden kurtardı. "Arkanı dn," dedi ona. Altının serinliği, Aristide onu ensesine takarken cildine değdi. Tüyleri yine diken diken oldu ve titredi.

"Kpeler," diye hatırlattı Aristide.

Aynı renkteki safir küpeleri buldu ve yavaşça kulaklarına taktı. "Bilezik fazla olur," dedi titrek bir sesle.

"Sen bilirsin, ama yarın akşam bunların çoğunu takmanı isterim," diye uyardı onu.

Parmağıyla, kutuda duran zarif elmas kolyeyi okşadı. Onu, birlikte geçirdikleri tek Noel'de ona vermişti ve Eve gidip onunla değil, ailesiyle Noel yemeği yemek için kolyeyi çıkardığında kızmış, ama o gününü onunla geçireceğini önceden söylememişti. Küçük bir servet değerindeki elmasları takıp, bunu ailesine tatmin edici bir şekilde açıklayamazdı.

O tek bir çılgınca heyecan verici öpücüğü düşündü ve onu acı verici bir şekilde saran suçluluk duygusuyla yanıp tutuştu. O pcğ kapılmış ve sıcak bir ızgarada eriyen dondurma gibi erimişti. Ve

o da bunu biliyordu. Yine de Luke ile mutlu olduğunu, pişmanlıkla kendine hatırlattı. En iyi arkadaşıyla çok ortak yönleri vardı çünkü aynı bakış açısına ve benzer ilgi alanlarına sahiptiler. Luke çaresizce

baba olmak istiyordu ve ikizlerle geçirdiği kısa aylar boyunca harika bir baba olmuştu.

Ne yazık ki, Rome ve Alice onun gece geç saatlerde beslemelerine yardım ettiğini, ağladıklarında kollarında sallayarak onları sakinleştirdiğini, yorulmadan oyuncaklar aradığı anları hatırlamayacaklardı. Luke, Rome ve Alice'i çok seviyordu ve bir aile olarak mutluydular, Luke'un hayatı kurtulsaydı gelişmeye devam edeceklerdi.

boğazındaki yumruyu yuttu ve gözyaşlarını geri püskürttü. Ne yazık ki, ilişkilerinin merkezinde bir boşluk vardı ve ikisinin de birbirlerinin karşılayamayacağı ihtiyaçları ve hayalleri vardı.

Hatıraların sersemletici etkisiyle Scarlett, Aristide'nin özel jetine bindi ve önünde hala bekleyen açıklamayı düşündüğünde aniden paniğe kapıldı. Sadece bu işi bitirmek istediğini kabul etti. Hayalindeki mükemmel anı beklemek istemiyordu

çünkü gerçekte böyle bir açıklamayı yapmak için mükemmel bir an yoktu. Ama şimdi birkaç saat boyunca birkaç saat boyunca mahremiyet içinde bir uçakta mahsur kalmışlardı. Uçuş sırasında gerçeği söylemek, ona söylediğinde diğer insanların yanında olma riskini almaktansa 'Uçuş sırasında gerçeği söylemek, ona söylediğinde diğer insanların yanında olma riskini almaktan daha mantıklı değil mi?

"Uçmaktan korkar mı oldun?" diye sordu Aristide.

Onun, lüks kabinin diğer tarafında titrek ellerle kemerini bağlamasını izlerken, neden onun yanına oturmamayı seçtiğini merak ediyordu.

"Şey... hayır," diye mırıldandı Scarlett düzensiz bir sesle.

"Sana söylemem gereken sana söylemesi oldukça zor bir şey var ve bu beni çok geriyor."

Aristide, abanoz rengi kaşlarını kaldırdı. "Neyin zor olduğunu tahmin bile edemiyorum."

Eğlenceli görünüyordu, zümrüt yeşili gözleri eğlenceli bir şey duyacağı umuduyla parlıyordu.

"Bu, gülecek bir şey değil,"

uyardı, ona söyleyeceği şeyden her zamankinden daha fazla korkuyordu çünkü Aristide buna hiç hazırlıklı değildi.

Jet pistte gürültüyle hızlandı ve gökyüzüne yükselirken o yavaş ve derin bir nefes aldı. Ardından gelen sessizlikte Aristide, çağrı düğmesine basarak hostesi çağırdı. "Sert bir içkiye ihtiyacın var," dedi ona alaycı bir gülümsemeyle.

Alkol almalısın," dedi.

Hostes tekrar uzaklaşınca Scarlett emniyet kemerini çözdü ve bir elinde tuttuğu bir kadeh şarapla rahatlamaya çalıştı. "İki çocuğum var..." diye başladı.

Aristide kaşlarını çatı, kemerini çözdü ve onun anne olduğu haberine şok olmuş bir ifadeyle dik bir şekilde ayağa kalktı. Walker'dan bir çocuğu mu olmuştu? *Onunla* bir çocuğu mu olmuştu? Bu, onun içinde anlamadığı derin bir yara açtı ve çok acı verdi.

Bu çarpık kayıp ve ihanet duygusunu yorumlayamadı ve bu habere öfkeyle sığındı.

"*İki mi?*" diye sordu, bu son bilgi kafasına dank edince. "Kaza geçmeden önce evleneli bir yıl bile olmamıştı! O kadar kısa sürede

iki çocuk sahibi olabilirsin?" "Onlar ikiz," dedi Scarlett,

neredeyse fısıldayarak,

Bir zamanlar ikiz kardeşi vardı, ama o da vefat etmişti. Bunun dışında pek bir şey bilmiyordu. "Onlar on sekiz aylık, bir erkek ve bir kız. Onlar *senin*."

Aristide, kabinin önündeki gömme barın yanında donakalmıştı, iri ve güçlü vücudu vahşi bir gerginlikle kaskatı kesilmişti.

Ne yazık ki, sanki aniden üzerine çöken ve onu esir alan, aniden üzerine çökmüş ve onu ele geçirmiş gibiydik ve ne hakkında konuştuğunu bilmediği için nasıl onun çocukları olabilirdi?

"Luke Walker ile evliydin. Eğer çocukların varsa, onlar sadece onun olabilir. Neden bana onların benim olduğunu söylüyorsun? Bir nedenden dolayı paraya mı ihtiyacın var?" diye çok soğuk bir sesle sordu.

"Bunu duymamış gibi davranacağım," dedi Scarlett, bu şüpheden çekinerek. "Sana temin ederim ki paraya ihtiyacım yok."

"Yoksa neden birdenbire bana çocukların olduğunu ve onların benim olduğunu söyleyeceksin?" diye sordu Aristide. "Bu tür bir konuşma avukatımın ofisinde yapılmalı, doğrudan benimle değil. Bu tür saçmalıklarla uğraşmam, şahsen uğraşmam," diye ekledi.

"Ne seçerseniz benim için sorun yok," diye yanıtladı Scarlett sessizce yanıtladı. "Ama para istemiyorum ve istemiyorsan ikizlerle ilgilenmeni de istemiyorum. Tekrar görüştüğümüz ve çok şeyin değiştiğini gördüğüm için, sana gerçeği söylemenin zamanı geldiğini düşündüm"

Aristide geniş, şehvetli dudaklarını sıkıştırdı ve koltuğuna geri çöktü, otomatik olarak dizüstü bilgisayarına uzandı. Hâlâ düzgün düşünemiyordu ama kendisine hiç tanıdık olmayan bir dizi rahatsız edici duygu ile kaynıyordu. Scarlett'in Luke Walker'dan çocukları olduğu düşüncesi bile onu belirsiz bir mide bulantısı hissine kapılmaya itiyordu. Ve o kendine hiç uymayan davranışlar sergiliyordu, bu da onu şaşırtıyordu. Scarlett her zaman mantıklı bir kadın olmuştu. Hayatta,

böyle olasılık dışı bir hikayeye kendisine yaklaşacağını hiç düşünmezdi. Ama insanların para için yapabilecekleri şeyler çok genç yaşta öğrenmişti. Çok zengin olmanın çok zengin olmanın onu bir hedef haline getirdiğini, tıpkı Daniele'yi açgözlü bir kadının para kaynağı haline getirdiği gibi.

"Seni hamile bırakmış olamam. O konuda çok dikkatliyim," dedi Aristide şaşırtıcı bir aniyetle.

"Ben de çok dikkatliydim," diye Scarlett savunmacı bir tavırla karşılık verdi. "Yine de oldu. Nasıl oldu bilmiyorum. Ama oldu ve onlar senin çocukların."

"Doğum belgelerinde kim yazıyor?" Aristide ona sordu.

"Boş bırakmak zorunda kaldım."

"İşte bu kadar," dedi Aristide çok kuru bir şekilde.

Aristide sayı sütunlarını çevirirken kabin sessizliğe büründü, beyni onun önüne koyduğu sorunu çözmek için arka planda yoğun bir şekilde çalışırken ekrana odaklanmakta zorlanıyordu.

beyni, ona verdiği sorunu ozmek için arka planda yoğun bir şekilde çalışıyordu. İnkâr, onun zayıf, gergin vücudunun her santimetresinden fışkırıyordu. Tek düşünemediği, onun geçici bir deliliğe kapıldığı ya da maddi sorunları olduğu ve yeniden tek başına kaldığı için onu yardıma çağırmaya alıştığıydı.

Ama onun kanıt olarak DNA testi isteyeceğini bilirken, onu nasıl kandırmaya alışabilirdi? Scarlett zeki ve mantıklı biriydi, aptal değildi. Neden böyle bir şey yapsın ki? Ve o bu muammayı düşünürken, beyninin arkasında başka bir fikir filizleniyordu.

Aristide tekrar ayağa kalktı. "Bir hata olduğunu mu söylüyorsun?"

"Hata mı?" diye tereddütle tekrarladı.

"ünkü bu mantıklı. Eğer ikimizle de aynı zamanda yattıysan," Aristide sert bir şekilde iddia etti, zayıf, koyu tenli yüzü demir gibi sertti. "Belki o zaman hamile kaldın ve *onun* sorumlu olduğunu düşündün. Bu yüzden beni terk ettin." ve *onunla* evlendin, değil mi?

"Hayır, öyle değil!" Scarlett, onun geçmişleri hakkında çizdiği kirli tablo ve derin güvensizliği karşısında sarsılmış bir şekilde karşılık verdi.

"Ve sonra muhtemelen çocuklar doğduğunda ya da bir süre sonra, sen ve Luke onların babasının o *değil*, ben olduğumu fark ettiniz," dedi Aristide somurtkan bir şekilde. " Böyle hatalar olduğunu duymuştum ama senin iddianı ilk etapta kabul edemem çünkü seninle her zaman doğum kontrolü kullandım

—
"Oh, Tanrı aşkına, Aristide," diye inledi Scarlett. Yaratıcı zihninin onu götürdüğu yöne dehşete kapıldı. "İkizlerin babası senden başkası olamaz. Luke ve ben seks yapmadık. O eşcinseldi. Baba olmak için çok hevesliydi ve asla baba olamayacağını düşündüğu için benimle evlendi. Senin çocuklarına üç aylık hamileyken benimle evlendi!"

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ARISTIDE, iki yıl önce ve şu anda onun yaptığı tüm yanlış varsayımlar için ona yakıcı bir kınama bakışı attı.

Kadının söylediklerini yavaşça sindiriyordu. Dışarıdan bakıldığında, her türlü tepkisini kontrol ediyor gibi görünüyordu, ama içten içe, bir duygu farkındaydı. sadece yoğun bir rahatlama olarak tanımlanabilir... Luke Walker eşcinseldi. Scarlett onunla yatmamıştı. Scarlett, Luke'a olan sevgisinin platonik olduğunu söylerken yalan söylememişti. Bu iki gerçek Aristide için çok önemliydi. Ve son olarak, Luke çocuklarının babası olamazsa, Aristide'nin babası *olma* ihtimali artık daha olası görünüyordu daha olası görünüyordu, Scarlett'in onun gözetiminde nasıl hamile kalabildiğini hala anlayamasa da. Tüm bu bilgilerin şok dalgaları yavaş yavaş içinden geçerken, şaşkınlıktan sessizliğe büründü.

"Şok oldun," dedi Scarlett endişeyle, koltuğundan kalkıp bara yaklaşarak kendine beyaz şarap almaya gitti. "Sanırım bir içki daha içmem gerek."

Aristide, hala titreyen eliyle şişeyi tutmasını izledi ve onu sabitlemek için elini tuttu. Onun arka arkaya iki kadeh şarap içtiğini hiç görmemişti. Sarsılmıştı, korkmuştu. Yaptığı şey ve yarattığı tarif edilemez karmaşa sonrasında da öyle olması gerekiyordu. Ve tüm bunlar iyi bir neden olmadan olmuştu, diye düşündü Aristide şaşkın, öfkeli ve inanamayan bir şekilde. Neden ona hamile olduğunu söylememişti ki?
?

"Aristide... bir şey söyle."

"Eğer iddian doğruysa, sen ve kocan tam anlamıyla çocuklarımı benden *çaldınız*!" diye suçlayıcı bir şekilde konuştu.

Scarlett ona dehşetle baktı ve telaşla gergin bir hareketle şarabını yudumladı. "Öyle değildi..."

"Onların fotoğrafı var mı?"

Aristide, Scarlett'in evine gittiğinde yaşlı kadının bacaklarına yapışan küçük çocukları aniden hatırladı.

Scarlett şaşkınlıkla gözlerini kırptı ve koltuğuna geri dönerek geniş seyahat çantasını aldı, dağınık eşyaların arasından getirdiği küçük kişisel fotoğraf albümünü çıkardı, ancak Aristide'nin

. Özellikle de onu ve Luke'u çocuklarını ondan çaldıklarıyla suçladıktan hemen sonra. Bu suçlama, onu ve kendi ailesini kazara hamile kalmasının sonuçlarından korumak için elinden gelen her şeyi yapmışken, bıçak gibi kalbini kesmişti.

Aristide albümü aldı ve sayfaları çevirmeye başladı. Görüntü üstüne görüntü, onun keskin bakışlarını vurdu ve biraz donuklaştı çünkü Angelico'nun belirgin özelliklerini taşıyan çocukları görüyordu. Onlar da onun gibi aynı sefil bukleleri miras almışlardı ve doğal olarak küçük çocuk henüz saçını kestirmemişti çünkü Scarlett, Aristide'nin saçını kestirdiğinde her zaman bundan nefret etmişti. Aristide'nin buklelerini kısa kestirmesinden nefret ederdi. Öte yandan, küçük kız, kardeşinden çok daha küçük, kıvrırcık saçlı bir oyuncak bebek gibiydi. İnanılmaz derecede sevimliydi ama Aristide bunu söylemeyi reddetti.

"İsimleri ne?" diye sordu. "Rome ve Alice."

"Neden Rome?"

Scarlett kızardı ve şarabından bir yudum daha aldı. "Doktor doğum tarihini söylediğinde, bunun orada olmuş olması gerektiğini anladım. Sadece orada geçirdiğimiz hafta sonu olabilir."

"Canlı bir anı. Aile geleneğine uyup ona Rhett ya da Ashley adını vermemiş olmana şükrediyorum."

Üvey annesi, *Rüzgar Gibi Geçti* filminin büyük bir hayranıydı ve kızına Scarlett adını vermek, muhtemelen hayatında yaptığı en cesur ve renkli seçimdi. Ancak Nancy Pearson, orta yaşına gelene kadar bir kız çocuğu sahibi olmayı beklemişti ve o kız çocuğu nihayet geldiğinde, kocası bile onun kızına verdiği isim konusunda fikrini değiştiremedi.

"Bana bunu neden yaptığını söyle," Aristide, tüm varlığıyla öfkesini bastırarak, yoğun bir şekilde mırıldandı. "*Neden* böyle kötü bir şey yaptığını anlamam gerekiyor."

Scarlett ona endişeli bir bakış attı. "Kötü bir şey *değildi*." "Ama öyleydi," diye Aristide kesin bir şekilde itiraz etti. "Bana söylemedin

. Bana bir seçenek sunmadın."

"Ama sen benimle çocuk istemiyordun."

Aristide düzgün beyaz dişlerini sıktı. "Sen hamile olduğunu anladığında, benim istediğim şey bu denkleme girmemeliydi. Biz bir çifttik. Normal çiftler böyle durumlarla birlikte başa çıkarlar."

"Biz normal bir çift değildik. Sen çoğu zaman yoktun ve hayatında başka kadınlar vardı."

Aristide sertleşti. "Başka kadınlar yoktu." Scarlett ona acı dolu bir bakış attı. "Cosetta Ricci?" "Cosetta eski bir arkadaşım," diye açıkladı Aristide. "O aile dostumuz, her şeyden öte."

"Ama o zamanlar bunu bilmiyordum!" diye sinirle karşılık verdi. "Sen ilişkimize tam olarak bağlanmamaya kararlıydın ve bana sürekli, eninde sonunda benden ayrılmayı planladığını hatırlatıyordun..."

"Bu, hamile olduğunu öğrendiğin anda yapmamız gereken konuşmaya hiçbir etkisi olmamalıydı," ama sen durumunu benden gizlemeye karar verdiğin için bu tartışmayı yapmadık."

Scarlett savunmacı bir hareketle çenesini kaldırdı. "Bunun herkes için en iyisi olduğunu düşündüm. Babam kanserden ölüyordu

ve annem zaten perişan bir haldeydi. Eve gidip onlara bekar bir anne olacağımı söyleyemezdin

. Bu, hayatlarının o zorlu döneminde hak etmedikleri bir dramdı ve benden daha iyisini hak ediyorlardı."

Aristide yeterince dinlemişti. O hariç herkes gerekli özen gösterildi. Luke ona bir alyans teklif etmiş ve Scarlett, çatlakları örtbas etmek ve dar görüşlü ebeveynlerini memnun etmek için bu teklifi hemen kabul etmişti. Kimse Aristide'nin nasıl hissedeceği veya ne isteyebileceği konusunda fazla endişelenmemişti. Oysa ona göre o küçük erkek ve kız çocuğu *onun* çocukları, kanından kanı, *onun* sorumluluğuydu. Öfke, onun içindeki derinlere, titizlikle sakladığı bir ağır taş gibi yerleşti.

Sessizlik sürerken, Scarlett tekrar konuşmaya başladı. "Kürtaj yaptırmak ya da çocuğumu evlatlık vermek istemedim. Onları doğurmamı istemeyeceğini biliyordum..."

Yeşil gözler çelik bıçaklar gibi onu delip geçti. "Hiçbir şey bilmiyordun!"

hiçbir şey bilmiyordun!"

"Orta yaşa gelene kadar çocuk istemediğini söylemiştin," diye ısrarla hatırlattı.

Aristide'in ağzı alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Ve bu gezegendeki diğer tüm insanlar gibi, ben de gerektiğinde değişen koşullara uyum sağlarım."

"Benim için bir şey yapmak zorunda *olduğunu* hissetmeni istemedim!" diye karşılık verdi kadın içtenlikle.

"Hayır, sen doğru olanı yapıp benimle *konusmak* için çok korkaktın. Yalanların için hiçbir mazeret yok Çocuklarının babasından uzaklaşan ve onun başka bir erkekle evlenme hakkını reddeden bir kadının yalanları için hiçbir mazeret olamaz," dedi Aristide gergin bir şekilde ve koltuğuna geri çöktü, içini kaplayan şiddetli duyguları bastırmak için çabalarken, mide bulandırıcı dalgalar halinde gelip gidiyordu.

"Aristide..." Scarlett birkaç dakika sonra tereddütte başladı.

"Daha fazla dinlemek istemiyorum. Açıkçası, şimdilik yeterince dinledim," Aristide düz bir sesle itiraf etti. yeterince duydum," dedi Aristide düz bir sesle,

aldığı açıklamalardan ciddi şekilde memnun değildi. "Ama lütfen hafta sonu boyunca evlilik yüzüğünü başka bir parmağına takar mısın? Böylece daha az yorum yapılır. Ayrıldığımızda tekrar değiştirebilirsin."

Scarlett dehşetle eline baktı ve zorlukla yutkundu. Aristide'yi yatıştırmak için panik içinde her yolu denemesi gerektiğini , bu fikre karşı çıktı, ancak bir saat sonra yüzüğü parmağından çıkarıp

diğer eline gizlice taktı. Aristide ona çok kızmıştı. Onun ne yaptığını ve neden yaptığını anlamıyordu. Nasıl anlayabilirdi ki?

Onun ailesi, Aristide'nin ailesine kıyasla yaşlıydı ve katı ahlaki ve dini değerlere sahip bir nesilde yetişmişti. Aristide , onun gibi anne babasına borçlu olduğunu hiç hissetmemişti. Onun evi o kadar sevgi ve şefkat doluydu ki, o her zaman olabildiğince en iyi kız evlat olmaya çalışmıştı ve zaten zorlu bir dönemde

onların kalbini kırma tehdidi, onun dayanabileceğinden fazlasıydı.

Kolay yolu mu seçmişti? Olgunlaşmamış ve aptalca mı davranmıştı? Ama Aristide şimdi ne derse desin, iki yıl önce çocuk istememişti, hamile kalmasına çok şüpheyle yaklaşırdı ve hamileliği yine de ilişkilerini mahvederdi.

* * *

Fotoğrafçılar Floransa havaalanında onlara pusu kurmaya çalıştılar ama Aristide'nin güvenlik ekibi onları engelledi. Kameraların flaşları ve Aristide'ye gösterilen ilgiden sarsılan Scarlett, geç de olsa, en şık haliyle giyinmiş olduğu için geç de olsa çok minnettar oldu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sertçe sordu.

"Partinin düzenlendiği aile evine.

Büyükbabam öldüğünden beri bana aitti. O, ailemi pek sevmezdi ve vasiyetinde onların neslini atladı.

. Bu, aile çevresinde çok fazla üzüntü yarattı, ama benim evim her zaman bir savaş alanı olduğu için bu yeni bir şey değildi."

Scarlett bu bilgiye yüzünü buruşturdu. "Ona çok yakın olmalısın."

"Ailemden çok daha yakındım," diye kabul etti. "Ama vasiyetnamenin yol açtığı kötü duygular olmasa da olurdu. Büyükbabam iki kötü boşanma yaşadı ve bu ona servetinin çoğuna mal oldu, ama buradaki ve Londra'daki mülkler emanet olarak tutuldu ve güvende kaldı. İkinci boşanmadan sonra, zamanını seyahat ederek geçirdi, bu yüzden hayatının son birkaç yılında onu pek görmedim."

"Bu çok üzücü."

Aristide omuz silkti. "Öyle değildi. O mutluydu. Angelico klanında mutluluk kesin bir şey değildir."

"Neden böyle?" diye sordu, gerçekten merak ederek.

"Çok fazla zarar verici olay, çok fazla acı çeken insan var. Karmaşık bir tarihimiz var, ama sen ve ben bugün yeterince olumsuz şey paylaştık, bu yüzden sakıncası yoksa şu anda bu konuya girmeyeceğim," diye mırıldandı Aristide, güçlü profili sertçe gerginleşmiş, yeşil gözleri buz gibi soğuktu.

Scarlett, çocuklarının olumsuz bir etken olduğunu kabul etti ve kalbi sıkıştı. Ama belki de adil davranmıyordu. Aristide haklıydı. Ona başka seçenek bırakmamıştı. Konuşması gerektiğinde konuşmamıştı.

babalık haklarına saygı göstermemişti. Bunun yerine, en iyi arkadaşıyla evlenerek gördüğü güzel ve düzenli çözümü kavramıştı.

"İkizler olumsuz *değil*. Ben onlarla birlikte gelen diğer her şeye atıfta bulunuyordum... senin sessizliğin, evliliğin, bana danışmadan yaptığın seçimler," dedi Aristide sertçe.

"Bunların hepsi yutması çok zor haplar."

Araba, onları derin ormanlık alandan geçerek yavaş yavaş çimlere dönüşen uzun ve dik bir yoldan ilerledi. Burası unutulmaz bir güzelliğe sahipti.

"Burası ev mi?"

Geniş, kadifemsi çim alanlar yerini çakıllı bir cepheye bıraktığında, Scarlett önündeki binaya gözlerini kocaman açarak baktı. Tarih kitaplarında gördüğü dışında hiç görmediği, eski ihtişamını koruyan devasa bir taş yapıydı. "Aman Tanrım," diye fısıldadı şaşkınlıkla. "Bu bir saray!"

"Palazzo Angelico. Onarımların zamanında tamamlanmış olması bizim için büyük şans. Bu evin bana kalmasının ana nedeni bu.

bana bırakıldığını düşünmemin ana nedeni. Ailem burayı harap hale getirdi..."

"Ama burası senin büyüdüğün yer," diye araya girdi Scarlett, böyle bir çocukluk geçmişine duyduğu hayret ve merakı açıkça belli oluyordu. "Öyle değil mi?"

"Daniele ve ben... evet. *Madonna santa!*" Aristide hiç uyarı yapmadan patladı. "Görünüşe göre bir karşılama komitesi var. Ailem burada ne arıyor?"

"Belki de parti ile bir ilgisi vardır?" Scarlett zayıf bir sesle önerdi ve arabayı dolaşarak Aristide'nin yanına geldi. "Onların kendi evleri kilometrelerce uzakta," dedi Aristide diye sertçe söyledi ve büyük elini onun elinin üzerine kapatarak onu tedirgin etti. "İkizlerden, evliliğinden, hiçbir şeyden bahsetme. Yaptığın ve söylediğin her şey, onların gibi insanlarda aleyhine kullanılabilir ve kullanılacaktır."

"Aklımın ucundan bile geçmez. Annen dilimi felç ediyor," diye itiraf etti, ama onun beklenmedik koruyuculuğundan etkilenmişti.

"Cosetta da burada. Bu onun arabası. Neden burada?" Aristide öfkeyle sordu.

"Sakin ol. Önemli değil," Scarlett, Aristide'nin onu geniş, sığ bir merdivenle renkli fresklerle süslenmiş renkli fresklerle süslenmiş, yankı yapan devasa bir salona doğru ilerlerken.

Dört kişi onları bekliyordu. Biri açıkça personeldi ve uzakta duruyordu. Diğeri, Aristide'ye çok benzeyen gri saçlı yaşlı bir adamdı. Yanında, zayıflamış ama hala çok çekici, boynuna dev inciler takmış, çok şık bir elbise ve bolero ceket giymiş yaşlı bir kadın duruyordu.

boynunda dev inciler, çok şık bir elbise ve bolero ceket giymiş, zayıf ama hala çok çekici bir esmerdi. Üçüncüsü, Scarlett'in onu ilk gördüğü dergiden tanıdığı, uzun bacaklı sarışın Cosetta Ricci'ydı.

Elisabetta, Scarlett'i görünce oğluna gösterdiği hoş geldin gülümsemesi, sanki tokat yemiş gibi yüzünden kayboldu. "Aristide," diye İngilizce mırıldandı ve sanki Scarlett görünmezmiş gibi hemen ona döndü. "Hafta sonu için buraya taşındık ve tabii ki, sevgili Cosetta parti planlamasında bana yardım ediyor. Şunu söylemeliyim ki Ev şu anda çok güzel görünüyor.

"Bu sana bir servete mal olmuş olmalı," dedi babası hafif bir hoşnutsuzlukla.

"Onu bu kadar kötü durumda bırakman çok yazık," dedi Aristide kuru bir şekilde.

"Harika görünüyorsun Aristide..." Cosetta öne çıkarak ona her iki yanağından da birer öpücük kondurdu, Aristide bunu katlandı ama karşılık vermedi. "Ve *bu* da...?"

Küçük grup ilk kez onun varlığını fark etti ve Scarlett elinden geldiğince sıcak bir gülümseme takındı. "Scarlett Pearson..."

"Aristide'in yıllar önceki eski sevgilisi. Bu özel günde gelmesi ne kadar nazık," dedi Elisabetta Angelico kocası Riccardo'ya.

"Scarlett benim eski sevgilim *değil*," diye Aristide sakın bir şekilde yalanladı. "Bu hafta sonu benim özel konuğum."

Sonuç olarak, bu karşılama korkunç ve garip bir deneyimdi. Cosetta sürekli gülümsüyordu ama Scarlett de bir kadındı ve sarışın güzelliğin Aristide'nin tek başına kapıdan girip onun varlığından memnun olmasını beklediğini tahmin etti.

Aristide'nin kapıdan tek başına girip onun varlığından memnun kalacağını tahmin etmişti. Cosetta'nın mükemmel elmacık kemikleri, Aristide'nin soğuk tepkisi karşısında renkli lekelerle vurgulanmıştı. Ancak Cosetta, Aristide'nin ebeveynlerinden daha iyi davranışlara sahipti, çünkü

Aristide araya girip Scarlett'i, Andrea adında ve sarayı yöneten, etrafta dolaşan erkek personele tanıtana kadar küçük sohbetler yaptı. Daha fazla

konuşmadan ve sessiz ebeveynlerine birkaç kelime daha söyledikten sonra, Scarlett'i büyük mermer merdivene doğru yönlendirdi.

"İlk hatam partiye katılmayı kabul etmektir," dedi Aristide. alçak sesle hayıflanarak. "Şimdi bir ev hırsızlığı olayıyla uğraşmam gerekiyor..."

"Bu *çok büyük* bir ev," dedi Scarlett nazikçe, elini merdivenlerin oyma korkuluğuna dayayarak. "Onları görmem gerekmez ki

onları görmem gerekmez mi? Annen, senin bu kadar çabuk uzaklaşmana kızmış görünüyordu."

"Bu ona zarar vermez," dedi Aristide sertçe ve sonra ekledi, "Hayır, öyle demek istemedim. Daniele son mektubunda bana daha anlayışlı olmam için yalvardı ve ben de *deniyorum*, ama onunla ilgili en güçlü anım, küçük kardeşime kemerle vurup, disleksik olduğu için ona aptal dediği anımsanıyor."

Scarlett dehşete kapıldı. Ne yazık ki, Elisabetta'nın, yüksek standartlar talep eden ve beklentilerini karşılayamayanları cezalandıran birinin üstünlüğüne sahip olduğu için acımasız olduğunu hayal edebiliyordu.

yüksek standartlar talep eden ve beklentilerini karşılayamayanları cezalandıran birinin kendine güveninden kaynaklanıyordu. "Belki o zamandan beri daha iyi şeyler öğrenmiştir ve ona davranışından pişmanlık duymaktadır?" diye önerdi belirsiz bir şekilde.

Andrea büyük bir yatak odasının çift kapısını açtı. Kapının arkasında, bagajları getirilmişti. Aristide İtalyanca olarak adamlarla konuşurken, Scarlett dönüp baktı ve tüm bagajlarının aynı odaya getirildiğini fark etti.

"İçecekler balkonda servis edilecek," dedi Aristide, odanın karşısına doğru büyük adımlarla yürüyerek kapıyı açtı ve gözden kayboldu.

Scarlett onu daha yavaş bir tempoda takip etti. Bahçelere bakarak duruyordu, güçlü omuzları ve sırtı gerginlikten kaskatı kesilmişti. *Eve izinsiz girme* olayı mı? O, ailesini gerçekten sevmiyordu ve ona verdiği, kardeşinin dövüldüğü imajı da Scarlett'in ona olan görüşünü pek de iyileştirmemişti. Babasının, orada yaşadıkları süre boyunca

ve karısının orada yaşarken bakımını yapamadıkları bir mülkü onardığı için ona alaycı bir şekilde bakması da Scarlett'i hiç etkilememişti.

Şu anda söyleyeceği şey, gördüklerine kıyasla çok önemsiz geliyordu. "Seninle aynı odayı paylaşmamı beklediğini bana söylememiştin."

Aristide dönüp sabırsızca buklelerini parmaklarıyla taradı. "Senin benimle aynı odayı paylaşmanı beklemiyordum ama onların evde olması bana başka seçenek bırakmıyor. Aynı odayı paylaşmazsak sahte görünürüz."

Scarlett onaylayarak başını salladı. "Ben kanepelerden birinde yatacağım."
—"

"Hayır, ben yaparım," Aristide özür dileyerek ona güvence verdi.

Scarlett hiçbir şey söylemedi. O, o zarif kanepelerde bir gece geçirmek için çok uzundu, oysa çok daha kısa boylu olan Scarlett, bu kanepelerde rahatça oturabilirdi ve en azından kanepeler iyi döşenmiş ve rahat görünüyordu.

Gölgeli çatısı ve süslü cepheleriyle taş balkon, yastıklı koltuklar ve bir masa ile konforlu hale getirilmişti. Ceketini çıkardı ve ayakkabılarını çıkardı, güneşin tadını çıkarmaya ve rahatlamaya kararlıydı.

"Bu ağır endişeler için üzgünüm," dedi Aristide, zayıf, karanlık ve yakışıklı yüzü gergin bir şekilde. "Sana İtalyan evimi tanıtmayı planlamıştım."

seni İtalyan evime tanıtmayı planlamamıştım."

"Kabul edelim, uçağa binmeden önce seni kötü bir ruh haline soktum." Scarlett iç geçirdi. "Karşılama komitesi ise sadece pastanın üzerindeki kirazdı."

"Bu akşam seni Floransa'daki en sevdiğim restorana yemeğe götürmeyi planlıyordum, ama davetsiz misafirlerimi terk etmek kabalık olur sanırım. Kabalık yapalım mı?" Aristide ona umut dolu bir bakış attı.

"Hayır. Yarın öğle yemeği için beni oraya götürebilirsin. Nasıl olur?"

Aristide kaşlarını çatı. "Öğleden sonrayı partiye hazırlanarak geçirmeyecek misin?"

Scarlett kızardı ve başını salladı. "Güzellik rutinim çok kapsamlı değil ve saçımı kendim yapmayı tercih ediyorum."

"Her şeyi bir asker gibi sakinlikle karşılıyorsun. Bu öğretmenlik eğitiminin etkisi mi?" Aristide, tunik giymiş bir hizmetçi yüklü bir tepsiyle yanlarına geldiğinde esprili bir şekilde sordu.

Scarlett burnunu kırıştırdı. "Belki de sadece tembelimdir!"

Adam güldü, yeşil gözleri güneş ışığında parladı. Sakinleşmişti ve Scarlett rahatlamıştı ama hala gergindi. Sonuçta, onun baba olduğu şeklindeki beklenmedik açıklamasını düşünmek için henüz zamanı olmamıştı ve bu haber yerleşince, nasıl tepki verecekti? Rahat bir koltuğa oturdu ve kahveyi döktü. Annesinin açıkça çok sevdiği Cosetta Ricci hakkında daha fazla soru sormak istedi, ama Aristide yeterince zor bir gün geçirmişti, bu yüzden dilini tuttu.

BÖLÜM BEŞ

SCARLETT Akşam yemeği için baskılı pamuklu bir maxi elbise ve safir kolyesini giydi ve mermer kaplı lüks banyodan çıktığında Aristide'yi, ona çok yakışan şık koyu mavi bir takım elbise içinde gördü.

"Bu elbiseyi Dominika'da giymiştin," diye hatırladı Aristide, onu dikkatle inceleyerek, kumların üzerinde elbisesini çıkarıp denize doğru yürüdüğünü hayal etti.

"Evet, tasarımcı elbisesi değil," diye kabul etti üzüntüyle. "Ama önümüzde aniden ortaya çıkan bu kadar çok sosyal etkinliğe hazırlıklı gelmemiştim." Aslında, hafta sonu gardırobuna kabul ettiği kıyafetlere bu kadar dikkatli davrandığı için utanıyordu. Bunun dışında Seyahat kıyafetleri ve parti elbisesi dışında, sadece bir elbise daha kabul etmişti ve o da kısaydı ve onun ailesiyle bir sarayda akşam yemeği için uygun değildi.

Aristide'nin ifade dolu ağzında eğik bir gülümseme belirdi. "Yine de oldukça güzel."

Ama Scarlett, onun zümrüt rengi gözlerindeki coşkulu parıltıdan, aslında elbiseden bahsetmediğini, daha çok onun kıışkırtmasıyla elbisesini çıkarıp ve çekingenliğini bir kenara bırakıp villasının özel plajında çıplak yüzmesini hatırlıyordu. Ve şüphesiz, sudan çıktıklarında yaptıklarını daha da iyi hatırlıyordu. Yüzü kızardı ama alt vücudundaki sıkışma hissi ayaklarını tedirgin bir şekilde hareket ettirmesine neden oldu. O belirli şekilde ona baktığında, acı verici bir şekilde farkında olduğu yoğun bir açlık hissi onu sarmıştı.

Akşam yemeği, iki düzine kişinin oturabileceği kadar büyük bir masanın bulunduğu muhteşem yemek salonunda büyük bir etkinlik ve atmosfer kesinlikle gergindi. Scarlett,

herkese İtalyanca konuşmalarını ve onu önemsememelerini söyledi, bu Elisabetta için sorun değildi, çünkü Aristide Scarlett'i sürekli sohbe dahil ederken, Elisabetta onu özenle görmezden geliyordu.

Cosetta, Scarlett'in hiç gitmediği Londra'daki özel yerlerden bahsederek onunla sohbet etti ve model olarak yaptığı seyahatlerin miktarından şikayet ederken, Scarlett'in Aristide ile ilk kez ne zaman tanıştığı, ne zaman barıştıkları ve diğer birçok küçük ayrıntı hakkında akıllıca sorular sorarak monologu kesintiye uğrattı. Scarlett kaçamak cevaplar verdi saptı ve mahremiyetini korurken, Cosetta bazı gerçekleri açıkladı...

Aristide ve Cosetta her zaman aynı aynı seçkin sosyal çevrede hareket etmişlerdi. Çeviri: Sen bu ligde oynayamazsın.

Aristide, ailesi evlenmesi için ona çok fazla baskı yaptığı için evlenmedi. Çeviri: Hiç umudun yok.

Aristide kadınlar konusunda son derece seçiciydi. Çeviri: Dışarıdaki rekabet seni mahvedecek.

Güneş gibi parlayan bir gülümseme gergin dudaklarına yapışmış, muhteşem merdivenleri tekrar tırmanırken, Scarlett rahatlamıştı.

Aristide, Scarlett'in ilk esnemesini görür görmez onları yemek masasından kaldırdığı için rahatlamıştı.

"Cosetta'nın senin zevkine pek uymadığı izlenimini edindim."

"En derin sırlarımı öğrenmek için en kibar şekilde çaba gösteriyordu - ki hiçbirini öğrenemedi - ve senin yüksek standartlarınla beni korkutarak beni ürkütmeye çalışıyordu. Sanırım seni mükemmel bir eş yapabileceğine inanıyor."

"Bu Cosetta. O her zaman kendi en büyük hayranı olmuştur," dedi Aristide, yatak odalarına geri dönerken eğlenerek.

Scarlett ipek pijamalarını topladı ve giyinmek için banyoya gitti. Geri döndüğünde, Aristide soyunuyordu, muhteşem vücudunda utangaçlık izi yoktu.

onun ince ve güçlü sırtını inceledi, kasları

, seks açlığı çeken bir kadın gibi bakmamak için kendini zorladı. Kanepe minderlerini kabartıp, geçici yatağını düzenledikten sonra

"Bütün akşam bana yaptıklarını düşündüm ve bazı sonuçlara vardım. Sana bunları söylemeli ve ortalığı temizlemeliyim," dedi Aristide, sessizce sırrını paylaşarak onu şaşırttı.

"Tamam," dedi Scarlett gergin bir şekilde.

"Eğer kocan ölmeseydi, çocuklarım olduğunu asla bilemeyecektim."

Şaşkınlık içinde Scarlett yuvarlandı ve neredeyse kendini kanepede oturur pozisyona sürükledi. "Bu çok korkunç bir şey!" diye itiraz etti.

"Ama bu doğru. Luke onların babası olmak *istiyordu*. Çocuklarını tanımak isteyen zengin bir biyolojik baba, başından beri beni dahil etmediğin için bir tehdit oluşturunurdu. Çocuklara onun babaları *olmadığını* ne zaman söylemeyi planlıyordun? Yaşları büyüdükçe bu daha da zorlaşırdı ve muhtemelen bundan kaçınırdın," diye tartıştı Aristide, yeşil gözleri onun sıkıntılı yüzünde demir gibi sertleşmişti.

Scarlett, yatakta başucuna yaslanmış, tamamen rahatlamış gibi görünen Aristide'ye baktı. Siyah pijama altı giymişti, başka bir şey giymemişti. Çıplak göğüslü, kuzgun siyahı bukleler ve cilalı bronz teniyle dikkat çekici bir görünümü vardı. yumuşak ışıktaki kasları belirginleşmişti. "Hiçbir şeyden

kaçınmadım..." "Peki, benim Luke öldüğünden beri benimle iletişime geçmeyi düşündün mü? İkizlerin

artık hiçbir babaları kalmadığını ve benim tanınmam için bir alan olduğunu hiç düşündün mü? En iyi tahminim," Aristide düz bir ses tonuyla, "bana *asla* söylemeyecektin çünkü bu en kolay yoldu. Ve bunun saçmalık olduğunu tekrar söyleme. Eğer anma törenine katılmamış ve ardından ziyaret etmemiş olsaydım, sen

bana söylemek için acil bir planı *yoktu*. Beni görmek vicdanını mı uyandırdı? Bu yüzden mi sonunda baba olduğumu öğreniyorum?

Scarlett süt gibi solgundu, mavi gözleri gerginlikten kararmıştı. "Sonunda mı? Onlar *daha* on sekiz aylık, Aristide..."

"Kaçırdığım ve asla geri getiremeyeceğim on sekiz ay. Doğumları, ilk adımları, ilk sözcükleri," diye sert bir ses tonuyla saydı. "Bu kaybı hak etmek için sana ne yaptım?"

Scarlett midesinin bulandığını hissetti ve artık ona bakamayarak tekrar kanepeye uzandı. Pişmanlık içinde kükrüyordu.

"Ben içki içen ya da şiddet uygulayan biri değildim ve senin inandığının aksine sana asla sadakatsiz davranmadım," dedi Aristide sakın bir sesle. "Ben sana da yalan söylemedim. Yine de sanki sana çok büyük bir haksızlık yapmışım gibi davrandın.

"Yeterince konuştun. Hislerini anlıyorum," diye mırıldandı Scarlett, karakter suikastını sona erdirmek umuduyla. Onun, diğer kadınları tehdit olarak kullanma alışkanlığını ortaya çıkarmak istemiyordu. İkisi de zaten gergin ve kendisi de yorgun olduğu için bir tartışma başlatmak istemiyordu.

"Bu öfkeyi kontrol altına alabilmek için konuşmak zorundaydım," diye itiraf etti Aristide sert bir ses tonuyla. "Luke ile evleneceğini bildiren mesajı gönderene kadar sana güveniyordum. Şimdi o güveni iki kez ihlal ettin. Ani evliliğinle ve ikizleri saklayarak."

Dudakları titriyordu, gözleri yaşardı, ama Aristide aynı odadayken ağlayamıyordu. Aristide ışığı kapattı ve o, ay ışığının karanlığında yatarak boş boş gölgelere bakarken, sessizce gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Hamile olduğunu öğrendiği anda ona söylemeli ve o anda onun tepkisi ne olursa olsun kendini buna hazırlamalıydı. Ne yazık ki,

ailesinin kalbini kırmaya cesaret edememişti.

Ve şu anda, Aristide hakkında bilmediği bir şeyi öğreniyordu. Öfkelerini kontrol edebiliyor, net bir şekilde konuşabiliyor ve sesini hiç yükseltmeden her ölümcül hedefi isabetle vurabiliyordu. O kadar disiplinliydi ki, hiç sevmediği ebeveynleriyle akşam yemeğinde hafif bir sohbet yapmayı başarmıştı ve son sözleriyle ona ilettiği öfkeli hayal kırıklığını hiç göstermedi. *Şimdi o güveni ihlal ettin.* Bu, Aristide'den arkasını döndüğü anda sırtına bir bıçak saplamış gibi hissetmesine neden oldu.

Ve bu doğru muydu? Onunla birlikteyken başka bir kadın olmamış olması doğru olabilir miydi? İlişkileri onun düşündüğünden daha mı istikrarlıydı? Şimdi, ona haksızlık ettiğini görebiliyordu.

tedavi. Hamile kaldığında paniğe kapılmıştı. Aristide'ye söyleyecek kadar kendini hazırlamaya çalışmıştı ama defalarca başarısız olmuş ve yerine güvensizliği hakim olmuştu. Haftalar geçtikçe, giderek artan bir endişe sarmalına boğulmuştu ve sonra Luke teklifini yapmıştı ve o anda ona, bebeğini doğurmak isteyen bir kadın ve bebek istemeyen bir erkek için mükemmel bir çözüm gibi gelmişti. Ancak, artık hiçbir şeyi değiştirmek için çok geç olmuştu ve insanlık ikilemlerini çözmede mükemmel diye bir şeyin olmadığını keşfediyordu.

* * *

Aristide büyük yatakta pozisyonunu değiştirdi. Onun ağladığını biliyordu. Hiç ses çıkarmamıştı, ama sabah güneşin doğacağını bildiği gibi bunu da biliyordu. Ayrıca müdahale etmenin hoş karşılanmayacağını da biliyordu. Onu kanepeden kaldırıp kollarına almak istiyordu

sarılmak istiyordu, ama bunu yaparsa kızın öfkeleneneceğini biliyordu. Ama öfke çok daha zarar verici bir şekilde alevlenmeden önce içinden atması gerekiyordu.

Aristide çok pratik biriydi. Değiştirilemeyecek kararlar konusunda Scarlett ile tartışmak istemiyordu. Çocuklarının hayatında olmasını istiyorsa, mevcut durumu olabildiğince nezaketle kabul etmesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Hayatına devam etmeli, zararı telafi etmeli ve pişmanlıkları ve yargıları geride bırakmalıydı. Bundan sonra olacaklar, geçmişteki hatalardan daha önemliydi.

* * *

Scarlett, Aristide'in söylediklerini ateşli bir şekilde tekrar tekrar düşünerek gece yarısına kadar uykusuz kaldı. Hamile olduğunu anladığı andan itibaren çok önemli bir hata yaptığını fark etmeye başladı.

hamile kaldığını fark ettiği andan itibaren çok önemli bir hata yaptığını anlamaya başladı. Aristide'in artık *onu* istemediğine karar verebileceği, ancak çocuğunun hayatının bir parçası olmak isteyebileceği aklına gelmemişti. Onların ilişkisini taşıdığı bebekle karıştırmış,

Aristide'in oldukça

onunla ayrılma ve yine de çocuğuyla ilgilenme hakkına sahip olduğunu düşündü. Kararlarında yanlış yaptığı nokta da buydu, Aristide'nin onu terk etmesinden önce gururunu korumak için, hepsi için en iyi seçeneği seçtiğini kendine söylemişti.

Omuzu hafifçe sarsıldı. "Kahvaltı balkonda hazır," dedi Aristide.

Scarlett birdenbire doğruldu ve Aristide tamamen giyinmiş ve tekrar dışarı çıkmak üzere olduğu için artık yatakta yalnız olduğunu fark etti.

giyinmiş ve çoktan dışarı çıkmıştı. Aceleyle yataktan kalkıp dışarı koştu.

Banyoya gidip kızarmış gözlerini yıkadı, dişlerini fırçaladı ve saçlarını taradı. Efsanelerdeki vampirler hariç, kızarmış gözlerle kimse güzel görünmezdi, diye

. Yatak odasına geri dönüp sandalyenin üzerine bıraktığı bornozu giydi ve önceki gece valizinden çıkarıp giyinme odasındaki dolabın zeminine sakladığı paketi aradı.

Aristide, onun yaptıklarına karşı hislerini itiraf ettikten sonra içinde kabaran tüm o korkunç duyguları ve önceki akşamı geride bırakması gerekiyordu.

Bir şekilde, ona bunu telafi edeceğini, nasıl olacağını bilmesek de, üzüntüyle kendine söyledi. Çantasını buldu ve küçük fotoğraf albümünü çıkardı, cesaretini toplayarak zorlukla yutkundu.

Aristide, o masaya oturduğunda telefonunda İtalyanca konuşuyordu.

masaya oturdu. Doğum günü hediyesini ve albümü onun önüne koydu, şaşkınlıkla yukarı doğru kalkan siyah kaşlarını izledi, sonra ona kahve, kendine çay doldurdu. Ağız sulandıran çeşitli hamur işleri ve meyveler vardı ve o da kendine aldı çünkü önceki gece stresinden fazla yemek yiyemediği için açtı.

Aristide telefonunu bıraktı.

"Nasıl oldu da senin yatağına girdim?" diye sordu. "Şafak vakti dönüp duruyordun, ben de seni kaldırıp yatağına yatırdım.

Sen de kıvrılıp hemen derin bir uykuya daldın."

Scarlett omuz silkti. "Teşekkürler. Mutlu yıllar!" dedi kararlı bir neşeyle, berrak yeşil gözler onun gözleriyle buluştuğunda ve yüzünün kızardığını hissettiğinde.

"Dün gecedен sonra bana onu fırlatmak istemedin mi?" diye alaycı bir şekilde sordu, koltuğuna yaslanarak. "Albümü de alacak mıyım?"

"Evet. Dün sana söylemeliydim. Senin için hazırladım," diye itiraf etti, onun fotoğrafları tekrar karıştırmasını izleyerek, bazılarını daha ayrıntılı incelemek için durakladı.

Mavi gökyüzü ve parlak güneş ışığıyla güzel bir gündü. Çok sıcak olduğu için bornozunu çıkardı

tüm dikkati Aristide'ye kilitlenmişti. Deniz camı kadar berrak yeşil gözleri, sivri ve kadifemsi siyah kirpikleri ile inanılmaz derecede yakışıklı bir adamdı ve onun çekiciliği, kızın da kabul ettiği gibi, ölçeğin ötesindeydi. O gülümsedi.

O, hediyesini kaldırıp açmaya başladı ve akşam yemeğinden sonra yaşanan o yüzleşmenin ardından çok ihtiyaç duyulan bir buz kırıcı olduğu için ona bir şey almayı düşünmüş olduğu için minnettardı.

Aristide, Andrew Marvell'in şiirlerinin ince deri ciltli kopyasını, takdir dolu parlak bir gülümsemeyle gösterdi. "Bu, bugün alacağım en düşünceli hediye olmalı ve minnettırım. Doğum günlerimizde Daniele'yi hatırlamayı seviyorum ve bu şiirleri okumak onu bir anlığına geri getirecek," diye itiraf etti.

"Ne kadar zaman oldu...?"

"Altı yıl. Kendi canına kıydı, bu benim için en zor olan şeydi çünkü ona destek olmak için ona yeterince yakın olmaya çalışıyordum," diye itiraf etti. "O bir sanatçıydı, çok yetenekli, çok duyarlı ve bipolardı, ama yaratıcılığını bastırdığını düşündüğü için onu dengede tutan ilaçları almıyordu. Kendi yolunda yürümeye cesaret ettiği için aileden zaten kopmuştu. Delicesine aşık olduğu sanatçı modeli onu aldattı ve o da yıkıldı. Bu olay New York'ta yaşandığında o da oradaydı. Onun fikrini değiştirebilir miydim bilmiyorum ama en azından orada olsaydım bunu deneyebilirdim."

"Kimsenin suçu yok," diye fısıldadı. "Üzgünüm, bugün gibi bir günde mutsuz anıları canlandırmak istemedim. Birdenbire, bir keresinde Andrew Marvell'in en sevdiği şair olduğunu söylediğini hatırladım..."

"Kötü anıları canlandırmadın. Bu özel günde iyi anıları hatırlamaya özen gösteriyorum," diye mırıldandı Aristide.

"Şimdi bana Roma ve Alice

"Şimdi bana Roma ve Alice'den bahset, neleri severler, neleri sevmezler. Onlarla tanışmadan önce onları bana anlatmanı istiyorum."

Scarlett'in içinde rahatlatma hissi yayıldı ve ağır suçluluk duygusu hafifledi. Albümü onunla birlikte inceleyip küçük hikayeler anlattı, ta ki öğle yemeği için giyinme zamanı gelene kadar.

Banyoya doğru yürürken, Aristide elini tuttu. "Savunmacı, huysuz ya da kızgın olmadığın için teşekkür ederim. İkizleri benimle paylaştığın için teşekkür ederim. Onları düşünmeli ve farklılıklarımızı aşmalıyız."

Scarlett durakladı, endişeli gözleri onun yoğun yeşil bakışlarıyla karşılaştıkça parladı. Bir an için kafasında ondan başka hiçbir şey yoktu ve onun yakınlığıyla tüm vücudu ısındı. Uzanarak onun yanağına öpücük kondurmaya çalıştı. Düşüncesiz bir sevgi gösterisiydi ama o çok uzun olduğu için ona ulaşamadı. O, onun yaklaşımından rahatsız olmuş ama aynı zamanda memnun olmuş gibi, içten bir takdirle güldü. aynı zamanda memnun görünüyordu. Elleri kızın kalçalarına yerleşti ve onu kendine doğru kaldırdı.

"Yardım edeyim, ufaklık," diye alaycı bir şekilde fısıldadı.

Tahmin edilebileceği gibi, Aristide onun yanağına nişan almadı, ağzını nazikçe onun ağzına doğru kaydırarak bir açılış öpücüğü verdi, ardından önceki gün onu kollarında tuttuğunda bastırıldığı tüm ham tutkularıyla onun aralık dudaklarını kendi dudaklarıyla ezdi. Başı dönüyordu, midesi altüst olmuştu ve ayak parmakları

Onu nefes nefese öperken kıvrıldı. Heyecan karnında hafifçe uğuldadı ve meme uçlarını sıkı küçük tomurcuklar haline getirdi. Kollarını boynuna doladı ve ona karşılık öptü, dilinin onun diline dokunup kayarken yarattığı erotik titreşimden zevk aldı

onun sıkı tutuşuna ve onu saran hislere kapıldı.

Aristide onu çıplak ayaklarının altındaki halının üzerine tekrar yatırdı. İşaret parmağının ucuyla şişmiş dudaklarını okşadı.

"Sonra," diye mırıldandı, çarpıcı gözleri ağır göz kapaklarının ardında yanan bir açlık parıltıyordu.

Sersemlemiş bir halde Scarlett banyosuna girdi ve pijamalarını çıkardı. Ne yapıyordu? Neyi davet ediyordu? Platonik anlaşmalarını bozmuyor muydu?

anlaşmasını bozuyor muydu? Neden birdenbire Luke'un evlilikleri sırasında dışarıda geceler geçirdiğini ve sadık bir koca olmadığını, kendisinin ise bekâr kaldığını düşünmeye başlamıştı? Luke

ona istediği gibi davranmakta özgür olduğunu söylemişti, ama Scarlett evlilik içinde bu tür bir özgürlüğe katlanabileceğine inanmamıştı. Her halükarda, Aristide'den sonra onun için başka kimse olmamıştı, ondan daha çok istediği veya özlediği kimse olmamıştı.

O, hayatından çıktığında kalbi kırılmıştı. Tabii ki, ona bir seçenek sunmamıştı, etkili bir şekilde Luke ile evleneceğini söyleyerek kendi ayrılışını sahneledi. Kötü seçimleri için ne Luke'u ne de Aristide'yi suçlayamazdı. Bu sefer Aristide'ye karşı dik durmalı ve güçlü olmalı, ne olursa olsun ona her zaman gerçeği söylemeliydi. Artık sırlar ya da yarı gerçekler yoktu. Ve aptalca bir öpücük yüzünden aptalca bir öpücük için yaygara koparmayacaktı, değil mi? Aristide

sonunda kardeşinin ölümünün hikayesini anlattıktan sonra, ikisi de duygusal bir ruh halindeydiler ve biraz kendilerini kaptırdılar, büyük bir mesele değildi.

* * *

Tasarımcı kesimli lavanta rengi bir elbiseyle zarif bir görünüm sergileyen Scarlett, yemyeşil, yapraklı avludaki güzel döşenmiş küçük masaya oturdu. Ağaçlardan sarkan kağıt fenerler güneş ışığında güzel renklerle parılıyordu. Yumuşak gitar müzik çok sessizce çalıyordu. "Burası gerçekten çok güzel."

"Burası inanılmaz derecede seçkin ve yemekler muhteşem," dedi Aristide, içecekleri ve menüler geldiklerinde.

Scarlett şarabını yudumlarken, onun önerilerini dikkate alarak yemeğini seçti. Evden ayrıldığından beri ilk kez, parti henüz başlamamış olmasına rağmen kendini rahat hissediyordu. Aristide, baba olduğu gerçeğine inanılmaz derecede iyi tepki vermişti ve Scarlett, onun ikizlerle tanışmasını şimdiden iple çekiyordu, ama aynı zamanda

geleceğin ne getireceği konusunda endişeliydi. Aristide ondan ne isteyecekti? Ortak velayet mi, yoksa daha fazlası mı? Ya da sadece ara sıra ziyaretler gibi daha az bir düzenleme mi? ziyaretler mi? endişeyle düşündü.

Aristide cebinden bir şey çıkardı ve bembeyaz masa örtüsünün üzerine koydu. Ünlü bir kuyumcunun logosu ile süslenmiş küçük bir deri kutu idi.

Scarlett öne eğildi, gergin bir şekilde, gözleri sorgulayıcı bir bakışla. "Nedir bu?"

"Aç da gör."

Kapağı açtığında, muhteşem bir elmas ve safir yüzük ortaya çıktı. "Bu ne için?"

"Bu akşam takmanı istiyorum çünkü nişanımızı duyurmayı planlıyorum."

"Nişanımızı mı?" Scarlett şaşkınlıkla sordu.

Aristide, onu sakinleştirmek istercesine ince kahverengi ellerini açtı. "İkizlerin haberi mutlaka medyaya yansıyacak ve senin toplum içinde utanmanı istemiyorum. İnanç temelli bir okulda çalıştığını biliyorum. Eğer nişanlı ve evlilik yolunda gibi görünürsek

nişanlı ve evlilik yolunda ilerliyor gibi görünürsek, bu bize saygın bir imaj kazandıracaktır. Şu an için, bu sana koruma sağlayacak zararsız bir numara."

Aristide, gelecekte ne olmasını istediğini aslında bilmediği halde, tamamen pratiklik temelinde bir nişan yüzüğü sunarak bu kadar emin bir şekilde konuşmasına hayret etti. Aslında, kafası çok karışık.

Scarlett'in açıklamaları ve davranışları onu hala öfkeliyor ve şaşırtıyordu

ve davranışlarından dolayı hala kızgın ve şaşkıncı, ama intikam almak istemediğini ve ona zarar vermek istemediğini zaten biliyordu. Kısacası, çocuklarını istiyordu. Çocuklarının kendisiyle yaşamalarını da istiyordu, ama bunu en iyi nasıl başarabileceğini henüz çözmemişti

Bu yüzük, kendisiyle çocuklarının annesi arasında bir bağ oluşturmuştu ve o anda bu yeterli geliyordu... sanki onu ve ikizleri, resmi olarak kendisine bağlayarak koruyormuş gibi.

Scarlett bu öneri karşısında şaşkına dönmüştü, hala muhteşem yüzüğü sanki kutudan atlayıp onu ısıracakmış gibi bakıyordu. "Ama... ama..."

"Bunun mantıklı olduğunu biliyorsun. O çocuklar benim ve gerçek babalıklarını yansıtacak şekilde doğum belgelerinin güncellenmesi için gerekli tüm yasal işlemleri yapacağım. DNA testleri gerekecek. Bu yapılmalı," diye ısrar etti Aristide. "Dikkate alınması gereken miras hakları var. Yarın bana bir şey olursa, hem senin hem de çocukların maddi açıdan güvende olacağından emin olmak istiyorum."

"Öyle konuşma," diye ısrar etti, rengi solmuş bir şekilde. "Luke'a olanlardan sonra olmaz."

Ter alnını nemlendirmişti ve "Bana hiç uyarı yapmadan çok fazla şey yüklüyorsun."

"Yarın Londra'ya dönüyoruz. Fazla vaktim yok," dedi Aristide sakın bir sesle. "Bir düşün. Aramızda ne olursa olsun, kimsenin çocuklarımdan ya da senden utandığımı düşünmesini istemiyorum."

seni tuzağa düşürmeye çalışmıyorum, *bella mia*, sana saygı göstermeye çalışıyorum."

Ve ona bu saygıyı gösterirken, çocuklarını en iyi şekilde nasıl güvenli bir şekilde geri alabileceğini düşünerek çalışacaktı.

Scarlett'in bakışları önündeki tabağa düştü. Ardından bir dizi küçük tadım tabağı geldi. Yüzük kutusunu aldı ve kucağına koydu. Sahte kız arkadaşından sahte nişanlıya, bu meteorik, hızlı bir yükselişti. Ve gerçekte, sanki bu bir başka numara değil de gerçekmiş gibi, o da şaşkın ve nefes nefese kalmıştı. O, her şeyi ona açıkça anlatmıştı, hiçbir şeyi gizlememişti, gerçekten beklenmedik hiçbir şey yoktu. İkizlerin gerçek babası yasal olarak belirlenirse, bu Luke'a zarar vermezdi, ayrıca o da çocuklarının Angelico soyadını ve mirasını alma hakkını reddetme hakkına sahip değildi. Ve eğer onun özel hayatındaki tüm bu lanet olası, utanç verici karmaşa tabloid gazetelerine çıkmayı başarırca, parmağında bir yüzük olması, geçici bir ayrıntı olsa bile, kesinlikle daha az

parmağında bir yüzük olması daha az utanç verici olurdu, bu sadece geçici bir ayrıntı olsa bile. Masanın altında, yüzüğü çıkardı ve yavaşça nişan parmağına taktı.

"Hadi yiyelim," dedi Aristide, gülümseyerek, o kendine yemek koyarken yüzük güneş ışığında parıltıyordu.

"Annenin bu konuda çok öfkeleneneceğini biliyorsun, değil mi?" diye fısıldayarak onu uyardı.

"Bu benim hayatım, onun değil."

* * *

Aristide'nin hayatının gidişatını değiştirme hızından biraz şaşkın olan Scarlett, partiye hazırlanmak için saraya geri döndü. partiye hazırlanmak için palazzoya geri döndü. Bu sadece sahte bir nişanlılık olduğunu hatırladı, ama parmağındaki yüzüğü görünce, iki yıl önce Aristide ona böyle bir teklifte bulunmuş olsaydı nasıl hissedeceğini düşünmeden edemedi. Ama Aristide böyle bir teklifte *bulunmamıştı*, diye hatırladı üzüntüyle. Bu gerçek değildi, şu anki durumlarının hiçbir yanı gerçek değildi ve Aristide'nin ona gerçek bir bağlılık teklif etmesini dilemek, onun için gülünç derecede duygusal bir şeydi. Aristide'nin ona gerçek bir bağlılık teklif etmesini dilemek gülünç derecede duygusal bir davranıştı. Bütün bunların zamanı çoktan geçmişti.

Sarayın zemin katı çok hareketliydi, profesyonel aşçılar ev personeli ile birlikte kapıdan içeri girip çıkıyor, kamyonetleri boşaltıyor ve ekipman ve porselenleri taşıyan el arabalarını itiyorlardı. Cosetta harika bir çiçek aranjmanına son rötuşlarını yapıyordu, Scarlett bir an durup onu hayranlıkla seyretti.

"Harika görünüyor," dedi sıcak bir şekilde.

Cosetta'nın gözleri parladı. "Çiçekçi yaptı. Ben sadece en iyi nereye koyacağımı karar veriyorum."

Aristide'nin parmakları gergin omurgasına bastırdı ve Scarlett merdivenlere doğru ilerledi. "Bu, çiçek aranjmanını Çiçek aranjmanını kendine yakışır bulmadığını söyledi."

Scarlett'in ağızındaki gerginlik, istem dışı bir gülümsemeye yerini bıraktı. "Oh, biliyorum."

"Sonra görüşürüz," dedi Aristide, onu önceki gece paylaştıkları yatak odasının girişinde bırakarak.

"Babamla görüşmem gereken bir iş var. O, İtalya ofisimizi yönetiyor."

Scarlett balkona çıktı ve uzaktaki ormanların, çimlerin ve muhteşem kırsalın muhteşem manzarasını seyretti. O kadar güzeldi ki, neredeyse gerçek dışı gibi geliyordu, tıpkı parmağını süsleyen muhteşem elmas ve safir yüzük gibi. Bir koltuğa oturup telefonunu çıkardı ve kayınvalidesi Edith'i arayarak çocuklarını kontrol etti ve geldiğinden beri olanları anlattı.

"Tom ve ben, Rome ve Alice doğduğundan beri bunun olmasını bekliyorduk. Tek korkumuz, babalarının bizi çocuklarımızın hayatından dışlamak istemesi," diye itiraf etti yaşlı kadın endişeyle itiraf etti.

"Bunun olmasına izin vermem. Her halükarda, büyükbaba-büyükanne konusunda rakipsiz olacaksınız. Aristide'in ebeveynlerinin bu konuda pek hevesli olacağını sanmıyorum," diye itiraf etti ve duyulmamak için sessizce içeri girdi.

Aristide, makyajına son rötuşları yaparken banyo kapısını tıklattı.

makyajına son rötuşları yaparken banyo kapısını çaldı.

"Yemeğe inme zamanı," diye uyardı.

Güzel elbisesinin askılarını düzelterek, dışarı çıktı, duşunu başka bir yerde almış ve giyinmiş olabileceğini fark etti, çünkü Aristide orada duruyordu, zarif, şık ve sofistike bir şekilde duruyordu, yüzündeki zayıf ve koyu renkli güzelliği muhteşemdi.

"Muhteşem görünüyorsun," dedi Aristide onaylayarak. "Akşam yemeğinde nişanımızı duyuracağım."

"Biraz erken değil mi?" diye gergin bir şekilde sordu.

"Hayır, önce aile üyeleri ve yakın arkadaşlar bilgilendirilmeli."

Bu ikinci akşam yemek masası açıkça dolup taşacaktı. Aristide onu sohbet eden grupların arasından geçirerek teyzelerine, amcalarına, kuzenlerine ve iki yıl önce tanıdığı bir iki tanıdık yüzüne tanıttı. Aristide'in arkadaşlarından birinin eşiyle yeniden tanıştığında, ona o zamanlar nereye kaybolduğunu sordu ve Scarlett gülerek, kızararak soruyu geçiştirdi. O anda Aristide'in evlendiği haberini kimseyle paylaşmadığını anladı.

Sonra aynı kadın, Scarlett'in elini tutarak ve parmaklarını ışığa doğru kaldırarak oldukça yüksek sesle, "Aman Tanrım... bu bir nişan yüzüğü mü? Bu, düşündüğüm şey anlamına mı geliyor?" dedi.

Herkesin bakışları üzerlerine çevrilince Aristide gülümsedi. "Aynen görüldüğü gibi, ancak henüz düğün tarihini belirlemedik," diye itiraf etti ve konukların arasından geçerek Scarlett'in yanına ulaştı ve ona destek olmak için kolunu onun omzuna doladı.

Birkaç metre ötede, Scarlett Elisabetta Angelico'nun donup kaldığını gördü, öfkeli kara gözleri Scarlett'e bıçak gibi saplanan buz sarkıtları gibi bakıyordu.

"Akşam yemeğinde nişanımızı duyurmayı planlıyordum, ama Christine'in keskin gözleri benden önce davrandı," diye espri yaptı Aristide. "Bu Scarlett, müstakbel eşim ve şimdiden çocuklarımin annesi."

Scarlett soldu ve gerildi, bu duyurunun ikinci kısmına ve bu sözlerin yol açtığı kafa karışıklığına hazırlıklı değildi.

"Evet, ikizler," diye Aristide neşeyle açıkladı, sanki bu haber sı

"Evet, ikizler," diye Aristide neşeyle açıklamaya başladı, sanki bu haber sıradan bir şeymiş gibi. "Bir erkek ve bir kız, on sekiz aylık."

Tebrikler yağmur gibi yağdı. Scarlett parmağındaki yüzüğü hayranlıkla inceleyen kadınlar tarafından çevrelenmişti. Yemek için yemek odasına geçtiler ve o sırada bile konuşma düğün konusuna gelmişti ve ona bir sürü tavsiye verildi. Bir ara, böyle konuşmalara dahil olduğunu kendine kanıtlamak için uyluğunu çimdikledi ve tüm bunların sahte olduğunu,

kendisi ve Aristide için bir düğün planı olmadığını hatırlattı. Kahve molasında, tuvalete gitmek için izin aldı ve döndüğünde, Cosetta onu bekliyordu, derin dekolteli şık siyah elbisesiyle vaftiz törenine katılan kötü periye çok benziyordu.

"Sürpriz, sürpriz," diye mırıldandı yumuşak bir sesle. "Sen büyük bir sabırla uzun bir oyun oynadın ve şimdi bunun meyvelerini almaya hazır olduğunu düşünüyorsun."

"Öyle mi?" Scarlett, diğer kadının çıkışını etkili bir şekilde engellediği için sinirlenerek karşılık verdi. Ancak, Cosetta'nın Aristide ile evlenme hırsının şok edici bir darbe aldığını ve belki de bu saldırı için güzel sarışını suçlayamayacağını düşündü.

"Aristide seni tam istediği yerde tutuyor. Seninle evlenecek ve sonra çocukların velayetini talep edecek. Bu onun için bir kazan-kazan durumu olur. Senden boşanır, özgürlüğünü geri kazanır ve bu ailenin ihtiyacı olan mirasçıları elde ettikten sonra artık bir eşe ihtiyaç duymaz."

Scarlett hafifçe omuz silkti, giydiği en yüksek topuklu ayakkabılara rağmen

"Aristide kendi kurallarını koyan biridir. Ama çocuklarına zarar verecek bir şey yapacağını hiç sanmıyorum. endişelenme. Bu senin sorunun değil."

"Kendi iyiliğin için seni uyarıyordum!" diye bağırdı sarışın, sonunda kapıdan uzaklaşırken.

"Sen kendi işine bak, ben de kendi işime bakayım," dedi Scarlett.

Kaçarken hafif bir ses tonuyla tavsiye etti. Cosetta'nın felaket dolu uyarısına aldırış etmedi çünkü Aristide onunla evlenmeye niyetli değildi.

Aristide, yaptığı çoğu şeyde ölçülü ve temkinliydi. İki yıl önce, ilişkilerinin tamamını sahne yönetmeni gibi yönetmiş, asla yerine getiremeyeceği sözler vermemişti. Onunla ilgili beklentilerini, ara sıra yaptığı küçük yorumlarla kontrol altında tutmuş ve düşürmüştü. Bu yorumlarla, onu hayatında sadece geçici bir eğlence olarak gördüğünü her zaman açıkça belirtmişti.

bir eğlence olarak gördüğünü açıkça belirtmişti. O zaman, hamile olduğunu ona söylemek zorunda kaldığında güvensizlikle dolu olması hiç de şaşırtıcı değildi.

Yani, ona yalan söylememiş veya onu aldatmamış olsa da, ilişkilerine veya bu ilişkinin devamlılığına olan inancını ve güvenini zayıflatarak onu manipüle etmişti. Ancak, şimdi farkına vardığı şey, bu gerçeğin ikizlerin varlığı konusunda sessiz kalmasını mazur göstermediğiydi. Aslında, bu gerçeği gizlemek için büyük çaba sarf etmek yerine, hamile olduğunu ona söylemesi gerektiği gerçeğini daha da vurguluyordu.

Konuklar partiye gelmeye başlamıştı. Aristide, anne babasının yanında durmuş, sanki dünyadaki hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi gülümsüyor ve gülüyordu. Bir an için onun bu soğukkanlı ve sakin tavrını kıskandı, ama sonra kardeşi ile birlikte geçirdiği mutsuz ev hayatını hatırlayınca kıskançlığı bir anda yok oldu. Scarlett, evlat edinen ailesi tarafından çok seviliyordu ve mutlu, istikrarlı bir evde büyümüştü. Minnettarlıkla kendilerini tam olarak istedikleri ve bekledikleri gibi bir kız haline getirmek için çok çaba sarf etmiş olsa da Scarlett, hayatta kalan oğullarının gelinini kendi elleriyle seçmek isteyen Angelicos ailesi, Scarlett'in yeniden ortaya çıkışı ve doğurganlığı, onların iddialı planlarını ve umutlarını mahvetmişti.

Grubun yanına doğru yürürken, Aristide onu hemen uzaklaştırdı, şüphesiz annesinin zehirli bakışlarından ve sivri sözlerinden korumak için. Onu kısa bir koridordan geçerek muhteşem bir balo salonuna götürdü, rahat bir koltuğa oturtup rahat bir koltuğa oturttu ve içeceklerin getirilmesi için işaret verdi. Üniformalı bir garson şampanyayı doldurdu, içerken burnunu gıdıkladı. "Annen neden benden bu kadar nefret ediyor?"

"Sosyal statü onun için her şey demek. Babam, yüzlerce yıllık bir aileden geliyor ve bir zamanlar unvanlıydı. Senin övünecek hiçbir şeyin yok."

Aile ağacın ve zengin değilsin. Elisabetta'nın tek umursadığı şey bu," dedi Aristide somurtkan bir şekilde. "O, babamın üstün sosyal statüsü için onunla evlendi ve babam da onun zengin olduğu için onunla evlendi. Bu, onlar tarafından değil, aileleri tarafından yapılan uygun bir evlilikti. Birbirlerini sevmiyorlar bile."

"Ne kadar iç karartıcı bir hayat. Eh, biz tekrar ayrıldığımızda şüphesiz çok rahatlayacaklardır."

"Bu, senin düşündüğün kadar rahatlatıcı bir durum değil," dedi Aristide. "Oğlun ve kızın yakında benim resmi varislerim olacak. Gelecekte ne olursa olsun, bu gerçeği Bu gerçeği değiştirmek mümkün değil. Eğer teselli olacaksa, nişanımızdan sadece annem öfkeli. Babamın kiminle evlendiğini *umursadığını* sanmıyorum. Hiçbir zaman yakın olmadık."

Oda dolmaya başladı ve parti başladı. Aristide doğum günü tebrikleri ve birçok hediye ile karşılandı.

Tanıtımlar defalarca yapıldı. Scarlett'in sosyal gülümsemesi yüz kaslarını ağrıtmaya başladı. Sürekli sözleri kesiliyordu ve yüzüğü defalarca gösteriliyor ve sanki dünyanın sekizinci harikasıymış gibi muamele görüyordu. Aristide'den nişan yüzüğü almak

Angelico, konuklarının gözünde hiç de kolay bir başarı gibi görünmüyordu. İnsanların ne düşündüğünü biliyordu: Aristide, çocukları olduğu için onunla evleniyordu, başka bir nedeni yoktu. Bu varsayımın doğru olmasına rağmen, bunun farkında olmak onu utandırıyor ve kendine, sahte nişanlarının ilişkilerini biraz daha resmi, biraz daha ciddi göstereceğini, sonunda ayrılırlar bile, söyleyerek kendini azarladı.

"Hiç bu kadar genç ve güzel kadınları bir araya geldiğini gördün mü?" Bu, bir zamanlar Londra'da düzenli olarak birlikte yemek yedikleri İtalyan sanayicinin eşi Christine Moretti'nin sözleriydi.

Scarlett eğlenerek diğer kadına döndü ve güldü. "Hayır."

"Annesi, onun eski sevgililerini ve sayısız potansiyel yeni sevgililerini bu partiye davet etti," dedi esmer kadın sırtarak. "Bu odadaki en nefret edilen ve kıskanılan kadın sen olmalısın ve parti başlamadan önce onu piyasadan çektin."

"Tam olarak öyle değil," diye karşılık verdi Scarlett, Aristide'in dans pistinin kenarında bir arkadaşıyla konuşurken etrafında toplanan bir grup güzel genç kadını izleyerek. "O kadar basit değildi."

"Evet, ama sen onun eskiden çıktığı küçük evetçi kızlardan biri değildin ve o, senden önceki kızlara kıyasla seninle çok uzun süre birlikte oldu. Sonra birdenbire ortadan kayboldun..."

"Hayır. Başka biriyle evlendim," diye itiraf etti Scarlett, Christine'in güvenilir olduğunu ve kocası Matteo'nun Aristide'in en yakın arkadaşlarından biri olduğunu ve bu gerçeğin er ya da geç herkes tarafından öğrenileceğini biliyordu.

Christine'in dudakları şaşkınlıkla yuvarlak bir şekil aldı. "Oh, demek bu yüzden..." Sonra ağzını tekrar kapattı ve yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm, çok patavatsızlık yapacaktım."

Scarlett, arkadaşının neredeyse ifşa ettiği şeyi öğrenmek için gösterdiği hevesinden utanç duydu. Ancak Christine, konuşmayı Roma ve Alice'e çevirdi ve dedikoducu doğası hakkında başka bir şey söylemedi.

Bu yüzden ne? diye haykırmak istedi. Bu yüzden ne?

Akşamın ikinci sürprizi, birkaç saat sonra Aristide'yi aramak için odayı geçerken, babası Riccardo'nun onu durdurup dansa kaldırmasıyla gerçekleşti. Davet karşısında şaşkınlık duysa da, gülümseyerek kabul etti ve yaşlı adamın ayaklarına takılmadan Eski moda bir dans melodisi eşliğinde, yaşlı adamın ayaklarına takılmadan dans etmeyi başardı.

"Tebriklerim biraz gecikti, bunun için özür dilerim," dedi ona beceriksizce. "Ama Elisabetta'nın her zaman benim tarafımı tutmamı beklediği için, herkesin önünde bir olay çıkmasını riske atmak istemedim"

benim onun tarafını tutmamı bekleyen Elisabetta ile bir olay çıkmasını riske atmak istemedim. Aristide bu hayatta biraz mutluluğu hak ediyor ve onu daha mutlu edebiliyorsan, oyumu ve desteğimi alabilirsin," dedi, karısının yanında hiç göstermediği bir sıcaklıkla. "Her ay Londra'ya geliyorum ve çocuklarınızla tanışmak isterim."

Bu konuşma karşısında şaşkına dönen Scarlett, Aristide'yi aradı ve onun dikkatini çeken çekici kadınlar grubundan onu zorlukla çıkardı. "Asla tahmin edemezsin," dedi nefes nefese. "Baban benimle dans etmek istedi ve çok güzel bir konuşma yaptı. Annenin yanında olduğundan tamamen farklı biri."

Aristide kaşlarını çattı. "Bunu hayal bile edemiyorum."

"Bence ondan korkuyor," diye fısıldadı. "Ama eminim sen bu konuda benden daha fazla şey biliyorsundur."

"Onunla çok az ilgim oldu," diye itiraf etti Aristide. "Ben büyürken, o hep ofisteydi ya da ben okuldaydım. Sana karşı nazik davrandıysa, bunu takdir ederim, ama yine de çok az ve çok geç..."

"Sanırım öyle," diye iç geçirdi Scarlett, tek bir olaya dayanarak bir fikir belirtmeye pek hakkı olmadığını fark ederek.

yaşlı adamın dostça yaklaşımı. Garip konuyu bırakarak, ona yaklaşıp, DJ'in yeni devraldığı ve ilk enerjik ritimler çalmaya başladığı için, "Dans edebiliriz..." dedi.

Aristide inledi. "Dans etmediğimi biliyorsun."

"Sadece orada dur. Ben senin etrafında dans ederim," diye alay etti. "Bu en sevdiğim şarkılardan biri."

Aristide dans pistinin kenarında durarak, onun müziğin içinde kendini kaybetmesini, akıcı ellerinin dönmesini, ayaklarının ritme göre hareket etmesini izledi. Elbisesi, düzgün vücuduna vücuduna yapışıp sonra geri sıçrayarak dolgun göğüslerinin sert kıvrımlarını ve kadınsı kalçalarının cesur eğrilerini ortaya çıkardı. Aristide ona hayran kalmıştı. İçinde bir şehvet dalgası kasırga gücüyle yükseldi ve buna tepki olarak sertleşerek kaya gibi oldu.

Öne doğru adım atarak ona uzandı ve onu kollarının arasına çekti. "Bu gece benimle *ol*," diye ısrar etti, sesinde ham, aç bir alt ton vardı.

ALTINCI BÖLÜM

ARISTIDE, SCARLETT'e yakıcı yeşil gözleriyle bir bakış attı ve karnı altüst oldu, ağzı kurudu, ama nefes alması gerektiği gibi hayır demeyeceğini biliyordu. Yeniden canlı hissetti, istenildiğini, *ihtiyaç duyulduğunu* hissetti. Akli, aralarında her zaman var olan çekiciliği fazla abartmamasını söylüyordu, ama vücudu ve kalbi tamamen farklı bir melodi söylüyordu, çünkü bu Aristide'di ve ona başka hiçbir erkeğin veremediği hisler yaşatıyordu. atmosferik bir sessizlik içinde, onu balo salonundan dışarı çıkardı. Gece yarısı çoktan geçmişti ve salonda kalabalık azalmıştı. Onu üst kata yönlendirdi.

Scarlett tuvalet masasına doğru yürüdü ve elmas kolyenin tokasını açmaya başladı.

"İzin verin," diye mırıldandı Aristide, silueti arkasında aynada uzun, güçlü ve karanlık bir şekilde beliriyordu.

Sessizlik yoğunlaşıyordu. Soğuk parmaklar ensesini okşarken titredi ve Aristide öne eğilip

parlak kolyeyi takmak için öne eğildiğinde titredi. Onun sıcak ve erkeksi kokusu, hafif bir kolonya kokusu ile burnunu okşadı, bu tanıdık koku

tanıdık his onu geçmişe götürdü. Aristide'nin ince kahverengi elleri, kadının dar omuzlarına hafifçe kondu.

"Bu evet mi, belki mi... yoksa hayır mı?" diye sordu tıslayarak.

"Evet," dedi titrek bir sesle, bir yandan yaptıklarından

korkarken

, bir yandan da çılgınca heyecanlıydı.

Elbisesi üzerindeki fermuarı indirdi, ince askıları aşağıya doğru eğdi ve elbisenin ayaklarına kadar düşmesine izin verdi.

Ona dokunmadan önce o kadar gergin ve heyecanlıydı ki, neredeyse nefesini tutacaktı. Elbiseyle giymek için seçtiği çok yüksek topuklu ayakkabılar, ince dantelli straplez sütyen ve kurdeleli külotuyla donakalmış bir şekilde duruyordu.

"*Madonna mia...* beni uyandırma. Öldüm ve cennete gittim," diye Aristide sert bir sesle inledi.

"Bu elbiseye uygun sütyenim yoktu. Bu senin için değil," diye geveledi, sadece onu baştan çıkarmak için iç çamaşırlarıyla giyinmiş olabileceği şüphesinden kendini savunarak. "Ayrı odalarda kalacağımızı sanıyordum..."

Parmaklarını onun parmaklarıyla iç içe geçirdi ve onu büyük yatağın ayak ucundaki oymalı osmanlıya götürdü. Onu ince ve güçlü bacaklarının arasına oturttu.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes nefese sordu.

"Seni kaliteli bir şarap gibi tadını çıkarıyorum," dedi Aristide, Fıstık yeşili gözleri, gururlu göğüslerinin şişkinliğini, oradan da düzgün beline ve dolgun kadınsı kalçalarına doğru uzanan göğüslerine dolaştı. Derin bir nefes alarak ceketini çıkardı. "Sen olağanüstü güzelsin. Bir serap gibi..."

"Ne oldu sana?" diye sordu Scarlett, sabrını yitirerek. "Burada bir sanatçının modeli gibi durmaktan hoşlanmıyorum. Vücudum artık eskisi gibi değil. Çatlaklarım ve sezaryen izim var. Ben kimsenin muhteşem serabı değilim..."

"Kimsenin değil, sadece benim," diye homurdandı Aristide, onu kucağına oturtarak, kendi ayakkabılarını çıkarırken, çoraplarını çıkarıp, onu kendine yaklaştıırken, gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılarını çıkarmak için durakladı. "Sezaryen mi?"

"Son dakika acil durumu. Kordon Alice'in boynuna dolanmıştı..."

Aristide'in yüzü soldu. "Walker da seninle miydi?"

"Sonrasına kadar yoktu. Edith, annesi oradaydı. Luke o gün kilometrelerce uzaktaki bir ofiste staj yapıyordu. İkizler erken geldi. Edith, Luke'un korkacağı için ameliyatı yapmaktan daha iyiydi. Luke çok mide bulandırıcıydı."

"Ben başa çıkabilirdim," dedi Aristide gururla. "Ve kızımın hayatı tehlikeyken orada olmalıydım

—

"Şanslıydık. Çok iyi bir doğum kliniği idi." "Orada olmalıydım," diye tekrar pişmanlıkla söyledi.

Scarlett, onun yüksek elmacık kemiklerini elleriyle çerçeveleyerek onu bu hassas konudan uzaklaştırdı ve dudaklarını onun dudaklarının kenarlarında gezdirdi.

Aristide daveti hemen kabul etti, yumuşak dudaklarını büyüleyici, sahiplenici bir öpücükle ayırdı ve onu kollarında tutarak ayağa kalktı. Onu yatağa yatırdı ve üzerine çıktı, gömleğini yırttı, pantolonunun fermuarını açtı

. Aristide ona yaklaşırken, Scarlett parmağını Aristide'nin düz karnını ikiye bölen ilginç küçük koyu renkli kıl çizgisinin üzerinde gezdirdi ve Aristide memnuniyet verici bir tepkiyle titredi.

"Bu ilk sefer uzun sürmeyecek," dedi boğuk bir sesle ve ona sert bir öpücükle yaklaştı.

Scarlett, öpücüğü kesmek için parmaklarını onun buklelerine geçirdi ve kendi endişeli bakışlarıyla, parıldayan zümrüt yeşili gözlerle karşılaştı. "Beni korumalısın. Artık doğum kontrol hapi kullanmıyorum."

Aristide giyinme odasına girdi. Kapılar açılıp kapandı. Tekrar ortaya çıktı ve bir avuç folyo paketi yatağın yanındaki komodinin üzerine attı. O tekrar ona doğru gelirken, onun ince ve güçlü kaslı vücudunu, gergin kaslarını inceleyerek ona baktı.

her hareketiyle dalgalanan ve boxerların saklayamadığı ereksiyonun muhteşem silueti. Aniden parlak bir gülümseme attı. "Beğendiğin bir şey var mı?"

Yüzü kızardı ama Scarlett sadece omuzlarını hafifçe kaldırdı. "Belki," dedi.

"Sen de beni istediğim kadar istiyorsun... değil mi?" diye sordu, birdenbire daha az kendinden emin "Evet."

Bu bir fısıltıydı, çünkü bir zamanlar onunla yakınlık konusunda ciddi kararlar almıştı, ama artık o tanıdık yerde değillerdi. Şu anda sahip oldukları şeyin güvenli sınırları yoktu. Bir risk alıyordu ve bunun farkındaydı, ama gururu ve sağduyusu onu geri çekilmeye zorlamasın diye bu konuyu çok derinlemesine düşünmek istemiyordu. Hayır, bu şekilde

bu şekilde, diye düşündü üzüntüyle, daha kolaydı. Aristide'i Aristide'i hayatında hiç olmadığı kadar istiyordu ve bir daha kesinlikle gelmeyecek bir fırsatı kaçırmak gibi en ufak bir isteği bile yoktu.

Ellerini kalçalarına ve beline doğru kaydırarak sütyenini çıkardı. Sütyen kupaları dolgun göğüslerinden düştü ve o birkaç saniye boyunca yüzünü oraya gömdü. "Cildinin kokusunu ve tadını seviyorum."

Dudakları belirgin pembe meme ucunu yuttu ve kadının nefesi boğazında takıldı. Sıcaklık okları pelvisine saplanıp onu kıvrandırır da, anılar

onu şimdiki zamanda kalmasını zorlaştırıyordu. Aristide'in birkaç gün yokluğunun ardından ona geri döndüğünü ve onu , onunla tekrar birlikte olmak için o kadar sabırsızdı ki, onu duvara dayayıp sert ve hızlı bir şekilde becermişti. Şimdi, o Hassas tomurcuklarını okşadı ve göğüslerinin şişkinliğini şekillendirdi, duygu seliyle başı dönüyordu uzun bir kışın ardından vücudunu yeniden uyandırdı.

Adam, kadının kalbindeki sıcaklığı ve nemi izledi ve heyecan, sarhoş edici bir dalga halinde kadının içinden geçti.

Erkek, vücudunu aşağı doğru kaydırarak en hassas ve duyarlı tomurcuğu okşadığında, kadının vücudu sıvılaştı sıvılaşp, arzusun keskin ve ateşli sınırına kadar yükseldi. O, onu tam olarak neyin tahrik ettiğini bilerek onunla oynarken, o kalçalarını kaldırdı, sırtını büküp kavisledi.

çılgın ve bunu sağlayan. Onu kontrol eden arzusun zonklayan acısı, onun kontrol edemeyeceği bir doruğa ulaştı ve bir çığlık atarak yoğun bir doruğa ulaştı ve kemiksiz bir oyuncak bebek gibi yastıklara geri düştü.

Aristide boxerını çıkardı ve dişleriyle bir prezervatif paketini yırttı.

"Riskli," dedi Scarlett, parmaklarından kondomu çekip, başka bir kazara hamilelik riskini en aza indirmek için doğan şiddetli bir kararlılıkla, cesurca erkeksi penisine kondomu düzeltmek için oturdu.

en ufak bir risk bile almaması gerektiği düşüncesinden doğan şiddetli bir kararlılıkla. Sonuçta, ikizlerin, çünkü ikizlerden biri farkında olmadan dikkatsiz davranmıştı.

* * *

Aristide bu harekete şaşırdı. Bu, onunla ilk kez yaptığı bir şeydi. Cinsel ilgisi olmayan kocasına sadık olduğunu varsaymakla aptallık mı etmişti? Başka erkekler olmadığını nereden bilebilirdi ki? Bu hareket şüpheyle doldurmuştu. Ancak o anki tedirginlik, onun şiddetli uyarılmasını hiç azaltmamıştı.

Neden bu kadar önemsiz bir şeyi düşünüyordu ki? Aristide, zihnini bu tür rahatsız edici, kafa karıştırıcı düşüncelerden arındırarak, mükemmel bir vücuda sahip bir erkek olarak esnek bir şekilde onun üzerine eğildi. Kız, kollarını Aristide'nin boynuna doladı ve onu, yatakta kendisine sarılma şekli nedeniyle ona örümcek maymunu dediği geceye geri götürdü. Aristide Bu düşünceyi uygunsuz olduğu için kafasından silip attı. Birdenbire, yine tetikteydi, şehvetle doluydu, ama şimdi temkinli ve dikkatli olmaya çalışıyordu. Kalçalarını geri iterek, onun sıcak ve sıkı kucaklamasına daldı ve derin bir erkek zevki sesi ile onun sıcak, dar kucaklamasına daldı. Ve sonra artık hiçbir düşünce kalmadı, tek bir tane bile.

* * *

Hala endorfin denizinde yüzen Scarlett, onun hızlı penetrasyonu sıkı kanalını gererken ve o derine girerken inledi. Mutlu bir his dalgası alt vücuduna yayıldı ve o zevke kendini bıraktı, o ona dalarken ona karşı yükseldi, vahşi açlık ritmi, hızla atan kalbi ve nabızı kadar hızlı bir şekilde onu dövüyordu. Heyecan bir kazan gibi kaynıyordu. içinde ve içinde yeniden oluşan gerginlik düğümü

acı verici bir zirveye ulaştı. Bir saniye sonra, o sert bir erkek tatmini inlemesi çıkarırken, o onun altında titredi ve aynı heyecan çılgınlığına kapılarak kıvrandı, ta ki tatlı zevkin zonklayan dalgaları doygun bedenini yıkayıp onu gevşek bırakana kadar.

"Hatırladığımdan daha da ateşli," dedi Aristide, yatağından fırlayarak banyoya doğıru büyük adımlarla ilerlerken. "Banyo yapmak ister misin?"

"Evet."

Yataktan kalkma hızından biraz korkmuş olan Scarlett, hala aklını toplamaya çalışıyordu. Makyajını bile silmediğini hatırlayarak, yataktan fırladı ve bornozunu kaparak, titrek ellerle kuşasını bağıladı.

titrek ellerle bağıladı. Yanlış bir şey mi yapmıştı?

Yatağına geri dönerek kendini aptal durumuna düşürmüş müydü? Bu yeniden canlanan yakınlık, zaten karmaşık olan ilişkilerini nasıl etkileyecekti?

karmaşık ilişkilerini nasıl etkileyecekti? Pişmanlık için çok geç olduğunu bilerek iç çekmesini bastırdı.

Banyo dolarken, makyajını sildi ve kalan takılarını çıkardı. Aristide duştaydı ve buğıulu camdan görünen uzun boylu, bronz tenli vücudu onu tekrar geçmişe götürdü. "*Kes şunu,*" dedi kendine. "*Aklını başına al, şimdi başka bir zamandayız ve her şey değışti... her şey farklı... seks hariç.*"

Aristide'i özlemişti. Fiziksel bağlarını da özlemişti. Hepsi bu muydu? Duygusal bir anı yolculuğı mu? Bornozunu çıkardı, su yüzeyinde yüzen kır çiçeklerini ve yükselen aromatik buharın kokusunu inceledi. Aristide her zaman onun için böyle banyolar hazırlardı ve bir zamanlar, onun için otomatik olarak lüks banyo ürünleri satın almasını çok romantik bulmuştu. Bu sefer banyoyu hiç düşünmeden mi hazırlamıştı? Yoksa bir tür bir şey mi yapıyordu?

Takdirle iç çekerek suya daldı. Ancak ona göre bir kucaklaşma, banyodan daha anlamlı olurdu,

Aristide duştan çıktı ve kendini kuruladı, dar beline kuru bir havlu s

Aristide duştan çıktı ve kendini kuruladı, dar beline kuru bir havlu sardı ve oyalanmaya başladı.

"Bana doğum kontrol hapını sen taktın... daha önce hiç yapmamıştın," dedi aniden.

Banyonun sıcağından zaten kızarmış olan Scarlett, utançtan yerin dibine girdi. "Hayır, ilk kez yaptım, ama sen... bu konuda dikkatsiz görünüyordun. Şu anda hamile kalmaktan korktuğum aklına gelmedi mi?"

Aristide yavaşça başını salladı ve zayıf, koyu tenli yüzündeki düşünceli ifade yerini gülümsemeye bıraktı, geniş omuzlarındaki gerginlik kayboldu.

geniş omuzlarından gerginlik kayboldu.

"Sana hamile olduğumu söylemek için haftalarca cesaret toplamaya çalıştım," diye hatırlattı ona.

"Peki neden söylemedin?"

Scarlett dizlerini kucakladı ve gözlerini . "O kadar basit değildi. Beni suçlayacağını düşündüm. Kürtaj yaptırmamı isteyeceğini düşündüm ve ben bunu istemiyordum. Planlanmamış bir hamilelik hakkında medeni bir şekilde konuşmak çok güzel ama sen şimdi geriye dönüp bakarak konuşuyorsun ve

O zamanlar bildiğim tek şey, senin kesinlikle bebek *istemediğindi!*

Aristide, abanoz rengi kaşlarını kaldırdı. "Sen istediniz mi?"

"İlk başta hayır, ama ilk ultrasondan sonra bu fikre ısındım. Çok erken bir aşamada benim için gerçek küçük insanlar oldular ve onları anında sevdim," diye fısıldadı.

Aristide elini uzattı. "Hadi, çok geç oldu... yatağa dön."

Scarlett ona güneş gibi parlak, doğal bir gülümsemeyle baktı. Aristide gerildi, sonra kız parmaklarını tuttu ve onu sudan çıkardı. Kız

su her yere akıyor diye şikayet ederken onu havluyla sardı ve kuruladı.

Onu çıplak olarak kaldırdı ve yatak örtüsünü geri atarak onu tekrar yatırdı.

Üzerine eğilerek, gözlerinden bir tutam saçını çekti. Saçları dağınık ve karışmıştı çünkü banyo için topuz yapmıştı ve sonra tekrar açmıştı. Onu tekrar gördüğünden beri ilk kez tekrar gördüğünden beri ilk kez rahatlamış görünüyordu. Ağzı, onun tatlılığını, eşsiz tadını aramak için dudaklarına doğru kaydı, okşaması ince boynundan aşağıya doğru ilerleyerek nabız noktalarında durdu ve hassas cildini emdi.

"Sakin bana aşk ısırtığı yapmaya kalkışma," dedi, o erotik saldırının ardından nefesi kesilmiş bir halde. "Biz artık genç değiliz." "Ben gençler kadar azgın hissediyorum, *bella mia*," dedi Aristide, gülümseyerek, ereksiyonunu ona hissettirmek için ona doğru kaydı.

Ona doğru yuvarlandı, parmakları göğsüne yayıldı, gözleri kapandı, dudakları yukarı kıvrıldı, o da elini aşağıya doğru götürerek daha fazla keşfetmesini teşvik etti.

"Kanım bunun için çok sıcak akıyor," dedi birkaç dakika sonra boğuk bir sesle, doğum kontrol hapını almaya uzanıp onu dizlerinin üzerine kaldırıp derin bir şekilde içeri girdi.

Scarlett nefes nefese kaldı, heyecanı yeniden yükseldi ve ardından gelenler, bu heyecanı uzun, nefes nefese, terli dakikalar boyunca yüksek tuttu. Yine zevkin zirvesine ulaşan Scarlett, kemiksiz bir şekilde yere yığıldı.

"Bir daha asla taşınmayacağım."

"Bu bir meydan okuma mı?"

Gözleri kapanırken kolunu onun omzuna doladı. Birkaç dakika sonra, derin bir uykuya dalmıştı.

Aristide ise, bu aşırı zevkten şok olmuş bir halde çıktı. Yıllardır yıllardır bu kadar zevk almadığını biliyordu, ama aynı zamanda tehlikeli sularda balık tuttuğunu da biliyordu. Scarlett ile olan geçmiş ilişkisini tekrar yaşamak istemiyordu, değil mi? Hayır, elbette istemiyordu, kendine kesin olarak güvence verdi. Ona güvenmeye cesaret edemiyordu. Zaten öngörülebilir bir gelecek için sahte bir nişanlılık içinde sıkışıp kalmışlardı. Bu durum, Scarlett'in çocuklarının annesi olduğunu düşünürsek, çok karmaşık bir hal alabilirdi. Libidosunun sağduyusunu bastırmasına izin vermişti

. Sabahleyin ikisinin de durumunu net bir şekilde ortaya koyması gerekecekti.

* * *

Scarlett yatakta kahvaltıyla uyandı.

Hizmetçi ona kucak tepsisi getirdiğinde utanmıştı. Uyuyakalmıştı. Aristide onu gece yarısı uyanık tutmuştu ve her zamanki gibi şafak vakti kalkmıştı, çarşafar arasındaki atletik performansından etkilenmemişti. yastıklara yaslanarak, çıplak olduğunu gizlemek için çarşafı dikkatlice kaldırarak, soyunma odasında çantalarının açık olduğunu ve başka bir hizmetçi tarafından doldurulduğunu fark etti.

Aristide'nin nerede olduğunu merak ettiği sırada, Aristide balkondan içeri girdi, bir fincan kahveyi "İyi uyudun mu?" diye sordu tembel bir sesle.

Gölümsüyor olmasına rağmen, onun gerginliğini hissedebiliyordu ve neden bunu saklamaya çalıştığını merak etti. "Ölü gibi. Bana bornozumu uzatır mısınız?" diye sordu.

Kucağındaki tepsiyi bir kenara koydu, bornozun kollarını giydi ve bornozu etrafına sardıktan sonra yataktan kalkıp banyoya gidip kendini tazeledi. Bir kadını rahatsız edecek bir şey varsa rahatsız edecek bir şey varsa, o da saçını tarama fırsatı bile bulamamışken, zarif bir takım elbise giymiş, traşlı ve tertemiz Aristide'yi selamlamak zorunda kalmaktı. tuvalet malzemelerini hızla topladı ve onun için hazırlanan çantaya attı, sonra eve dönmek için giyeceği kıyafetleri çıkardı ve bir kenara koydu.

"Kalkışa ne kadar var?" "Bir saat," dedi.

"Beni daha erken uyandırmalıydın."

Scarlett açtı. Aç olmasaydı tepsiyi itip giyinirdi. Pastasını yedi, elmayı dilimledi ve sütlü kahvesini içti

Aristide ise büyük odada huzursuzca dolaşıyordu. Tepsiyi yere koydu, giyinmeye gitti ve on beş dakika sonra makyajını yapmış, güneşlik elbisesiyle ortaya çıktı.

"Elbiseler sana yakışıyor..."

"Aristide, bana söyleyeceğin şeyi söyle," diye araya girdi Scarlett. "Ya da uçağa kadar sakla."

"O kadar belli mi?"

Scarlett yumuşak bir tıslama ile nefesini bıraktı. "Oldukça. Dün geceyle ilgiliyse, kendine sakla."

Kaşları çatıldı, zayıf, karanlık ve yakışıklı profili gerginleşti. "İkimizi de bu kimsenin toprağı olmayan yere soktum. Bizi buradan çıkarmak da bana düşer."

"Öyleyse, çıkarmaya başla," dedi Scarlett sertçe, banyoya girip kozmetik ürünlerini ve fırçasını toplayarak, bunları hizmetçi için valize koydu ve kapıyı nazikçe kapatarak odadan çıktı.

"Nişan yüzüğünü tak," diye hatırlattı Aristide.

Scarlett safir ve elmas yüzüğü parmağına taktı ve diğer mücevherlerini daha yavaş bir şekilde taktı. "Bunun hepsinin sahte olduğunu biliyorum," diye hatırlattı ona. "Senden daha fazlasını beklemiyorum."

"Dün gece yanlış bir karardı..."

"Şafak sökmeden önce bu sonuca varmak için onca saatin geçmesi ne kadar da harika," dedi Scarlett çaresizce, o kadar incinmiş ve öfkeliydi ki onu boğmak istiyordu.

Bu sırada giyinme odasının kapısı açıldı ve onların... Bagajlar dışarı çıkarıldı, yatak odasının kapısı nihayet kapandı ve Aristide ile arasındaki sessizlik Gobi Çölü'nden daha uzun ve daha kuru bir hal aldı.

"Bana kızgınsın."

Scarlett ona bakmak için döndü, koyu mavi gözleri çok parlak görünüyordu. "İntikam mıydı?"

"Sen neyden bahsediyorsun?"

"Cinsel üstünlük. Kabul edelim, ikizler hakkında sessiz kaldığım için bana benim sana kızgın olduğumdan çok daha fazla kızgınsın," dedi Scarlett.

"Öyle değil. Ben o kadar kindar değilim," dedi Aristide tiksintiyle. "Ama bana baba olduğumu söylediğin andan itibaren bu hafta sonu tam bir roller coaster gibiydi. Kendim gibi değildim. Bir şeyleri bastırduğымda gerginlik sadece artar. Seks, gerginliği gidermek için harika bir yoldur."

Scarlett banyoya girdi, bir bardak musluk suyu doldurdu ve geri çıkıp suyun içindekileri Aristide'ye fırlattı. Bunu yapmak için düşünmesine bile gerek yoktu. Karşılık vermek otomatik bir tepkiydi.

"*Porca miseria!*" Su yüzüne sıçrayıp gömleğinin önünü ıslatırken, Aristide ona başka koşullar altında komik olabilecek bir şokla baktı.

"Ve özür dilemeyeceğim," dedi Scarlett savunmacı bir tavırla. "Çünkü bu, senin hak ettiğin en az şey. Sonuçlarına katlanmaya hazır değilsen, gerginliğini atmak için benim vücudumu kullandığını söyleme. Kararsız kaldığında, kararsız kaldığını söyle. Açıklama yapmana gerek yok. Kendimizi kaptırdık. Bir gecelik bir anı yolculuğuydu. Bir daha asla olmayacak.

Şimdi bunu unutabilir miyiz lütfen?"

Bronz teninin altında solgun görünen Aristide, gömleğini değiştirmek için giyinme odasına girdi. Geri geldiğinde, "Havaalanından direkt çocuklarla buluşmak istiyorum. Lütfen bunu ayarla" dedi.

Kadın sert bir şekilde durdu, kızarmış yüzünde hiçbir ifade yoktu. "Kayıinvalideme söyleyeceğim."

"Onların bununla ne ilgisi var?"

Scarlett ona sitem dolu bir bakış attı. "Ben yokken onlara kim bakıyor sanıyorsun? Edith ve Tom ikizlere çok düşkünler."

Aristide dudaklarını sıkıştırdı ve başka bir şey söylemedi. Nitekim, havaalanına giderken ikisi de tek kelime etmedi. Jet uçağındaki koltuğuna kemerini bağlayan Scarlett, bir moda dergisi aldı ve donuk bir bakışla ona baktı. Yıkılmıştı ve bunun farkındaydı, ama bunu bunu herkese duyurmasına gerek yoktu. Büyük acı,

onu kara bir deliğe çekmekle tehdit ediyordu. Umutsuzluğa kapılmak üzereydi ama cephedeki bir asker gibi direndi. Aristide daha önce de rastgele sözleriyle onu incitmişti — Shakespeare değildi ve asla da olmayacaktı. Daha çok durdurulamaz bir ateş püsküren makineli tüfek gibiydi. Acısını *daha sonra* yaşayacaktı, ama o sırada görevini yerine getiren bir asker gibi davranacaktı.

Aralarındaki her şey değişmişti. Geçmiş ölmüş ve gitmişti. Aristide şu anda ikizlerin babası olarak tamamen farklı bir kimlikle geri dönmüştü. O, duygusal davranmadan ve onun bir zamanlar kendisi için ifade ettiği şeyi yeniden yaşamadan bununla başa çıkmak zorunda kalacaktı. Artık onunla bir ilişkisi yoktu, ama onun çocuklarıyla . "Nazik olmanın sanatını öğrenmeye hoş geldin," diye düşündü alaycı bir şekilde. Artık ondan nefret ederken, ona nasıl nazik ve mesafeli davranabilirdi?

Scarlett, öğreneceğini varsaydı ve muhtemelen zor yoldan öğrenecekti, çünkü Aristide Angelico ile çoğu şeyi bu şekilde öğreniyordu. Ondan nefret ediyordu, ama bir zamanlar sevdiği adamla yakınlık kurmak için gururunu ve kendini koruma duygusunu bir kenara atarak aptallık ettiği için kendinden daha çok nefret ediyordu. Başka ne olabilirdi ki?

Aristide, onunla seksten daha fazlasına asla izin vermezdi. O eski sevgilisiydi; onun geçmişine aitti, bugününe değil.

Öyleyse neden *bu kadar* incinmişti? Aristide affedici bir insan değildi. Bir zamanlar başka bir adamla evlendiğini ve çocuklarını ondan sakladığını asla unutmayacaktı. Duruma nasıl bakarsa baksın, ona haksızlık etmişti. İki yıl önce görmediği bu gerçeklik, neden şimdi ona bu kadar açık geliyordu? Ama nedenini biliyordu. Paniklemişti. Aristide'i terk edip Luke ile güvenli bir evliliğe kaçmayı, gerçeği söylemek yerine tercih etmişti. Ve Aristide bu seçiminden dolayı onu hor görüyordu. Onu gerçekten suçlayabilir miydi?

Ancak Scarlett, geçen gece için, vücudunun içten gelen acısı ve onun soğuk ve acımasızca vücudunu kullanması için onu suçladı. O, ona karşı kayıtsız kalabileceği iddiasını paramparça etmişti. şimdi, işte buradaydı, paramparça olmuştu. En aptalca davranışları sergilemiş ve sadece geçmişe ait olan duyguları yeniden uyandırmıştı. Zararı kendi kendine vermişti ve kendine acımaya başlamasına izin yoktu. Dün gece Aristide ona geri çekilip hayır demek için bolca fırsat vermişti. Ona yalan söylememişti. Onu baştan çıkarmamıştı. Tatlı sözler söylememişti. Eğer bu onun intikamıysa, sonuçtan kesinlikle hiçbir şekilde memnuniyet göstermedi.

Ve sonuçta, onun için her şey kargaşaya dönüştü. Aristide'in çocuklarıyla ilk kez tanışacağı bir anda yaşaması gerekmeyen bir kargaşa. Aralarında olanları hiçbir şey değiştiremezdi. Ona su bardağını fırlattığına ona o bardak suyu attığına pişman olmuştu. Ona ne kadar zgn olduğunu gstermemeliydi, *incinmişliğini* o şekilde gstermemeliydi...

YEDİNCİ BÖLÜM

SCARLETT, jet Londra havaalanına geri dönerken, koridordan eğilerek Aristide'nin dizüstü bilgisayarının üzerine nişan yüzüğünü koydu.

"Sen kabul ettin ve hem kendin hem de çocuklar için bu numara devam etmelisin," dedi Aristide sert bir sesle, mevcut ilişkilerini nasıl bu kadar feci bir şekilde mahvettiğini merak ederken. "Yüzüğü çıkarman bize hiçbir fayda sağlamaz..."

"Biz diye bir şey yok," diye karşılık verdi Scarlett.

Aristide, her zaman disiplinli olan kişiliğinin her zerresiyle, kendi yarattığı dramayı hor görerek, düzgün beyaz dişlerini sıktı. Yüzüğü ona, özenle hazırlanmış bir rahatlıkla geri attı. "Şimdilik yüzüğü sen tak. Bu mantıklı. Sen de biliyorsun ki öyle. Halk, eski bir çiftin acımasız düşmanlar olarak velayet savaşına girmesindense, romantizm ve uzlaşmayı tercih eder."

Scarlett, yüzük yere düşmeden önce onu tekrar kaldırırken, buz gibi bir korkuyla donakaldı. *Velayet savaşı mı?* Yasal işleminden ilk kez bahsetmesi, o anın heyecanıyla sarf ettiği boş bir tehdit miydi? Yoksa geleceğinin bir ön izlemesi mi? Her ne olursa olsun, çocuklarının velayeti için onunla mücadele edebileceği önerisi bile onu iliklerine kadar ürpertti. İsteksizce boyun eğen Scarlett, safir ve elmas yüzüğü parmağına geri taktı ve oldukça çocukça bir hareketle yüzüğü ona geri attığını kabul etmeye hazırды.

O, onun ciddi şekilde hoşlanmadığı bir yönünü ortaya çıkardı. O, devam eden bu kendini küçümseme karşısında dudaklarını sıkıştırdı.

Hataları için kendini suçlamak ona hiçbir fayda sağlamazdı. Sonuçta, Aristide'nin ikizlerin hayatının bir parçası olma kararlılığından kaçamazdı. Henüz öğrenmesi gereken şey, bu gelişmeyi

Aristide'ye daha fazla maruz kalmanın kişisel sonuçları ona üzüntü veriyordu. Aristide konusunda çok hassas ve duygusal davranıyordu ve bu durumun değişmesi gerekiyordu, çünkü herhangi bir olumsuzluktan zarar görecektik tek kişi oydu.

Aristide arka kabinden tekrar ortaya çıktı, daha rahat bir kıyafetle, kot pantolon ve uzun kollu yeşil tişört giymişti. "Sanırım bu, küçük çocuklarla tanışmak için daha uygun bir kıyafet," dedi. dedi, neredeyse utangaç bir şekilde, ince, gergin, kot pantolonla kaplı kalçasından elini çekerek.

Aristide'in gergin olduğunu fark etti ve şaşırdı. "Çocuklar hakkında ne kadar bilgin var?"

"Neredeyse hiçbir şey. Geniş aile çevremizde küçük çocuklar var ama benim ilgilendiğim hiçbiri yok. Sadece birkaç arkadaşımın çocuğu var ve onlarla da çok az kişisel temasım oldu."

"Rome ve Alice çok sosyaldir. Onlarla tanışmakta çok fazla sorun yaşayacağını sanmıyorum," dedi ona yatıştırıcı bir sesle, ilk görüşmenin iyi geçmesinin hepsi için daha kolay olacağını bilerek.

ilk tanışmanın iyi geçmesi herkes için daha kolay olacağını biliyordu.

* * *

Aristide, limuzin trafiğe takıldığında Scarlett'i gizlice inceledi. Sessizliği, onun neşeli gülümsemesinin ve sohbetinin yokluğunu nefret ediyordu. Ama yapılması gerekeni yapmıştı, kendine açıkça söyledi. Aralarındaki sınırları yeniden çizmişti. *Yine mi?* O alaycı iç sesinden irkildi. Yani, Scarlett ile işine sadık kalma konusunda zayıf bir noktası vardı. Bununla başa çıkıp hayatına devam edecek, tam bir kapanış sağlayarak geri dönecekti, değil mi? Peki, onu Zehirli, zihni bulanıklaştıran bir uyuşturucu gibi onu arzulamayı ne kadar çabuk bırakabile

O tehlikeliydi. Onu dengesinden ediyor, aklını başına getiriyordu. Ama o, onun tarafından tekrar çekilmeyecek kadar gururluydu. Ona güvenemezdi, ona güvenemeyeceğini *biliyordu*

ona güvenemeyeceğini biliyordu. O, onun için gerçekten kötü bir haberd, öyleyse neden ondan uzak durmak bu kadar zordu?

Bir zamanlar onu inanılmaz derecede mutlu ettiği doğruydu, ama o deneyimin ardından gelenler, acı verici ve korkunç bir sınav olmuştı. Kendini bir daha cehenneme ve reddedilmeye maruz bırakmayacaktı. Bundan sonra sınırlara saygı duyacak ve bu ikisinin de yararına olacaktı. *Kazara!* Öyleyse neden hala ona bakıp onu düşünüyordu?

* * *

Scarlett'in mümkün olduğunu düşündüğünden daha erken, bir zamanlar Luke ile paylaştığı daireye vardılar. Aristide'yi Edith ve Tom ile yeniden tanıştıtırırken, Rome ve Alice tarafından kuşatıldı ve onların coşkulu karşılama sevinçleri karşısında neredeyse dengesini kaybediyordu. Onları terk ettiği için suçluluk duygusuyla gözleri yaşlarla dolmuş bir şekilde gülerek

oturma odasına tökezleyerek girdi ve Aristide'yi kayınvalidesiyle ilk tanışması için bırakarak onların yanına yere oturdu.

"Edith ve ben şimdi çekip gidip sizi rahat bırakacağız," dedi Tom kapı eşiğinden, her zamanki gibi duyarlı ve sağduyulu bir adam olarak.

Scarlett, ona minnettarlığını göstermek için içinden geldiği gibi ona sarıldı. Eğer seçme şansı olsaydı, bu yaşlı çifti kendi ebeveynleri olarak seçerdi, çünkü onlar, onu evlat edinen ebeveynlerinden çok daha açık, liberal ve genç görüşlüydüler.

Aristide deri koltuğa çöktü ve Alice anında ona doğru koşarak dizine yaslandı.

"O erkekleri sever," diye Scarlett garip bir şekilde mırıldandı, Rome'un Aristide'den bir tür tehditkar hareket beklermişçesine bloklarının yanında temkinli bir şekilde durmasını izlerken.

"Luke'u özleyor olmalı."

"Kaza olduğunda ikisi de daha bebektir. Onu hatırladıklarını sanmıyorum."

Alice, Aristide'nin oturduğu koltuğa tırmandı, başparmağını ağzına soktu ve Aristide'nin omzuna tutunarak dengede kalmaya çalıştı.

Onun yakınlığıyla neredeyse hipnotize olmuş gibi, Aristide onun canlı yüzünü ve ona gülümsediğinde kocaman gülümsemesini inceledi. "O çok güzel."

İkizinden geri kalmamak için Rome de koltuğa tırmandı ve Aristide'yi sanki yolundaki bir engelmış gibi aştı.

"Rome daha zorlu olacak," diye tahmin etti Aristide, Alice'i yere indirip yapı taşlarına doğru ilerleyerek onları bir kuleye yığmaya başladı.

Rome onları yıkıp zevkle kıkırdadı. "Onları bahçeye götürebiliriz, böylece oynayın... ya da parkın oyun alanına gidin," diye önerdi Scarlett, Rome odada gürültülü bir oyuncak uçakla koştururken yardımcı olmaya çalışıyordu.

oyuncak uçakla odada koştururken yardımcı olmaya çalışarak önerdi. "Çok kısa bir süre için çok aktifler, sonra uykuya ihtiyaçları oluyor."

"Oyun parkı," diye seçti Aristide. "Orada yalnız olacağız."

"Burada da yalnızız. Edith ve Tom karışmayacak," dedi Scarlett yumuşak bir sesle.

Scarlett, oyun parkı için bir çanta hazırlarken, tüm bebek ihtiyaçlarını karşılamak için anlamaya çalıştı. Burası Luke'un eski eviydi, her yerde rahmetli kocasının ve onunla ve ikizlerle çekilmiş fotoğrafları vardı ve Aristide burada rahat hissetmiyorsa, ona müsamaha göstermesi gerektiğini düşündü

düşündü. Bu gezide beklemediği şey, Aristide'nin güvenlik ekibinin önce yeri keşfetmek istemesi ve ağaçların arasından gözlem yapmak için gözetleme pozisyonları almasıydı.

Neyse ki, öğleden sonra geç saatlerdi ve park neredeyse boştu. İkizler, izleyicilerin sayısına aldırış etmeden, düzenli ziyaretçiler gibi bebek kaydırağına üşüştiler. Scarlett, Aristide onu ittiğinde Alice'in salıncakta sallandığını ve kahkahalar attığını gördü.

bacaklarına yapışarak sırasını bekleyen çocuğa gülümsedi, Aristide'nin her iki çocuğu da hayal kırıklığına uğratmadan aynı anda nasıl idare edeceğini bulmaya çalıştığının farkındaydı. Aristide'nin hiç görmeyi düşünmediği bir yönünü görüyordu, daha rahat, daha açık bir yönünü, Rome kaydırdıktan aşağı inerken çılgılık atıp sonra çamurlu bir su birikintisinde sevinçle ayaklarını yere vururken gülümserken.

İkizlerin sınırsız enerjisi çok geçmeden tükendi ve Rome, artan sakarlığı nedeniyle kısa kaydırağın basamaklarından düştüğünde ağlamaya başladı. Scarlett, başka bir çocuğa fırsat vermek için onu salıncaktan kaldırdığında Alice hıçkırarak ağladı.

"Demek ki şimdi uyku zamanı," diye düşündü Aristide, ve şikayet eden Rome'u güçlü koluyla kucaklayarak arabaya doğru yöneldi.

Aslında Aristide, oğlu ve kızıyla ilk kez düzgün bir şekilde tanışmanın şokunu yaşıyordu.

Onlar, onun masumca beklediğinden çok daha canlı ve talepkardı ve ne zaman düşseler düşmelerinden çok rahatsız oluyordu. Alice, gözyaşlarıyla dolu yeşil gözleriyle ona bakıp üzüntüsünü gösterdiğinde, kalbi sıkışıyordu. Rome ise ağlayarak ona sarıldı, ama iki dakika sonra, arabada parlak ve ışıltılı bir şey dikkatini çektiğinde düştüğü için duyduğu kızgınlığı unutmaya hazırdı.

parlak ve ışıltılı bir şey dikkatini çekti. Aristide'nin telefonuydu ve o, kurbanlık koyun gibi onu teslim etti, ta ki Scarlett onu ondan çalıp kendi telefonu ile değiştirip oğlunun kullanması için bir çocuk oyunu buldu.

"Bunun için henüz çok küçük değil mi?" Aristide tereddütle sordu.

"Evet, bu sadece gergin anlar için bir çözüm," dedi Scarlett.

Aristide, onların gelişiminde ne kadar çok şeyi kaçırdığını gelişimlerini ne kadar kaçırdığını ancak şimdi anlıyordu. Rome ve Alice, şimdiden belirgin kişilikleri olan küçük insanlar olmuştu ve tıpkı kendisi ile Daniele'nin bir zamanlar olduğu gibi birbirlerinden çok farklıydılar.

Acısını ve keskin adaletsizlik duygusunu bastırmak için çok uğraştı, çünkü bu tür duyguların sadece zarar vereceğini ve zamanın geri alınamayacağını biliyordu. Kendi çocuklarına hala bir yabancı olduğunu, onlara ne diye hitap edeceklerini bile bilmediklerini ve Scarlett'in onu ilk adıyla tanıttığını kabul etti.

"Ben senin *babanım*," demişti Roma'ya oyun parkında hemen çelişki içinde, ve pembe Scarlett'in yanaklarında kırmızı çizgiler belirmişti.

"Artık rol yapma," demişti Scarlett'e, parlak yeşil gözleri düz ve doğrudan. "Bunu zaten çok fazla yaptın ve onları karıştırmak istemiyorum."

Scarlett, onun bunu söylemeye hakkı olduğunu biliyordu, ama yumuşak kalbinin bir parçası, Luke'un kısa süren baba rolünün fiilen gömülmesinden dolayı pişmanlıkla yanıyordu. Akliselim olarak, Rome ve Alice'in Luke'u artık neredeyse hiç hatırlamadığını ve kendisinin de hayatına devam edip değişen ebeveynlik rolüne uyum sağlaması gerektiğini biliyor ve kabul ediyordu.

Alice, Aristide'nin koluna, sanki kaybolacağından korkuyormuş gibi sarıldı. Rome ise Aristide'nin telefonunu almaya bir kez daha teşebbüs etti ve babasının ara sıra müdahalesini isteksizce kabul etti. İlk kez, çocuklarının ilgisinin merkezi değildi ve bu onu biraz incitti.

İkizler beşiklerinde uyurken, Aristide'ye kahve yaptı.

"Ee," dedi, sohbet eder gibi ve aslında hissettiğinden daha neşeli bir şekilde

"Sen ve ikizler arasında nasıl bir ilişki gelişeceğini düşünüyorsun?"

"Normal bir ilişki," dedi Aristide oldukça kuru bir şekilde. "Ve Şu anda her şeyin düzenlendiği ve çocukların yaşadığı şekilde, bu normal değil."

Ağzı kurudu. "Ben öyle görmüyorum..."

"Tabii ki öyle görmüyorsun, çünkü bu *senin* seçtiğin sistem. Gerçekte büyükanne ve büyükbaba olmayan büyükanne ve büyükbabalar ve onların babası olmayan bir baba."

"Edith ve Tom, Rome ve Alice'i gerçekten çok *seviyorlar*..."

"Bunu inkar etmiyorum ve onlar iyi insanlar gibi görünüyorlar, ama artık ben de onların hayatlarının bir parçası olacağım için çocukları daha az görecekler."

Scarlett, Aristide'in keskin bakışlarının farkında olarak, yavaş ve derin bir nefes aldı ve çok sevdiği kayınvalideleri ve kayınpederine karşı tutumuna duyduğu hayal kırıklığını göstermeye karar verdi. "Tek istediğim ikizler için en iyisi," dedi basitçe. "Bencil ya da sahiplenici olmak ya da sana kendi görüşlerimi dayatmak istemiyorum."

"Yarın hukuk ekibimle görüşeceğim ve bunu yasal yollardan halledeceğiz."

"Bu oldukça ürkütücü bir açıklama." Scarlett çenesini kaldırdı. "Şu an için, işleri karmaşıklştıracak yasal konular olmadan çocukları tanımaya ne dersin?"

"Rome ve Alice'in benim soyadımı alması gerekiyor."

"Anlıyorum," diye kabul etti. "Ama çocukları tanıman için esnek davranmaya hazırım."

Aristide, aniden hayal kırıklığıyla nefesini bıraktı ve geriye yaslandı, zayıf ve güçlü yüzü gergin, çenesi sert, yeşil gözleri bıçak gibi keskin. "Bunu başarmak benim için oldukça zor olacak. Sen şehrin yanlış tarafında yaşıyorsun. Ben çok seyahat ediyorum ve doğal olarak Londra'da daha fazla zaman geçirmeye çalışacağım, ancak iş merkezim burada olsa da burası benim evim değil. Sadece hediyelerle gelen ve ara sıra maceralar sunan bir ziyaretçi yerine, nasıl her gün bir baba olabilirim?"

"Şu anda bunu başarmanın bir yolu olduğunu sanmıyorum," dedi Scarlett, üzüntülü bir ifadeyle. "Ama ikizler benim olmadan yapamayacak kadar küçük oldukları için, şu anda mesleğimi değiştirmenin bir faydası olacağını sanmıyorum." mesleği devreye sokmanın bunu nasıl değiştireceğini anlamıyorum, çünkü ikizler bensiz yapamayacak kadar küçükler."

"Seni onlardan ayırmaya çalışmıyorum," dedi Aristide sessizce. "Aptal değilim. Onlar için ne kadar

onlar için güvenli bir liman olduğunu ve senin varlığıyla benim onlarla olan ilişkimizin daha da güçleneceğini görebiliyorum."

Scarlett zorlukla yutkundu ve başını salladı, konuşmanın nereye varacağını tam olarak bilmiyordu ama Aristide'in bu tavrından sonra biraz daha sakinleşmişti.

"Bu yüzden sana ve ikizlere benimle birlikte şehir evine taşınmanızı teklif etmek istiyorum. Okul dönemi bitti ve yaz boyunca boşsun. Hepiniz benimle yaşarsanız, sen işe dönmenden önce onlarla daha normal bir aile ilişkisi kurabilirim."

Scarlett'in boğazı düğümlendi çünkü Aristide, yine bir kez daha, onun hiç hazırlıklı olmadığı bir teklifle onu gafil avlamıştı.

"Çalışırken çocukların bakımında Edith ve Tom'a çok güveniyorum ve bu sadece burada yaşadığım için iyi sonuç veriyor. Seninle yaşamak benim için çok zor olur, özellikle de İtalya'da aramızda olanlardan sonra," diye cesaretini toplayarak, sertleşmiş dudaklarıyla ona hatırlattı.

"Daha önce söylediğim şeyden vazgeçmeyeceğim. Bir çift olarak birlikte olamayız, ama ikimizin de çocukların iyiliği için yetişkin gibi davranacak kadar sağduyulu ve duyarlı olduğumuza inanıyorum," dedi Aristide.

Ağzı kurudu, gergin vücudunda saf bir panik dalgası yayıldı.

"Hayır, bunu yapmayacağım. Kendi alanıma ihtiyacım var.

Kendi alanıma hakkım var. Senin için senin evine taşınmayacağım. Bu benim için çok rahatsız edici olur. Sen benim eski sevgilimsin!" diye hatırlattı ona ince bir sesle. sesini kontrol etmeye çalışmasına rağmen sesi yükseldi.

"Cevap *hayır*, Aristide. İki yıl önce yaptığım seçimler yüzünden vicdan azabı duyduğum için daha fazla hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim!"

Öfke, Aristide'in zayıf, sert yüzüne pervasız bir ışıltı kattı. "O zaman yasal yollara başvururuz ve her şeyi kurallara uygun yaparız."

"Bunu bir tehdit gibi söylüyorsun," diye düzensiz bir şekilde kınadı. "Telafi etmek için elimden geleni yaptım

ama tüm hayatımı sana teslim edemem!"

"Arkanda bir erkek arkadaş mı var?" Aristide düz bir sesle sordu.

Ona öfkelenen Scarlett, birden ayağa fırladı. "Hayır, Tabii ki yok ve İtalya'da birlikte olduktan sonra bu soruyu sormaman gerektiğini bilmelisin! Ne olursam olayım, aldatıcı biri değilim..."

"Yine de iki yıl boyunca benim *öyle olduğunu* düşünmeme izin verdin," diye Aristide sert bir ses tonuyla hatırlattı. "Luke ile evleneceğini söylediğinde benim senin hakkında ne düşündüğüm umurunda değildi!"

Bu hoş olmayan hatırlatma karşısında rahatsız olan Scarlett, bir eliyle garip bir hareket yaptı. "O farklıydı."

—

"Ben farklı görmüyorum. Neden şimdi sana güvenmek zorundayım?" diye sordu sertçe, dikkatini onun dolgun pembe dudaklarına vermiş, dilinin ucu alt dudağını nemlendirmek için üzerinde gezerken. Pozisyonunu değiştirdi, açlık onu gizli, sessiz bir tehdit gibi delip geçiyordu.

"Partide senin partnerin olmayı kabul ettim. Sahte nişanı bile kabul ettim ama ne zaman *yeter* artık? Bu iş burada ve şimdi bitiyor," dedi Scarlett öfkeli bir uyarıda bulunarak Aristide'yi daha da öfkeliendiren bir yansıma. "İstemediğim bir şeyi yapmam için beni korkutmana izin vermeyeceğim!"

"Seni korkutmaya çalışmıyorum. Mantıklı davranmaya çalışıyorum," diye Aristide ona sertçe karşılık verdi. "Sen hepimiz için bu korkunç durumu yarattın ve şimdi ben bunu *kimseyi* incitmeden veya korkutmadan elimden gelen en iyi şekilde düzeltmeye çalışıyorum."

Scarlett yavaşça başını salladı, safir mavisi gözleri aniden yaralı ve suçlayıcı bir ifadeye büründü, koyu renkli gözleri solgun yüzünü ısıttı. "Bir durumu yaratmak için iki kişi gerekir, Aristide, ve iki yıl önce, kabul etmek istemediğin bir rol oynadın. Benim

Benim hatam olmamasına rağmen sana hamile olduğumu söylemeye korkuyordum. Sen her şeyi siyah ve beyaz olarak görüyorsun, grinin tonlarını görmüyorsun. İlişkimiz boyunca bana, hayatında sadece geçici bir sapma olduğumu söyleyerek beni uyardın. Seninle birlikteyken sinirlerim bozuldu ve sen de ilişkimizi bu şekilde yürüttün.

Aristide bu samimi cevabı alınca solgunlaşmış ve gerilmişti. "O zaman sana karşı dürüst olmaya kararlıydım. Çok daha yaşlı ve olgunlaşana kadar evlenmek ya da çocuk sahibi olmak istemediğimi söylediğimde, bu doğrudu. İkimizin de sorumlu olduğu için senin hamile kalabileceğin sorumlu olduğumuz için hamile kalabileceğini hiç aklıma gelmemişti. Bu gelişmeyi ve benden *tüm* seçim hakkını elinden alma riskini öngöremediğim için beni sorumlu tutma."

"Artık önemi yok." Scarlett, kendini çok fazla ifşa ettiğinden ve ikisine de fayda sağlamayacak anlamsız bir tartışmaya daha fazla girmeye karar verdi.

Scarlett koltuğuna geri çöktüğünde, onu ayıran anlayış uçuşunu karşısında tamamen anlayış uçuşunu tarafından tamamen yenilmiş hissetti, ta ki Aristide'nin cızırtılı yeşil bakışlarıyla aniden çarpışana kadar. O kadar ateşli bir bakıştı ki, onu içten dışa yakıp kül etmeliydi. Aristide'nin ondan saklamaya çalıştığı şeyi Aristide'nin ondan saklamaya çalıştığı şeyin bir anlık görüntüsü onu sarsmıştı. hala ona karşı açlık duyuyordu.

Bu bir aydınlanmaydı, Aristide'nin kendini gösterdiği kadar soğuk ve kontrolcü biri değildi. İntikam almak ya da aptalca gerginliğini gidermek için gece boyunca ona deli gibi, tutkuyla sevişmemişti, gece boyunca ona deli gibi, tutkuyla sevişmişti çünkü ellerini ondan uzak tutamıyordu. Scarlett, aralarındaki güç dengesini değiştiren bu küçük ipucundan büyük keyif aldı, omuzlarını biraz geriye çekerek, aralarındaki güç dengesinin değiştiğinin farkında olarak, deli gibi küçük içgörünün, aralarındaki güç dengesinin kesin olarak değiştiğinin keyfini çıkardı, omuzlarını biraz geriye çekerek, onun her hareketine her hareketine onun yakıcı bakışlarının neredeyse zorlayıcı bir şekilde yapıştığı farkındaydı.

Bir gülümseme, Scarlett'in dolgun dudaklarından yavaşça gerginliği aldı. Aristide, o ruh hali değişikliğine şaşırmış, ama aynı zamanda tamamen etkilenmiş, ihtiyatlı, parıldayan yeşil gözleriyle ona baktı.

"Townhouse'a taşınmayı düşüneneğim," dedi ona sessizce ama vurgulu bir şekilde, bu fikir değişikliğiyle onu şaşırttığı kadar kendini de şaşırttı, ama bir an içinde, onun bakışlarındaki o ihtiyaç ve açlık ifadesini gördüğü anda, Scarlett için her şey değişmişti. "Ama karşılığında, Edith ve Tom'a karşı küçümseyici tavrını yeniden düşünmelisin. Onlar artık benim ailem. Bağlarımız çok derin.

Luke ve ben ilkokulda arkadaş olduğumuz andan itibaren benim için ikinci bir yuva oldular."

"Bağlarımızın o kadar eskiye dayandığını bilmiyordum."

Scarlett küçük burnunu kırıştırdı ve tekrar gülümsedi. "Sen benim hayatımın ince ayrıntılarıyla hiç ilgilenmedin." Aristide bu açık sözlü espriye neredeyse yüzünü buruşturdu, ama onun affedici gülümsemesi acıyı hafifletmişti. Eleştirinin doğruluğunu kabul etti

Kendini mesafeli tutmak için, diğerlerinin doğal kabul ettiği türden duygusal yakınlıktan kaçınıyordu.

Daniele'nin ölümünden sonra kimseyi kendine yaklaştırmamıştı, ama Scarlett'i diğerlerinden çok daha fazla yaklaştırmıştı. Ve *bunun* onu nereye getirdiğine bakın, diye düşündü, zar zor bastırdığı bir acı ile.

biraz acı çekerek kabul etti.

"Edith ve Tom'u seviyorum, ikizler de onları seviyor," sessizce devam etti. "Onlar ikizlerin dedesi ve büyükannesi ve ben onların öyle muamele görmeye devam etmelerini istiyorum."

"*Tamam...*" Aristide hemen kabul etti,

Bazen Scarlett ona ani tepkiler verirdi, ama o anda pek umursamadı çünkü ve onun düşünmeye bile tahammül edemediği, yeniden yaşamayı ise hiç istemedikleri geçmişini yeniden canlandırmayı bırakmıştı. Dahası, şehir evine taşınmayı "düşüneceğine" söz vermişti. Ve o bunu istiyordu, onu ve çocuklarını evinde istiyordu, bunu o kadar çok istiyordu ki, kelimenin tam anlamıyla *tek* istediği buydu.

düşünebilirdi. Anlamıyordu ama Scarlett'in etrafında onu saran dürtüleri ve düşünceleri anlamaya çalışmaktan vazgeçmişti.

Şu anda en önemli şey, kendine yatıştırıcı bir şekilde söyledi, Rome ve Alice'i tanımak için mümkün olan en iyi şansı elde etmektir. Bu aşamada başka hiçbir şeyin önemi yoktu, Scarlett'in ona ne tür engeller çıkaracağı umurunda bile değildi. Önünde kesinlikle engeller olacaktı, çünkü o zorlu parıltıyı ve bununla onu nereye götürmeyi planladığını merak etti.

* * *

"Onunla birlikte mi yaşayacaksın?" Brie, birkaç saat sonra iki genç kadın Scarlett'in oturma odasında bir şişe şarabı paylaşırken dehşetle tekrarladı. "İkinizden hangisi aklını kaçırmış?"

Scarlett güldü, İtalya'daki işten çıkarılmasından sonra Aristide'nin ona yapabileceği en kötü şeyi zaten yaşadığına emindi. Aristide'nin çocuklarını ondan almak gibi bir planı olduğuna inanmayı reddetti. Aristide, Rome ve Alice'i paylaşmak istiyordu. Baba olmayı öğrenmek istiyordu. Onlarla kendi ilişkisini kurmak istiyordu. Scarlett bu hedefleri tamamen normal ve anlaşılır buluyordu.

"Ayrı yatak odalarıyla birlikte yaşamaya başlamak," diye ekledi Scarlett alaycı bir açıklama yaparak. "Kulağa geldiği kadar çığır açıcı bir adım değil."

"Bence öyle," diye kabul etti arkadaşı, hala şaşkınlıkla başını sallayarak. "Bir dakika önce sahte parti kız arkadaşı rolünü oynuyorsun, bir dakika sonra parmağına yüzük takıyor parmağına yüzük takıyor, bir saniye sonra da seni evine taşınmaya çalışıyor..."

"Sadece düşünceğimi söyledim," diye hatırlattı Scarlett arkadaşına. "Henüz tam olarak karar vermedim. Aristide her şeyin ışık hızında olmasını sever ve bekler. Onu bekletmeyi düşünüyorum."

"İntikamını alıyorsun," dedi Brie gülerek.

"Aramızdaki ilişkiyi daha da zorlaştıracak bir şekilde değil," diye ekledi Scarlett, ancak kararını çoktan verdiğini bildiği için tam olarak doğruyu söylemediğini biliyordu.

Okul dönemi bitmişti. Taşınacaklardı.

Aristide *baba rolünü* üstlenecekti. Scarlett, Aristide'yi harekete geçiren şeyin ne olduğunu, onun başlattığı dur-kalk döngüsünün nedenini bulmaya çalışacaktı, çünkü soğukkanlı kararlılığıyla ünlü bir erkeğin sınırları defalarca bulanıklaştırması kesinlikle Soğukkanlı kararlılığıyla ünlü bir erkeğin sınırları defalarca bulanıklaştırması kesinlikle bir terslik vardı.

Belki de sadece Luke ile evlendiği ve çocuklarını sır olarak sakladığı için onu affedemiyordu. Ancak o, Aristide'nin düşünme ve tepki verme şeklinin

sonuçta, hiç öyle olmamıştı. Aristide ona sık sık bir şey söyler, sonra başka bir şey yapardı, bu da ona önceki ilişkilerinde takip etmesi gereken çok net sinyaller vermezdi. Aristide bir gizemdi ve Scarlett onun gizemli olmasından bıkmıştı.

* * *

Ertesi gün sabahın ortasında, ofisine telefon etti. "Aristide?"

"Henüz gelmedi mi?" diye sordu Aristide, bir okul çocuğu gibi heyecanla.

Scarlett, onu hayal kırıklığına uğratmak istemediği için zorlukla yutkundu. Edith, Aristide'in ikizlerin oynaması için satın aldığı

çiftin oynaması için satın aldığı oyun parkının büyüklüğü yüzünden hala kahkahalarla gülüyordu.

"Geldi," diye onayladı Scarlett, dışarıdaki yoğun banliyö caddesine bakarak yüzünü buruşturdu. Düşük yükleyici ve vinç üzerindeki devasa yapı hala trafiği tıkiyordu

. "Ama korkarım bir sorun var. Sığmayacak.

arka bahçe için çok büyük. Onu Şehir evinin bahçesine koy.

"Yapamam. İki tane aldım," diye cevapladı Aristide kesik kesik bir ses tonuyla.

"O zaman çocukların bu tür dıŐ mekan ekipmanlarına sahip olmadığı bir yere bağıŐla," diye tavsiye etti. "ok cömert bir jestti Aristide, ama bahçenin boyutunu abartmıŐsın."

"Özür dilerim," diye gergin bir Şekilde mırıldandı. "Sizinle iletişime geçeceğim."

Scarlett, telefon görüŐmesi bittiğinde, onun piŐmanlıėını hissedip, onun için nadir görülen bir baŐarısızlık hissederek yüzünü buruşturdu. Kendini çok yumuşak, çok fazla yumuşak olduğunu düşünerek sinirli bir Şekilde uyardı. Bu dürtüyü daha iyi dŐnebilmeden, telefonunu eline aldı ve ocukların Şu anda kullanabileceği oyuncak ve ekipmanların kısa bir listesini ona mesaj attı.

Bununla alıŐabilirim. Teşekkürler.

Rahatlama hissi içini kapladı ve bir saat sonra ona güzel bir buket iek geldi. Tanıdık AA imzası gözlerini yaŐarttı. Derin ve yavaş nefes aldı. Hayır, bu konuda duygusal davranmayacaktı, tekrar duygusal bağlar kurma riskini almayacaktı. Aristide olmadan çok uzun süre çok mutsuz olmuştu...

Ama bunu saklamak ve acısını içselleŐtirmek zorundaydı çünkü Luke, bir alyans ve ikizlerinin istekli bir babasının tüm bu duygusal sorunların mükemmel ve tam bir çözümü olduğuna inanıyordu, ama ne yazık ki öyle olmamıştı. Luke hiç aşık olmamıştı ve hayatının aŐkını kaybetmenin nasıl bir his olduğunu anlamıyordu. Ve o, sabahları kararlı bir gülümsemeyle uyanmanın bile büyük bir çaba gerektiren bir dönemdi.

Aristide Angelico'suz hayata uyum sağlamıştı ve bu sefer, ortak ebeveynlik çabaları için yeni yapıyı, acımasız bir hukukçu devreye girmeden sorunsuz bir Şekilde organize ettikten sonra,

. Aristide kaçınılmaz olarak düzenlemenin bir parçası olacak ve gelecekte hayatının kenarında yer alacağına göre, bir tür *yeni* normale uyum sağlayacaktı.

Ertesi sabah Aristide'den daha fazla çiçek geldi ve ardından ertesi akşam özel bir restoranda akşam yemeği için davet geldi. Bir erkek nasıl bu kadar sofistike, başarılı ve zeki olup da duygusal olarak bu kadar

bu tür bir davetin onların durumlarında uygunsuz olduğunu fark edemeyecek kadar duygusal olarak mesafeli kalabilirdi? Artık Artık çıkmıyorlardı. Ne çiçekler ne de bu tür davetler uygun değildi. Aristide bir şey *söyleyip* başka bir şey *yaptığı* için, sanki kişilik bölünmesi olan biriyle uğraşmak gibiydi.

Zorlukla yutkunarak, tüm benliğiyle Aristide'yi tekrar görmek istemesine rağmen akşam yemeği teklifini reddetti Aristide'yi tekrar görmek için can atıyordu. Soğuk algınlığında besle, ateşliyken aç bırak, diye kendine öğrettiği dersi tekrarladı. Aristide, kanında dolaşan ateşe en yakın şeydi ve Scarlett, kendini tekrar yıkıma uğratmak istemiyordu.

Bir hafta sonra, ikizlerle birlikte Aristide'nin evine taşınmaya hazırlandıkları günün bir gün önce, Scarlett son dakika alışverişinden döndüğünde, Edith onu kapısında karşıladı.

"Ziyaretçin var," diye fısıldadı. "Aristide'in annesi ve bir adam."

Scarlett, Elisabetta Angelico'nun evinin kutsal mekanında olduğunu düşününce soğudu ve bunun iyiye işaret olmadığını biliyordu. Aristide, yaşlı kadının ziyarete gelmeyi planladığından hiç bahsetmemişti ve o zaten

üç akşam Roma ve Alice'i görmeye gelmişti. Elbette Scarlett, bu ziyaretler sırasında onun yoluna çıkmamaya çalışmış, sınırların yeniden bulanıklaşmasına izin vermek istememişti.

"İkizleri yukarı çıkarayım mı?" diye mırıldandı Edith. "Yoksa sen mi tanıtmak istersin?"

Scarlett bu öneri karşısında gerçekten titredi. "Yukarı," dedi uyuşmuş dudaklarıyla, çocuklarının Aristide'nin hoş olmayan ebeveyni tarafından görülmemesinin daha güvenli olacağını düşünerek.

Kot pantolonu ve sade bluzuyla aptalca bilinçli olan Scarlett, Saçları şekillendirilmemiş ve yüzü *doğal haliyle*, Scarlett omuzlarını dikleştirdi. Edith ikizleri arabayla evin yan tarafına ve kendi girişine doğru sürdü.

Kahve masasında, dokunulmamış bir çay tepsi ve bisküviler duruyordu. Edith misafirperver davranmaya çalışmıştı, ama reddedilmişti, diye düşündü Scarlett. Elisabetta pencerenin yanında duruyordu, mor renkli tasarımcı elbisesi ve ceketi içinde, *Titanic'i* batıracak kadar çok elmas takmış, sert bir figürdü. Aristide'nin annesi çok zengindi ve insanların bunu bilmesini seviyordu. Yanında, cenaze levazımatçısı gibi ciddi bir havası olan, tertemiz bir takım elbise giymiş yaşlı bir adam duruyordu. Scarlett, onun bir tür profesyonel olduğunu düşündü. Bir koruma mı?

Scarlett ortaya çıktığında Elisabetta sabırsızlıkla "*Sonunda*" diye vurguladı. "O kadın senin eve döndüğünü söylediği için bekledim. *Eve!*" Küçük, yüzüklerle süslenmiş ve parıldayan elleri alaycı bir hareketle havaya kaldırdı. "Torunlarımı yoksulluğa maruz bıraktığın yere."

Scarlett derin bir nefes aldı. "Aristide burada olduğunu biliyor mu?" diye sessizce sordu.

"Sadece şunu bilmen yeterli: oğlumu çocuklarıyla *şantaj* yapmana izin vermeyeceğim." Elisabetta, kraliyet ailesine yakışır bir aksanla İngilizce konuşuyordu ve Scarlett'e, etkilenmediğini açıkça belli eden keskin bir bakış attı.

"Kimseye şantaj yapmıyorum. Aristide ve ben nişanlıyız," diye hatırlattı Scarlett yaşlı kadına.

Elisabetta aşağılayıcı bir kahkaha attı. "Bunun sahte olduğunu tahmin edemeyeceğimi mi sandın?" diye memnuniyetle alay etti. "Aristide ile gerçekten barışmış olsaydın, onun evinde, çocuklarıyla birlikte yaşıyor olurdun. Oğlumu tanırım. Onu başka hiçbir şey tatmin etmez. Ayrıca, torunlarımla tanışmam için henüz bir teklifte bulunmadığını da fark ettim. Tabii ki buna gerek yok: Onları zaten gördüm."

Scarlett şaşkınlıkla kaşlarını çatığında, Elisabetta küçük çantasından bir avuç fotoğraf çıkardı ve

Onları zaferle kahve masasının üzerine attı. Scarlett, kendisi ve ikizlerin oyun parkında çekilmiş, son zamanlarda ve haberi olmadan çekilmiş fotoğraflarını görünce dehşete kapıldı.

Öfke, elmacık kemiklerinde belirgin bir kızarıklık oluşturdu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Scarlett sert bir sesle, kamuya açık bir yerde çekilmiş fotoğraflara tepki vermemeye kararlıydı.

. Elisabetta Angelico'ya öfkelenmek ciddi bir hata olurdu.

Elisabetta yaşlı adama işaret etti, adam hepsine oturup oturmayacaklarını sordu ve kendini Hollanditz and

Associates'ten Mervin

Hollanditz and Associates'ten Mervin Hollanditz olduğunu söyledi.

Scarlett, adamın bir avukat gibi konuştuğuna karar verip

şüpheden ürpererek bir koltuğa oturdu.

şüpheyile ürperdi. Çantasından kalın bir belge çıkaran adam,

Bayan Angelico'nun, Scarlett'in çocuklarının velayetini

devretmesi karşılığında yapmaya hazır olduğu çok cömert teklifi özetledi.

Angelico'nun, Scarlett'in çocuklarının velayetini devretmesi karşılığında yapmaya hazır olduğu çok cömert teklifi özetledi.

Yaşlı adam bir an nefes almak için durakladığında Scarlett, "Orada durabilirsin," dedi. "Asla, asla. Cevabım bu. Hayır, masada ne kadar para olduğunu bilmeme gerek yok. Paranın satın alamayacağı bazı şeyler vardır."

"Benim yaşadığım dünyadan o kadar habersizsin ki, bu çok saçma," dedi Elisabetta, yılmadan. "Ona ikinci teklifini sun, Mervin."

Yardımcısı belgesini karıştırdı ve ortak velayet düzenlemesinin ana hatlarını çizmeye başladı.

"Bu Aristide'nin işi, senin değil," diye itiraz etti Scarlett soğuk bir sesle.

"Oğlum hakkında o kadar safsın ki, neredeyse sevimli bile denebilir," diye Elisabetta alaycı bir sesle mırıldandı. "Aristide gerektiğinde acımasızdır. Avrupa'da bile Lahey Sözleşmesi'ne taraf olmayan ülkeler var ve Aristide, büyükbabası sayesinde her yerde mülk sahibi. Bu da, velayet davaları veya... *kaçırılan çocuklar* konusunda Birleşik Krallık ile karşılıklı anlaşma olmadığı anlamına gelir."

"Bayan Angelico!" Avukat, açıkça yasalara saygılı bir vatandaş olarak, dehşet içinde sözünü kesmeye çalıştı.

Ancak Elisabetta Angelico'nun kibir ve güçlü üstünlük duygusuyla dolu konuşmasını durdurmak mümkün değildi. "Ve onları her zaman izleyemezsiniz, değil mi?" zehirli bir şekilde devam etti. "Bu tekliflerden birini kabul edin ve korkacak hiçbir şeyiniz kalmayın. İkisini de reddederseniz, inanın bana, korku ve pişmanlık içinde *yaşamayı* öğreneceksiniz."

Ziyaretçileri ayrılırken, Scarlett'in midesi bulanmaya başlamıştı ve solgunlaşmıştı, çünkü Elisabetta Angelico'nun ne kadar zengin olduğunu ve bunun onu ne kadar zorlu bir rakip haline getirdiğini biliyordu. Vicdansız olduğunu biliyordu.

insanlar masum çocukları çalmak gibi ahlaksız şeyler yapmak için para alabilirlerdi. Mükemmel bir dünyada yaşamadığını biliyordu. Aristide'nin rahat bir akşam yemeğine layık görülmediğini, ancak çalışma gününün ortasında ofisinde bir ziyaretçi beklediğini bildiği gibi, gerçek bir tehlike olduğunu da biliyordu.

Aristide'nin rahat bir akşam yemeğine hak kazanmamış olduğunu, ancak çalışma gününün ortasında ofisinde bir ziyaretçi beklediğini bildiği gibi...

BÖLÜM SEKİZ

ARISTIDE METNİ inceledi ve kaşlarını çattı.

Annen bir avukatla birlikte beni ziyaret etti. Ne olduğunu sana anlatmak için ofisine geliyorum.

Aristide şaşırdı ve nadiren yaptığı bir şey yaptı. Babası Riccardo'yu arayarak bu gizemi aydınlatmasını istedi, çünkü Aristide annesinin Scarlett'i ziyaret etmesinin tek bir *iyi* nedenini bile düşünemiyordu. Annesi, herhangi bir yaştaki çocukları özellikle sevdiği için değil, aile servetinin varisi olması gerektiğini fark ettiği için ilk başta tek başına hamileliğini sürdürmeyi kabul etmişti.

"Bir oğul yeterdi... ama sen *değil*, sen fazlasın," demişti bir keresinde Daniele'ye acımasızca.

İlk başta Riccardo Angelico'nun verebileceği bir fikir yoktu ve son zamanlarda karısını pek görmediğini itiraf etmişti. Ancak daha fazla ısrar edilince, nihayet, isteksizce Elisabetta'dan boşanma sürecinde olduğunu açıklamıştı. "Bu konuda ihtiyatlı davranmak istedim. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin," diye mırıldanırken, Aristide sandalyesine yaslanarak, solucanın nihayet tersine döndüğü, ama beklenildiği gibi, aile çevresine hiçbir uyarıda bulunmadan attığı bombanın etkisinden uzak durdu.

Aristide, boşanmanın snob annesini öfke, inanamama ve utanç dolu şiddetli bir çalkantıya sürükleyeceğinin çok iyi farkındaydı. Elisabetta Angelico kadar sosyal görünüşe önem veren başka kimse yoktu. Boşanmış diğer çiftler hakkında hiç kimse onun kadar sert eleştirilerde bulunmamıştı. En iyi ihtimalle ayrılığa razı olabilirdi, ama asla boşanmaya. Yine de boşanmayı hak ettiğini kabul etti babasının kötü bir adam olmadığını, sadece zayıf bir adam olduğunu

ama onun gözetiminde çocuklarına kötü şeyler olmuştu ve Aristide onu affetmekte zorlanıyordu.

Yine de Elisabetta, uysal kocasından otuz yılı aşkın bir süre yararlanmıştı ve Aristide bile, Riccardo'nun kendi babasının isteği üzerine servet için evlendiği için bedelini ödediğini düşünüyordu. Sonuçta, bu evlilik normal bir evlilik değildi. Ancak, zorbaları yatıştırmak ve daha kolay, daha zengin bir hayat sürmek için elinden geleni yapan bir adamı saygı duymak zordu. ancak vicdanı ona, ikiz kardeşinin aynı zayıflığı için onu affettiğini hatırlattı. Aristide, fiziksel olarak babasına çok benzemesine rağmen, karakterinin temel gücünü ve sert, hesapçı yönünü nefret ettiği annesinden miras aldığını asla kabul etmek istememişti.

, fiziksel olarak babasına çok benzemesine rağmen, karakterinin temel gücünü ve sert, hesapçı yönünü, nefret ettiği annesinden miras aldığını kabul etmek istememişti.

* * *

Scarlett, kapıdan dışarı fırlayıp Aristide'in ofisine, bir felaketten kıl payı kurtulmuş bir kadın gibi dalmak için can atıyordu, ama o kadar gururlu ve kontrollü biriydi ki. Aristide'in ona nişan yüzüğünü verdiği gün giydiği lavanta rengi elbisesini giydi ve hafifçe makyaj yaptı. Buna ihtiyacı yoktu.

Elisabetta'nın imaları ve tehditleri sonrasında kendini mahvolmuş hissetse de, mahvolmuş bir halde halka görünerek onu utandırmak istemiyordu. Ancak hiçbir şey Scarlett'i Aristide'nin de bu tehditkar tavırlara eşit derecede dahil olduğuna ikna edemiyordu. Hâlâ ona fazla mı güveniyordu?

Londra'daki yeni Angelico ofis binası etkileyici, parlak bir cam kuledeydi ve mermer lobide bir güvenlik görevlisi tarafından karşılandı ve özel bir asansörle en üst kata çıkarıldı. Asansörden çıktığı andan itibaren, dikkat çektiğinin farkına vardı ve geç de olsa kot pantolonuyla aceleyle çıkmadığı için daha da rahatladı. Aristide'in müstakbel eşi olması gerekiyordu.

Keşke Aristide'in annesi bu yalana inansaydı, çünkü o zaman onu uzak tutabilirdi.

Aristide, ofisini ışıkla dolduran yerden tavana kadar uzanan pencerelerin önünde volta atıyordu. Uzun boylu, esmer ve aptalca, gülünç derecede yakışıklıydı. Duyguları doruk noktasında olsa bile, pelvisinde bastırılmış bir heyecan ve gerginlik hissettiğinde ve ağzı kuruduğunda, bunun bir karakter kusuru olduğunu düşünmedi. Bu, ona karşı her zaman verdiği, hiç şüphesiz, değişmez tepkisiydi.

"Aristide," dedi biraz nefes nefese, kendini toparlamaya çalışarak ve çantasını karıştırarak annesinin sehpa bıraktığı bir avuç fotoğrafı çıkardı ve onları kusursuzca düzenli masasına koydu.

fotoğrafları çıkarmak için çantasını karıştırdı ve onları Aristide'nin tertemiz masasına koydu.

Aristide, onun incelemesi için yaydığı fotoğraflara kaşlarını çatarak baktı ve şaşkınlıkla ona geri döndü. "Bunlar nereden geldi?"

"Annenizdeydi," diye titrek bir sesle fısıldadı, hemen konunun özüne girerek. "Yanında bir avukat da vardı. Çocukların velayetini bana devretmemi ya da velayeti seninle paylaşmayı kabul etmemi istedi..."

Karanlık bir öfke, Aristide'in daralmış yeşil gözlerini tehditkar bir fırtına gibi aydınlattı. "Ama velayet meseleleri onunla hiçbir ilgisi yok! Onların büyükannesi olabilir, ama bu ona yasal veya başka herhangi bir şekilde yetki vermez."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye devam etti Scarlett daha büyük bir özgüvenle. "Ama o bizim nişanımıza inanmıyor..."

"İnanmasına gerek yok," dedi Aristide sakin bir şekilde. "Onun neye inandığı önemli değil..."

"O kadar basit olduğunu sanmıyorum... Yani, öyle olduğunu inanmak isterdim," diye telaşla cevap verdi. "Ama sonra Lahey Sözleşmesi'ni imzalamamış ülkelerden, bu ülkelerde mülk sahibi olduğunuzdan ve çalınan çocuklardan bahsetti." , senin bu ülkelerde mülklerin olduğunu ve *çalınan* çocukları söyledi."

Aristide hızla uzaklaştı, öfkesi yıldırım hızıyla tepki olarak içinden geçiyordu, rengi keskin Elisabetta'nın, çocuklarına ulaşma umudunu yok etmek için her şeyi yapacağına tamamen güvenilebileceği belliydi. çocuklarına ulaşma umudunu yok etmek için tamamen güvenilebileceğini düşündü. Nasıl böyle bir şey yapacağını ima etmeye cüret ederdi?

"Yani, sana güvenmiştim. Bu aptalca mıydı? Gerçekten böyle bir şeyi düşünür müsün? Yoksa bu, onun kendi gündemine göre hareket etmesi mi?" diye endişeyle sordu.

Aristide masanın etrafında dolaştı ve ani ve güçlü bir hareketle iki elini tuttu. "Hayatım üzerine yemin ederim ki sana asla böyle bir şey yapmam," diye vahşi bir ses tonuyla söz verdi. "Rome ve Alice senin sevgine ve ilgine çok ihtiyaç duyuyorlar. Bu, kardeşim ve benim hiç sahip olmadığımız bir şey ve çocuklarımızı şefkatli, sevgi dolu bir anneden mahrum bırakacak son kişi ben olurum."

Bu sözler onun kalbini etkiledi, çünkü bu cevabın, Elisabetta hakkındaki itiraf ve ifade ettiği duygu, onun en derinlerinden geldiğini hissetti. Annesinin yaptıklarından şok olmuş ve tiksinimişti ve

Scarlett'in onun ahlaki değerlerine olan içgüdüsel güveni boşuna değildi. Bu konuda hissettiği rahatlama o kadar güçlüydü ki, neredeyse başı dönüyordu. Bir anlığına ellerine tutundu, sonra tekrar bıraktı, kendine hakim olması gerekiyordu.

"Neyse ki yarın senin evine taşınıyoruz," dedi titrek bir sesle. "Aksi takdirde onun tehditlerinden kendimi güvende hissetmezdim."

'Rahatladım. Şu anda hayatı rayından çıktığı için sana ve bana saldırıyor. O bir zorba ve zorbalar tehdit altında böyle davranırlar," dedi Aristide sert bir ses tonuyla. "Ve şu anda Elisabetta'nın en çok değer verdiği her şey tehdit altında. Sosyal konumu, iyi zevk ve incelik konusunda hakem rolü, kiliseye olan sahte desteği. Babam ondan boşanıyor."

Scarlett bu habere çok şaşırdı ama yorum yapmadı. Ancak bunun, Riccardo'nun Aristide'nin doğum günü partisinde ona dostça yaklaşmasıyla

Aristide'nin doğum günü partisinde Riccardo'nun ona karşı dostça davranışıyla bir ilgisi olup olmadığını merak etti. Aristide'nin babası, boşanma ufukta görünürken yeni bağımsızlığını çoktan kucaklamış ve karısının ona dair görüşünü paylaşmadığını açıkça belli mi etmişti?

Aristide kahve sipariş etti ve telefonda birkaç dakika İtalyanca konuştu. Omuzlarındaki gerginlik biraz azalınca Scarlett oturdu. "Çocuklar annenden güvende mi?" diye endişeyle sordu.

"Onlara güvenlik görevlisi koyuyorum," dedi Aristide, telefonunu masaya bırakarak.

"Ama bu onları güvende tutacak mı?" Scarlett kaşlarını çatarak devam etti. "Ya güvenlik görevlilerinden biri rüşvet alırsa ya da başka bir şey olursa? Annen, dışarıda doğru fiyat karşılığında her şeyi yapmaya ikna edilebilecek birçok insan olduğunu bana çok iyi öğretti."

"

Köşedeki küçük masaya bir tepsi kahve konuldu. Scarlett, oturduğu kanepeden öne eğilerek kahveyi doldurdu. Aristide, onun ince narin ellerinin ileri geri hareketlerini izledi, ellerindeki titremeyi fark etti ve içinden annesinin doğuştan gelen acımasızlığını lanetledi. Dürüst olmaya karar verdi.

"Sana sunabileceğim tek garantili koruma evlilik. Çocukların ortak velayetini paylaşan kocan olarak, onları tamamen koruyabilirim," diye itiraf etti.

"Elisabetta..."

"Delinin teki," diye Scarlett özür dilercesine sözünü kesti, yaşlı kadının kendini beğenmiş bir tehditle uyarılarını nasıl savurduğunu düşündü.

"Oh, o deli değil," Aristide gözlerinde kasvetli bir karanlık ile ona güvence verdi. "O öfkeli, acımasız ve kötü niyetli ve ne yazık ki, bu onun doğal ruh hali."

"Ama neden böyle?" Scarlett kaşlarını çatarak fısıldadı. "Eğer birazcık normal olsaydı, beni sevmese de çocukları onunla paylaşmaktan mutluluk duyardım..."

"Sana izin vermezdim. Onun ikizlere yaklaşmasına izin vermezdim," diye itiraf ederek Aristide onu tedirgin etti. "O

Çocukları sevmiyor, onlarla yalnız kalmasına güvenilemez. Asla anne olmamalıydı. Neden böyle olduğu konusunda... bugün sana yaptıklarından sonra, gerçeği bilmeyi hak ediyorsun."

Kaşları çatıldı. "*Gerçeği* mi?"

"Elisabetta genç bir kadınken, aslında dedem Stefano, babamın ağabeyi ile nişanlıydı. Güney Amerika gezisinde saldırıya uğradılar ve soyuldular. Stefano onu korumaya çalışırken vurularak öldürüldü.

Scarlett'in yüzü soldu, böyle bir kaybı yaşayan tüm kadınlara yüreği sızladı. "Sevdiği adamı kaybetti, sanırım."

—

"Evet, ve bu... Riccardo, her iki aile de evliliği hâlâ istediği için, kardeşinin yerine annemle evlenmeye ikna edildi. Bu, esasen eski dünya ile yeni dünya arasındaki bir bağlantıydı dünya ile eski dünya arasındaki bir bağlantıydı; Angelicos ailesi sınıf ve sosyal statü sağlarken, onun ailesi soğuk, sert parayı sağlıyordu," dedi kuru bir şekilde.

"Görünüşe göre evlilikleri başından beri felakete doğru gidiyormuş."

"Öyleydi. Annemle babam birbirlerinden hoşlanmıyorlardı ve evlilikleri hiçbir zaman normal olmadı. Daniele ve ben laboratuvarda üretilmiş tüp bebeklerdik. Babamın bizimle ilişki kuramamasının sebebinin bu olduğunu sık sık düşünüyorum. *Onun* çocukları gibi hissetmiyorduk. Ona göre biz her zaman annemin çocuklarıydık ve o annemden nefret ediyordu, bize en ufak bir ilgi bile göstermiyordu."

"Bu çok üzücü," diye fısıldadı Scarlett, onun ortaya koyduğu aile geçmişinden sarsılmış ve nihayet neden onun ebeveynlerine ve hatta hiç sahip olmadığı kardeşi Luke'a olan bağlılığının gücünü neden hiç anlayamadığını anladı.

"Bir de ikizimin yaşadıkları vardı," diye itiraf etti Aristide ağır bir sesle itiraf etti. "Daniele, modellerinden birine delicesine aşık oldu. Çok tutkulu bir ilişkiydi ama kız onu çok kısa sürede borca batırdı ve ben ona daha dikkatli olmasını söyledim. çünkü onun sadece parasının peşinde olduğunu düşünüyordum.

Onunla birlikte yaşamaya başladı ve bir gece bir partide onu başka bir erkekle seks yaparken yakaladı. Daniele onun sadakatsizliğini kaldıramadı. Onun mükemmel olduğunu düşünmüştü ve onu affedemedi ve bu olayın üstesinden gelemedi. Bu yüzden intihar etti.

"Çok üzüldüm," diye mırıldandı Scarlett, şefkat ve umutla dolu bir sesle, çünkü Aristide ona güvenmeye başladığını hissediyordu.

Aristide'nin çocukluğunda aşk, aile sıcaklığı ve destek hiç yer almamıştı, tek istisna ikiz kardeşi idi ve trajik bir şekilde, genç bir yetişkin olarak onu kaybetmişti. Ayrıca, ayrılmış ebeveynlerinin soğuk ilişkisine tanık olarak büyümüştü ve bunun onu

orta yaşına kadar bekar kalmaya karar verdi. Bir an için, onun geçmişine daha erken erişebilmeyi diledi.

Daha önce. Ama sonuçta ne fark ederdi ki? diye kendini üzümlere azarladı. Ona karşı yeterince güvende değildi, o zamanlar hamile olduğunu ona söyleyecek kadar olgun ya da güçlü değildi.

"Peki, şimdi ne yapacağız?" diye sordu rahat bir sessizlik içinde, çikolatalı bisküvisini kahvesine batırıp erimiş çikolata sosunu hiç çekinmeden zevkle yaladı. "Senin evine gitmek dışında?"

Aristide koltuğunda kıpırdadı, bisküviyi yalaması onu yıllar öncesine götürdü ve onu ölümcül bir şekilde tahrik etti. O, onun yanında her zaman tamamen kendisi olan *tek* kadın olmuştu. Bu özelliği, ilk tanıştıkları andan itibaren onda çok belirgindi

ve bu, parlak ve sofistike kadınlara alışkın bir erkek için inanılmaz bir çekicilik oluşturunuyordu.

O küçük pembe dilin ucunu bir şahin gibi izledi ve hatta yapmak üzere olduğu teklifi nasıl yapabileceğini ve buna sadık kalabileceğini sorguladı. Mevcut sicili gösterdiği gibi, Scarlett'e direnmekte hiç iyi değildi, aslında Scarlett'e direnmekte berbat biriydi. Ama yine de, ona *borçluydu* çünkü onu ve

annesi tarafından doğan çocuklar, daha savunmasız ve hassas olanların etrafında sudaki köpekbalığı gibi davranıyordu.

"Evlilik seçeneğini tercih etmemizi öneririm," dedi Aristide düz bir sesle söyledi. "Bu annemi engeller. Karım olarak sana dokunamaz ve çocukları kaçırmaya cesaret edemez..."

"Ama Elisabetta neden *sana* karşı hareket etsin ki? Seni çok sevdiğini sanıyordum."

"Sadece istediğini yaptığım zaman, ama artık yapmıyorum. Aramızdaki savaşı ben başlattım, Scarlett. Seninle kol kola partiye gittiğimde, bu boğaya kırmızı bez sallamak gibiydi. Onu kışkırttım ve bunu kasten yaptım," diye itiraf etti, sesinde hayal kırıklığı ve pişmanlık vardı. "Çünkü onu sevmiyorum ve elimden geldiğince onu kızdırıyorum. En ufak bir şekilde bile olsa karşılık verebilirim, kardeşime yaptıklarını kabullenmeme yardımcı oluyor."

Bu, Aristide'in bir zamanlar onunla paylaşmayı asla düşünmeyeceği şeyleri itiraf ettiği, Scarlett'in ise onun söylediği her kelimeye hayranlıkla dinlediği bir andı. "Bunu anlayabiliyorum."

"Anlayabilir misin? Daniele onu seviyordu ve o onu hor görse de ondan sevgi görmeyi hiç bırakmadı. O benim tavrımı benim tavrımı anlamıyordu."

"Ama ben anlıyorum. Belki de hayat gençken ona engel olmasaydı, onun idealize edilmiş halini görüyordu," diye mırıldandı Scarlett. "Evlilik seçeneği mi? Bununla ne demek istedin?"

Aristide, şu anda pozisyon değiştirirken düzgün bacaklarının hareketine odaklanmış olan dalgın düşüncelerini geri çekti ve yukarı doğru bakarak, dolgun alt dudağındaki hafif çikolata lekesini fark etti. Gerginleşti ve meşgul beynini tüm bu fiziksel izlenimlerden arındırdı. Bu fermuarına baskı yapan baskıyı hafifletmek için ama konsantrasyonunu geri kazanması gerekiyordu.

"Sana ve çocuklarıma koruma sağlamak için evleniyoruz. Ama hepsi bu kadar. Seks yapmıyoruz... ve tüm bu kargaşa yatıştığında, *deli* annem kötü niyetini babama yönelttiğinde ve boşanmak

istemediği zaman, belki o zaman sen ve ben durumumuzu daha iyi belirleyebiliriz. Ama şu anda hepinizin benim korumama ihtiyacınız var. Sana dürüst olmalıyım. Boşanmak istemiyorum. Çocuklarımın bölünmüş bir ailede büyümesini istemiyorum."

Scarlett çok yavaşça başını salladı, ama en saçma sapan bir hayal kırıklığı dalgası onu sardı, bu duygu içinde boğuldu. O an, Aristide'ye *hala* aşık olduğunu, hatta iki yıl öncesinden daha da çok aşık olduğunu fark ettiği heyecan verici bir andı. Eğer Aristide ona gerçek bir teklifte bulunmuş olsaydı, onu mihraba sürüklerdi.

Evlilik konusunda bir şey. Ama o ona bunu teklif *etmiyordu*. Ona evlilikte ömür boyu bağlılık teklif ediyordu, ama yine de düzgün bir evlilik *değildi*.

"Bana evlenmek isteyen ama benimle yatmak istemeyen iki erkeği arka arkaya çeken şeyin ne olduğunu söylemeliyim!" diye hafifçe karşılık verdi, Aristide'den bir kez daha reddedilmenin acısını belli etmemeye kararlıydı.

Aristide, onun Luke ile evlendiği için onu affedemiyordu, onu çocuk sahibi olduğu gerçeğinden mahrum bırakması bir yana. Onun ikinci bir şans vermeyecekti. İkinci şanslara inanmıyordu. Affetmeyi de bilmiyordu. Ve onu nasıl suçlayabilirdi ki? O *ona* aşık değildi. Sadece Elisabetta Angelico'nun . Scarlett'in şimdi öğrendiği gibi, evlenmedikleri sürece annesinin hayatta kalan oğlunu kontrol etmek için kendi çıkarları için çocukları kaçırmaya çalışabileceğini biliyordu.

"O adamlardan biri eşcinseldi," dedi Aristide nazikçe. "Ben eşcinsel değilim ama..."

Scarlett ani bir hareketle susturucu bir el hareketi yaptı. "Bunu ikinci kez söylemene gerek yok. Tekrar ilişkiye girmemizin mantıklı olmadığını biliyorum. Gerçek bir çift olamayız."

"Hayır," diye kabul etti Aristide, garip bir şekilde onun bu noktayı kendisine belirtmesini kabul etmek istemiyordu ve onun hızlı anlayışı onu rahatlatması gerekirken neden böyle olduğunu merak ediyordu.

Ona gelecekte ayrılık ya da boşanma teklif etmiyordu. Aslında Scarlett'in başka bir adamla birlikte olacağı ve bu adamın çocuklarının üvey babası olacağı düşüncesi Aristide'in midesini bulandırıyor.

"Mümkün olduğunca çabuk bir şekilde, kayıt bürosunda resmi bir tören yapmayı öneririm."

Scarlett yine başını salladı, ipleri çekilen bir kukla gibi hissederek, ama ona dürüst bir cevap verecek yeri yoktu. Evet, çocuklarını tehdit edenleri uzak tutmak için onunla evlenmeye hazırdı.

güvenlik ve emniyet. Ama hayır, sahte bahanelerle onunla evlenmek istemiyordu çünkü bu onun için dayanması zor bir durum olurdu. Aristide'ye daha fazla maruz kalmak, onun duyguları karşılıksızken onun için iyi bir fikir değildi. Ancak şüphesiz, bununla başa çıkmayı öğrenecek ve onun yakınlığına alışacaktı. onun yakınlığına alışmayı öğrenecekti.

"Bir noktaya değinmeliyim, ancak umarım evlenmeden önce alacağınız bağımsız hukuk danışmanı da bunu belirtir. Şu anda ikizler üzerinde gerçek bir hakkım yok çünkü sizinle evli değilim,"

Aristide, düzgün dudaklarını sıkarak içini döktü.

bu açık sözlü açıklamayı yaptı. "Seninle evlendiğimde, tüm DNA testleri yapıldıktan ve doğum belgelerine benim adımı yazdırdıktan sonra, bu haklara otomatik olarak sahip olacağım."

Scarlett'in dudaklarından gerginlik, alaycı bir gülümsemeyle kayboldu. "Bunu bana söylemene gerek yoktu. Zaten biliyordum. Ama her zaman velayeti seninle paylaşmayı kabul etmeyi umuyordum. Artık onların babası olduğunu bildiğine göre başka bir şey yapmak adil olmazdı."

Aristide, kahvesini almak için eğilerek gözlerindeki şaşkınlığı gizledi. Bu gerçeğin onun için bir engel olabileceğine inanmıştı, bu yüzden önceden bu konuyu açmıştı. Onun kolayca kabul etmesi onu şaşırttı, çünkü

kimsenin karşılığında bir şey talep etmeden avantajlarından vazgeçmediği bir dünyada yaşıyordu. Bu durum, Scarlett'in geçmişte ona gösterdiği tavırdan daha cömert bir ruha sahip olduğunu da ortaya koydu.

Soluk, rahatsız edici bir renk sert elmacık kemiklerini kapladı. İki yıl önce, onu hiç düşünmeden mahkum edip uzaklaştığında, o cömertliğin nereye gittiğini sordu kendine. Ve bu bilmeceye tatmin edici bir cevap yoktu. Belki bir ara, tereddütle düşündü, onunla bu konuyu konuşmalıydı. Bu fikri düşünür düşünmez, hemen yine bir kenara attı.

Bazı erkekler en kötü deneyimlerini paylaşabilirlerdi. Aristide onlardan biri değildi ve bu gerçeği gururla taşıyordu.

Artık bir şey yapmanın çok geç olduğu eski yaraları ortaya çıkarmaya gerek yoktu. Bu tür konularda pragmatik biriydi.

. Elisabetta gibi bir anne varken, başka nasıl olabilirdi ki?

Elisabetta, onun ve kardeşinin çocukluklarının bir kaba dönüşmesini sağlamıştı. Daniele on bir yaşında sinirleri bozulmuştu, ama Elisabetta'nın kindar sözleri ve davranışları Aristide'yi sertleştirmiş, ona özgürlüğünü bulma ve mümkün olduğunca uzun süre korumaya yönelik şiddetli bir arzu beslemişti.

* * *

Scarlett sahte nişan yüzüğünü inceliyordu, yakında yanında sahte bir alyans da olacağını ve böylece mükemmel bir sahte çift oluşturacağını düşünüyordu. Aristide'nin ona hayran olduğu bir nişan yüzüğü vermiş olmasının ne kadar inanılmaz bir tesadüf olduğunu gibi aşırı romantik düşüncelere kapılmamalıydı, tabii bu yüzük gerçek değilse, yani sevgi ve ilginin bir ifadesi olarak gerçek değilse. Tercih ettiği yuvarlak bir tasarımdı, nispeten kısa parmakları için çok büyük değildi ve elmaslarla çevrili bir safirdi, ki onu da çok seviyordu. Hiç şüphesiz evlilik yüzüğü de

Aristide'nin temel zevkini basitçe yansıtan, aynı derecede mükemmel olacaktı, diye düşündü halsizce.

"Düğünü en kısa sürede organize edeceğim," dedi Aristide hızlıca, onu aşırı duygusal düşüncelerinden bir anda çıkardı.

Duygusuz ve pratik bir ses tonuyla konuşuyordu, Aristide'in en iyi sergilediği iki özellik.

Bir keresinde Sevgililer Günü'nü görmezden gelmiş ve o zaman onu çok hayal kırıklığına uğratmıştı, çünkü o, onun gerçek bir erkek arkadaşı olduğu ilk bayramdı. Ayrıca, yakın zamana kadar ona hiç çiçek vermemişti. Bunun yerine, ona bir sürü seksi iç çamaşırı ve mücevher vermişti.

şüphelenilen hediye o kadar pahalıydı ki, fiyatını öğrenince kalp krizi geçirecekti. Bu tür hediyeler onu zengin bir evli adamın gizli metresi gibi hissettiriyordu

hiçbir yere varmayan bir ilişki hakkındaki güvensizliğini vurguluyordu.

* * *

"Alışılmadık bir seçim ama sana inanılmaz yakışmış," dedi Brie hayranlıkla, Scarlett on iki gün sonra elektrik mavisini gelinliğiyle dönerek. "Ve bu ev de tamamen muhteşem. Şu anda seni kıskanıyorum!"

Scarlett, lüks ve son derece konforlu çevresine hala hayranlıkla bakıyordu. Misafir odası bile eski yatak odasının üç katı büyüklüğündeydi. Aristide'nin şehir evine taşınalı on günden fazla olmuştu.

ikizler, Aristide'in yardım etmesi için ünlü bir üniversiteden Estelle adında bir dadı tuttuğunu keşfettiler.

Bu otoriter müdahale konusunda onunla telefonda tartışmışlardı. Aristide, onun isteklerini kabul ettirmiş, evlilik planları için gerekli yasal toplantılara onunla birlikte katılmış ve ardından iş için New York'a gitmişti.

Ancak, herhangi bir tehdit durumunda dadının mükemmel güvenlik eğitimi hakkında açıklamalarını bitirdiğinde, Scarlett, bu dost canlısı genç kadının işe alınmasına razı olmak zorunda kalmıştı. Neyse ki, Scarlett ve çocuklar daireden taşındığından beri Aristide'in annesinden ne iz ne de ses alınmıştı.

"Hâlâ beyaz ya da parşömen rengini tercih edebilirdin diye düşünüyorum," dedi Edith pişmanlıkla. "Yani, Luke ile kilisede evlendiğinizde, sade bir kısa elbise giymiştin..."

"Sadece çok hamile görüldüğüm için," diye hatırlattı Scarlett. "Ve ailem bu durumdan çok utanıyordu, ben de bir gelinlik giyerek onların stresini artırmak istemedim, çünkü onlar da bunu onaylamazlardı."

"Günümüz gençleriyle hiç bağlantıları yoktu," diye hatırlayarak ince sarışın iç geçirdi ve sonra başını kaldırıp yüzünü buruşturdu. "Aman Tanrım, özür dilerim Scarlett!"

"Gerçek buysa özür dilemene gerek yok!" Scarlett güldü.

"Senin adına, gelin canavarı olamadığın için üzülüyorum," diye hayıflanarak Edith.

Scarlett, Aristide'in uzun dantel ve boncuklu gelinliği, elmas ve safir mücevherleriyle onu gördüğünde yeterince şaşkına döneceğini düşünerek tekrar güldü.

Brie, yan odada ayakkabılarını değiştirmek için izin istedi.

"O da biraz hayal kırıklığına uğramış olabilir," diye mırıldandı Edith. "Yani, adam sana deli gibi aşık. Bunu ilk bakışta anladım."

Scarlett, başını eğip yüksek topuklu ayakkabılarını giyerken sessizce itiraz ederek kaşlarını kaldırdı. Kayınvalidesine ve kayınpederine evlilikleri hakkındaki gerçeği söylememiştii Elisabetta'nın tehditlerinden habersiz kalmalarının ve onun Aristide'nin yanına taşınarak normal nedenlerle onunla evlendiğine inanmalarının daha mutlu olacaklarına karar vermişti.

"Bu beni suçlu hissettirdi," diye itiraf etti Edith. "Eğer o sana karşı *hep* böyle hissetmişse, Luke'u seninle evlenmeye teşvik etmekle hata ettik..."

"Oh, endişelenmeyi bırak," dedi Scarlett, gözlerinde sıcak bir sevgiyle yaşlı kadına. "Aristide iki yıl önce bana aşık *değildi*. Pek bir şey bilmiyor olabilirim ama bunu biliyorum."

"Umarım haklısındır, çünkü eğer tersi *olsaydı*..." "Tabii ki öyle değildi. Luke ile evlenmek bir hata değildi," Scarlett, arkadaşını rahatlatmak için kendinden emin bir şekilde açıkladı.

endişe. "Luke, başka kimse yokken benim yanımda oldu ve bunu asla unutmayacağım."

Tören için kayıt bürosuna vardıklarında, Scarlett'in Aristide'den başka kimseye bakmaması

Scarlett için Aristide dışında kimseye bakmak zordu. Sivil bir tören olabilirdi ama Aristide, Scarlett'in Edith, Tom ve Brie'yi getirdiği gibi, arkadaşları Christine ve Matteo Moretti'yi de davet etmişti. Selamlaşmalar bittikten sonra

Scarlett dikkatini damada çevirdi. Aristide, İtalyan kesiminden olduğu belli olan şık gümüş grisi takım elbisesiyle tehlikeli derecede zarif ve seksi görünüyordu. Parıldayan yeşil gözlerle karşılaştınca gülümsedi.

* * *

Aristide, Scarlett'in o renkte ve ona bir zamanlar aldığı tüm mücevherleri takarak muhteşem görüldüğüne karar verdi. Bakır rengi saçları omuzlarına dökülmüş canlı yüzünü çerçeveliyordu, mavi gözleri ise onun büyük bir ustalıkla taktığı safirlerden daha parlaktı. Geniş göğsü sıkıştı ve daha derin bir nefes almak zorunda kaldı.

Ve sonra kapılar Aristide istem dışı donakaldı ve sonra sorunu çözmek için ileri adım attı.

"Onunla evlenirsen seni asla affetmem," diye Elisabetta titrek bir sesle onu uyardı. "O hiç kimse, o bir hiç..."

"Törenin ardından bizi tebrik etmeye hazırsan
"Düğün günümü mahvedecek hiçbir drama istemiyorum
ve müdahale etmeye çalışırsan, dışarıdaki paparazziler varken
utanç verici bir şekilde buradan çıkarılırsın."

Elisabetta'nın ince yanakları kızardı. "Artık seni oğlum
olarak tanımayacağım," diye tehdit etti.

"Yaşarım," diye karşılık verdi Aristide ve tekrar uzaklaşmaya
başladı.

BÖLÜM DOKUZ

SCARLETT, Aristide'nin özel jetindeki rahat yatağına kıvrılırken, tören öncesi o sahneyi uykulu bir şekilde düşünüyordu.

Aristide, düğünden sonra en azından uzun bir hafta sonu tatili yapmaları gerektiğini ısrarla söylemişti.

Edith ve Tom, Estelle ile birlikte ikizlere bakıyor ve şehir evinde kalıyorlardı. Scarlett, Rome ve Alice'in neden onlarla gelediklerini anlamamıştı, ancak yaklaşık on dört saat sürecektir bir uçuşta, çocuklarını böyle bir yolculukla yormak pek mantıklı gelmiyordu. Nereye gidiyorlardı acaba?

Görünüşe göre Aristide ona sürpriz yapmak istiyordu ve Scarlett coğrafya veya uçuş süreleri konusunda yeterince bilgili olmadığı için iyi bir tahminde bulunamıyordu. Ama doğal olarak, sadece üç gün için bu kadar uzun bir yolculuk olduğunu düşündü. Ancak bunu söylemedi, hayatında ilk kez diplomatik davranmaya çalıştı.

Neden?

Aristide ona sahte de olsa güzel bir düğün günü yaşatmıştı. Hiç tereddüt etmeden korkunç annesinden kurtulmuştu. Ona platin örgülü bir

güzel bir alyans takmış, ona elbisesinin içinde 'son derece muhteşem' görüldüğünü söylemiş ve ardından yanağından öptü... Tabii ki her şey mükemmel değildi.

Sonrasında, hepsi şehir evine dönüp harika bir yemek yediler ve Aristide, Edith ve Tom Walker'a sanki kendi anne babasıymış gibi saygı, sıcaklık ve kabul ile davrandı. Ve sırf bunun için bile ona çok minnettardı.

İndikleri küçük havaalanında belli belirsiz tanıdık bir şeyler vardı ve Edith, bağlantı kurmaya çalışırken . Yorgun geçen günlerin ardından hala biraz uykulu olan Edith, sundressini düzeltti ve Aristide'in yanındaki SUV'ye bindi.

"Bu sürprizi çok seveceksin," diye ona güvenle söyledi.

Artık evliydi, diye düşündü, sadece yeni evli bir kadının hissedebileceği o hafif şaşkınlık duygusuyla. Keşke *gerçek* bir evlilik olsaydı, diye ekledi içini rahatlatan beyni, ama hemen susturdu. Çocukları artık Aristide'nin annesinin entrikalarından kurtulmuştu. Kimse onları kaçırmazdı, en azından Aristide. Bu yeterince iyi bir haberdi, diye kendini ikna etti ve kocasıyla iyi ilişkiler sürdürürken, birkaç gün güneşin tadını çıkarmaya karar verdi.

tabii ki platonik bir ilişki kurabilirdi.

Aristide, kadının hala nerede olduklarını anlamadığını fark etti ve bu durumdan çok memnun oldu, çünkü bu sürprizi daha da büyük hale getirecekti. Kadının kendisiyle evlenmeyi kabul ederek gösterdiği güvene minnettarlığını ifade etmek için elinden geleni yapıyordu. Villada yeni bir tatil gardırobu, yatağında bir düğün hediyesi olarak mücevherler, çiçekleri sevdiği için her yerde çiçekler , çünkü çiçekleri severdi ve hizmetçisi terasta kahvaltı hazırlayacaktı.

Scarlett kendi kendine gülümsedi. Onu, birlikte ilk gecelerini geçirdikleri Dominika adasına geri götürmüş olamazdı. Aristide bunu kasıtlı olarak yapmamış olsa bile. Hayır, Aristide bile, aralarındaki her şeyin artık çok farklı olduğu bir durumda, onu o özel anılara geri götürmek için fazla zeki olmalıydı, diye düşündü Scarlett telaşla.

Aristide, tropikal bitkilerle yeni dikilmiş olduğu belli olan dik bir yoldan aşağı doğru aracı sürdü ve sonra Scarlett

daha da tanıdık gelen yeşil çatıyı gördü, ancak bu, hatırladığından çok daha geniş görünüyordu, yine de kalbi dehşet içinde çok, çok hızlı atmaya başlamıştı.

"Dominika'dayız," dedi Aristide, bir şovmen gibi, sihirbazın şapkasından bir sürü beyaz tavşan çıkarır gibi heyecanla.

"Aynı villada... değil mi?" diye şok içinde sordu.

"Evet, burayı çok sevmiştin... adayı da çok sevmiştin," diye ona büyük bir duyarsızlıkla hatırlattı.

"Oh, bu harika bir sürpriz!" Scarlett sahte bir coşkuyla haykırdı, ama aslında ona tokat atıp ve ona yeni platonik programa uyması için bağırmak istiyordu.

"Büyükbabamın vefatından bu yana bazı iyileştirmeler yaptım ve evi genişlettim," Aristide onu serin, klimalı, fayans döşeli salona

"Bu bizim yeni hizmetçimiz Marthe. Annesi Sandrine emekli oldu."

Parlak tenli, güler yüzlü bir kadın ona çiçekler sundu. Scarlett, Aristide'in çocukken büyükbabasıyla Dominika'da tatil geçirdiği için ana dili gibi konuştuğu

Aristide, çocukken Dominika'da büyükbabasıyla tatil geçirdiği için bu dili ana dili gibi konuşuyordu.

Aristide ona önce tur mu yoksa kahvaltı mı istediğini sordu.

"Açlıktan ölüyorum," diye isteksizce itiraf etti, barış için ona olan memnuniyetsizliğini kendine saklaması gerektiğini fark ederek.

"Ben de..."

Aristide, sırtına elini koyarak onu, turkuaz renkli Karayipler'in muhteşem manzarasını sunan terasa çıkardı.

Denizi'nin muhteşem manzarasını sunan terasa çıkardı.

Oturduğunda, aşağıdaki gümüş rengi kumlu sahile inen dolambaçlı ve zorlu yolun, çok daha güvenli görünen basamaklarla değiştirildiğini fark etti. Ama bir an için tek hatırlayabildiği, orijinal yoldan koşarak aşağı inip

Aristide onunla dalga geçerken kıkırdayarak koştuğu ve neredeyse düşeceği, Aristide'in onu yakalayıp

onu öpmüş, derin, sonsuz bir öpücükle onu titretmiş ve henüz deneyimlemediği o "*daha* fazlasını" arzulamasına neden olan derin, sonsuz bir öpücüktü.

"Seni geçmişe götürüyor, değil mi?" Aristide, sanki o da hatırlıyormuş gibi yakışıklı esmer kafasını sallayarak tahmin etti. "Sadece üç yıl önce olduğunu biliyorum, ama o zamandan beri ikimiz de çok olgunlaştık."

"Evet," diye kabul etti Scarlett, çünkü bu kesinlikle doğrudu. Aristide eskisine göre çok daha ulaşılabilir görünüyordu ve bunun nasıl olduğunu hiç anlamıyordu. Ve o da olgunlaşmıştı, çünkü anne olmuştu ve iki bebeği olması, onun için en önemli olan şeyi geri dönülmez bir şekilde değiştirmişti.

Mango smoothie'sinden bir yudum aldı ve küçük meyve, sebze ve et parçalarıyla doldurulmuş bir muzlu kek seçti. Aristide bir dilim karpuzlu pizza seçti. Tabağına Dominik usulü pişmiş bir çörek ekledi ve yemeye başladı. "En son buraya geldiğimizde yarım kilo almıştım."

Aristide, güneş ışığında parıldayan eğlenceli zümrüt yeşili gözleriyle onu inceledi ve hiç kimsenin yapamadığı şekilde nefesini kesti. İnce bronz hatları, mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş ve inatçı, dik başlı ağzının etrafında koyu gölgeler vardı.

"Hala muhteşem görünüyorsun. Her neyse, bu öğleden sonra bir yürüyüşe kaydolduk."

Oh, ne güzel, diye düşündü üzülerek, balayı çifti için iyi, temiz, eğlenceli bir şey, çünkü başka bir seçenek yoktu. Şnorkelle yüzme ve trekking gibi, ikisini de yoracak ve Aristide'nin sürekli bir şeyler yapma ihtiyacını karşılayacak her ikisini de yoracak ve Aristide'nin sürekli bir şeyler yapma ihtiyacını karşılayacak. Son ziyaretinde çoğu zamanı plajda veya yatakta geçirmişlerdi, tempoyu korumak için atıştırmalıklarla enerji depolamışlardı. O zamanlar, güçlü bir samimiyet balonunun içinde kilitliydi, ama şimdi bir kez sahip oldukları şey, kaybettikleri şey için pişmanlıkla gözlerini yaşartacak güce sahipti.

"Önce valizimi boşaltıp duş alacağım," dedi Scarlett yemeğini bitirirken. "Yürüyüşe katılmasam sorun olur mu? Plajda oturup kitap okuyup tembellik etmek istiyorum."

"Yarın yapabiliriz..."

"Hayır, cidden, *sen* git. Birkaç saat yalnız kalmaktan çok mutluyum," dedi Scarlett kararlı bir şekilde.

Aristide, onsuz yürüyüşe çıkmak istemediği için hayal kırıklığına uğradı.

ama bir dakika, diye hatırlattı kendine çok ciddi bir şekilde, bu şimdiydi, onun için istemediği şeyleri yaptığı zamanlar değildi. Artık bunu bekleyemezdi. Scarlett, neredeyse üç yıl önce bu villada

ve Aristide, bir şekilde mucizevi bir şekilde onunla birlikte o mutluluğu yeniden yakalamayı ummuştu.

Onu adaya getirmesinin sebebi bu muydu? Abanoz rengi kaşları, şaşkınlık ve

Şimdi aralarındaki her şey çok farklı olduğu için, doğal olarak ortam da farklı olacaktı. Aristide birdenbire çok sert bir içki içmek istedi, ama daha da çok Scarlett'in tekrar gülümsemesini görmek istedi.

"Tamam," diye kabul etti ve Scarlett, tüm yüzünü güneş ışığı gibi aydınlatan içten bir sıcaklıkla gülümsedi.

bu sonuçtan son derece memnun olarak ona baktı, bu, birkaç saat boyunca onun eşlik etmemesi anlamına gelse bile.

Şimdi durum böyleydi, diye hatırladı. Geri dönerse lanetlenirdi... Hayır, hayır, oraya bir daha gitmeyecekti, kendine söz verdi, çünkü

. Aristide kararlı bir şekilde masadan kalktı ve Scarlett *olmadan* Boiling Lake'e yapacağı üç saatlik yürüyüş için giyinmeye gitti.

Marthe, Scarlett'e yeni ek binadaki kendisine ayrılan yatak odasını gösterdi. Yerleşik giyinme odasının kapısını açarak giyinme odasının kapısını açarak, orada asılı duran birçok giysiyi gösterdi. Bir an için, Scarlett, Aristide'in Dominika'ya başka bir kadın getirdiğinden şüphelenerek midesinde keskin bir ağrı hissetti

başka bir kadını Dominika'ya getirdiğinden şüphelenerek bir anlığına midesinde keskin ve mide bulandırıcı bir ağrı hissetti, ama sonra etiketlerin hala takılı olduğunu ve giysilerin yeni olduğu açıkça belli olduğunu fark etti ve midesindeki ağrı geçiverdi. Aristide *ona* bir yazlık gardırop almıştı.

Ve ona aldığı tek şey bu değildi, güzel bikini setlerinden birini giyerken dehşetle fark etti ve sonunda büyük hediye kutusunu gördü.

Yatağın üzerinde, bir kart ve Aristide'nin baş harfleriyle süslenmiş olarak onu bekliyordu. Büyük, sıg mücevher kutusunu açtı ve şaşkınlık ve inanamama duygusuyla gözleri fal taşı gibi açıldı. Safir ve elmas bir taç gözlerine çarptı. Sahte evliliklerinde *bunu* nerede takacağını düşünüyordu ki?

Dudaklarını büzerek, bikini giymiş olmasına rağmen tacını saçına taktı. Taç

ona bir taç kadar muhteşem duruyordu. Eh, bugün bir günlüğüne kraliçe gibi hissetmek de fena olmaz, diye düşündü hüzünle, havlu ve kitabını alıp plaja doğru yola çıktı.

Onun verdiği bu tamamen uygunsuz hediyeleri nasıl ele almalıydı? Giysiler, evet, onları kısa vadede kesinlikle kullanabilirdi ve karısının gardırobunu oluşturan ucuz giysiler giymesini istememesini bile takdir edebilirdi ucuz giysiler giymesini istemediğini takdir edebilirdi. Ama taç? Aristide hangi gezegende yaşıyordu da, ona bir servete mal olmuş bir taç ?

Bunu nasıl biliyordu? Bir keresinde, hala onunla birlikteyken, ona ilk kez aldığı safir küpeleri sigorta için değer biçirtmişti ve küpelerin bu kadar değerli olduğunu öğrenince şok olmuş ve sonunda dehşete kapılmıştı. Bu keşiften sonra, sigorta primini bile ödeyemeyecek kadar fakir olduğunu göz önünde bulundurarak, tüm mücevherleri *onun* dairesinde saklamaya özen göstermişti.

Onunla birlikte kalmayı planlamadığı halde neden bu kadar pahalı mücevherlere bu kadar çok para harcamıştı? Onun bu savurganlığını hiç anlamamıştı. Evet, onun çok zengin olduğunu biliyordu, ama yine de

yine de geçici bir kız arkadaşına harcayacağı paranın bir sınırı olmalıydı.

* * *

Aristide, yalnız yürüyüşünden döndüğünde doğruca duşa girdi. Bu deneyimi Scarlett ile paylaşmak istemişti ama onunla bir şey paylaşmak, onun için zordu.

anlamaya başlamıştı, şu anda onun repertuarında yoktu.

İtalya'da nasıl davrandığını hatırladı ve sadece onun ortaya çıkardığı beceriksiz sertliğe yüzünü buruşturdu. Onunla daha iyi, çok daha iyi davranması gerektiğini kabul etti ve hayatın birdenbire bu kadar karmaşık hale gelmemiş olmasını diledi.

Neden her türlü doğal içgüdüsüne aykırı bir şekilde davranacağına söz vermişti? Onu parçalayan bu içsel kargaşayı hor görürken, bunun tüm ağırlığıyla onu parçalayanın *tamamen* kendi hatası olabileceğini düşündü.

Bu şüphe, onu bir çift sörf şortu giyip kendine bir tekila doldurmaya itti. Terasa çıkıp, plajın kenarındaki ağaçların gölgesinde uzanan Scarlett'i gördü. Muhteşem kum saati vücudu, üç renkli ince üçgenlerle sergileniyordu. Hareket ettiğinde, kafasındaki neyin güneş ışığını yansıtıyordu?

Dürbünü eline alıp odakladı

ve sonra Scarlett'in sahilde taç takmasının saçma sapan saçmalığına içten bir takdirle güldü. Sadece Scarlett böyle bir şey yapabilirdi, sadece Scarlett bu tür bir bireyselliğin tadını çıkarabilirdi. Birdenbire, gelinini gözetleyen bir tür sapık gibi hissederek

bir tür sapık gibi hissetti, dürbünü bir kenara attı ve ikinci içkisini içti, çünkü düşünmesi gereken çok şey olduğunu kabul etti.

* * *

Akşamüstü, Scarlett sahilden çıkan merdivenlerin tepesine nefes nefese ulaştı ve şaşkınlıkla baktı.

Aristide masaya yaslanarak uzanıyordu. "Hâlâ dışarıda olduğunu sanıyordum," diye fısıldadı. "Yürüyüş nasıldı?"

"İyi idi," dedi Aristide, sanki çok kötü geçmiş gibi, ama bunu söylemek için fazla kibardı.

"Ben uyukladım, okudum, uyukladım, okudum ve şimdi çok daha zinde hissediyorum. Kısa bir konaklama için uzun bir yolculuk yaptık."

"Muhtemelen benim en akıllıca fikrim değildi," dedi Aristide, bu itirafıyla onu tedirgin etti.

"Duş alır almaz sana katılacağım," dedi Scarlett. "Biliyorsun, eleştiri yapmıyordum. Burası çok güzel ama..."

"Her şey değişti," diye Aristide ölçülü bir vurguyla araya girdi ve onu ikinci kez şaşırttı.

Ne tuhaf, içe dönük bir ruh hali içindeydi, diye düşündü Scarlett, bikinisini çıkarıp duşa girerek yapışkan, güneş kremiyle kaplı cildindeki kumu temizlerken. Tazelenmiş bir şekilde, havluyla sarınarak yatak odasına geri döndü ve Aristide'in, komodinin üzerindeki kutusuna geri koyduğu tacı incelediğini gördü.

"Çok zarif, teşekkür ederim," dedi Scarlett, biraz utanarak. "Ama garip bir hediye. Ne zaman takacağım ki?"

Aristide kutuyu kapattı ve yavaşça döndü. "Gelecekte çift olarak katılacağımız önemli sosyal etkinlikler mutlaka olacaktır," dedi. "Merdivenlerden yukarı çıktığında merdivenlerden yukarı çıktığında sana çok yakışmıştı, *cara*."

Onu izlerken, çarpıcı yeşil bakışlarında neredeyse savunmasız bir karanlık vardı, zayıf, güçlü yüzü gergin, zayıf, kaslı gövdesi şortun üstünde çıplaktı ve kalbi göğsünün içinde sıkışmıştı. "Ne oldu?" diye sordu.

"Hâlâ seni istiyorum," diye gergin bir şekilde fısıldadı.

Scarlett neredeyse yüzünü buruşturacaktı ama yalan söylememeyi ve numara yapmamayı tercih etti. "Bunu zaten anlamıştım."

Aristide içinden küfretti. "Bu durumun tamamı... yanlış..."

"O kadar da kötü değil," dedi yatıştırıcı bir sesle, onun moralinin bozuk olduğu zamanlarda onu teselli etme isteğine karşı koyamadan.

"Seninle birlikte olmak, sana dokunamamak... beni öldürüyor," diye itiraf etti, o ifade dolu gözleriyle, sert bir ses tonuyla. O, dolgun alt dudağını tereddütle ısırırken, onu sıkıca tuttu.

Eli istem dışı bir şekilde kalktı ve güçlü kahverengi omzuna doğru uzandı. "Ben de," diye mırıldandı ve bunu söylediği anda, bunu itiraf etmenin şimdiye kadar yaptığı en aptalca fikir olup olmadığını merak etti.

Cildi sıcak ve saten gibi pürüzsüzdü ve bu kadar yakınında kokusu afrodizyak gibiydi. Güneş ışığı ve temiz, sıcak erkeklik kokuyordu. Bacaklarının arasında bir sıcaklık kıvrıldı, kalbinde boş bir acı hissetti. Aristide ona yanııcı bir arzu ile baktı ve bir saniye sonra başını geriye eğdi, dudakları davetkar bir şekilde açıldı ve bu hareketlerin ikisiyle de hiçbir ilgisi yoktu.

Onun sert, talepkar ağzı, kadının arzuladığı tüm tutkuyla kadının ağzına çarptı. Kadının elleri yukarı doğru kaydı, erkeğin karın kaslarını okşadı, göğsünden beline kadar uzanan V şeklindeki kaslarını okşadı. Onun ince, güçlü vücudunda bir titreme geçti ve o, onu yatağa yatırıp artan, acil bir açlıkla öpmek için geri çekilirken havlunun düştüğünü hissetti. Sanki ondan mahrum kalmış gibi, kolları onun boynuna dolandı, vücudu onun vücuduna yükseldi ve nefes nefese zevk sesleri çıkararak onun ağırlığını kucakladı.

Memnuniyet ve rahatlama, zihninin derinliklerinde bir yerlerde çınılıyordu, çünkü artık onunla birlikte şehir evine taşınmasını istediğinde onu doğru anladığını biliyordu. Aristide onu istiyordu, Aristide, alışılmadık barışmalarının en başından beri onu tekrar istiyordu.

"Senden uzak durmak delilikti," diye homurdandı Aristide. Saygılı ellerle göğüslerini şekillendirdikten sonra ağzını hassas meme uçlarına çevirdi ve bu hareketiyle onu altından kıvrandırıp inlemesine neden oldu.

"Ç-çılğın," nefesini tekrar toplayınca kekeleydi.

"Ve bu *beni* delirtiyor," dedi Aristide, onu ateşli bir arzu ile pembe dudaklarını öperek, dilleri birbirine dolanırken tequila'nın hafif keskin tadını algıladı, bu onu şaşırttı çünkü Aristide çok nadiren alkole dokunurdu.

Aristide başını vücudunun en üst noktasına eğdiğinde, bu düşünce hızla beyninden silindi ve sanatçının heyecan verici becerisiyle kalbi çarpmaya, kalçaları kıvrılmaya ve her şeyi kapsayan bir doruğa itilene kadar orada oyalanmaya başladı. Ama bu bir kez ona yetmedi ve alacakaranlık ışığı, ondan birkaç kez daha doruğa ulaştırıncaya kadar derinleşti. O kemiksiz zevk fazlalığından yavaşça yüzeye çıktı ve Aristide'in

. "Bu senin odan mı?"

"Sen burada olmasaydın. Senin kıyafetlerin benimkilerden daha fazla yer kaplıyor," diye alay etti, yeşil gözleri kötücül bir eğlenceyle parıldıyordu.

"Peki, bana daha fazla giysi almaya devam edersen..." Ebony kaşlarını kaldırdı. "Artık paylaşacağız."

Ses tonu, bunun aslında henüz cevap vermeye hazır olmadığı bir soru olduğunu ona hatırlattı. Aristide bir kez daha aralarındaki her şeyi değiştirmiş ve kendi kurallarını çiğnemişti. O, en sinir bozucu erkek olabilirdi, diye düşündü çaresizce, parmaklarını mutlu bir şekilde onun siyah buklelerine geçirdi.

"Kesilmesi gerekiyor," diye uyardı onu, kalbi durduracak bir gülümsemeyle. "Bu arada, oğlumuzunkini de. O küçük bir çocuk." "Erkekler bugünlerde saçlarını her türlü farklı stilde yapıyor. Uzun, kısa, arkaya bağlı, topuz, örgü," dedi Scarlett . "Sen sadece eski kafalısın."

Hiçbir uyarıda bulunmadan, zayıf, kaslı vücudu dondu. ve zayıf, karanlık yakışıklı yüz hatları sertçe gerildi. "Bu bir zaman kayması gibi," dedi kısaca. "Çok fazla konuşuyoruz."

Ve o başka bir kelime daha söylemeden, onu tekrar tutkuyla öpmeye başladı, onun dayanamayacağı ateşli arzuyu yeniden alevlendirdi

dayanamadığı arzuyu yeniden alevlendirdi. Adam, kadının hiç unutamadığı yakıcı bir aciliyetle kadının içine girdi ve tek bir tek bir sert hamlede onu doldurdu. Vicdansız bir açlık, sıçrayan bir alev gibi içinde yükseldi. Yakıcı bir sıcaklık onu sardı, kalçalarını onu kabul etmek için yukarı doğru itti. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti, hiçbir şey hiç bu kadar gerekli gelmemişti. Pelvisindeki sıkı bantlar vahşi bir heyecanla titredi ve biraz sonra, şehvetli zevkin patlaması onu fırtınaya sürüklerken, göz kapaklarının arkasında dünya beyaza büründü.

Terden ıslak ve fiziksel mutluluğun kalıcı titreşimleriyle yatağa geri düştü. Demek artık aynı odayı paylaşacaklardı. Bu yeni bir başlangıçtı, kabul etti.

Aristide yırtıcı bir zarafetle yataktan kayarak banyoya doğru yürüdüğünde rahat bir nefes aldı. Sonra kapıda dönerek durdu.

"Marthe akşam yemeğinin hazır olacağını söyledi..." Saatine baktı ve yüzünü buruşturdu. "On beş dakika kaldı. Yan odadaki duşu kullanacağım."

Bunun üzerine Aristide odadan çıktı ve Scarlett yataktan fırladı ve geçmişte birlikte aldıkları diğer duşları dalgın dalgın düşünerek tek başına duşa gitti. Aristide tuhaf bir şekilde mesafeli görünüyordu, sanki kendi içine kapanmış, ona gerçekten bakmadan bakıyormuş gibi.

Yoksa paranoyak davranıp, olmayan sorunları mı arıyordu? Aristide, ilişkilerine yeniden samimiyet katmak ve daha normal bir evlilik yaşamak için bu kadar çaba sarf etmişken, neden böyle davranıyordu?

Aristide bile ondan tekrar uzaklaşmak üzere olamazdı, değil mi?

* * *

Marthe, terastaki büyük masaya bir ziyafet sofrası hazırladı. Masalarının üzerinde parıldayan bir ışık ağı asılıydı.

Aristide, özel dikim haki renkli chino pantolon ve beyaz keten gömlek giymiş Scarlett'in yanına doğru yürüdü. "Yarın doğa spa'sında kendinizi şımartmanız için ayarlamalar yaptım," dedi. "Sen bu tür şeyleri seversin."

Evet, ama çok kısa bir balayının ortasında, onları bir gün daha birbirlerinden ayıracak bir şey değil. O ondan kaçınıyor muydun? Yoksa bu tuhaf bir şüphe miydi?

"Neredeyse bir yıldır birlikte olmamıza rağmen, birbirimiz hakkında çok az şey bildiğimizi şimdi fark ettim," dedi Scarlett.

Aristide tabağını inceledi. "Bilmemiz gereken her şeyi biliyorduk."

"Katılmıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Geçmişini bilmek, seni anlamamda büyük bir fark yarattı."

"Danışman gibi konuşuyorsun," diye alaycı bir şekilde dedi ve bekleyen kadehine biraz daha şarap döktü. "Ben konuşmayı sevmem. Her şeyi kendime saklamak benim için her zaman en iyisi olmuştur."

"Ailemden bahsedersem beni daha iyi anlayabilirsin," diye mırıldandı.

"Seni sevdiklerini söyledin. Daha ne söylenebilir ki?"

"Küçüklüğümden beri ne kadar şanslı bir çocuk olduğum söylendi.

beni evlat edindikleri için benim olduğum kız, ve yaşlandıkça, beni seçmeselerdi yetimhanede ya da uygun olmayan bir ailede ne tür korkunç şeyler yaşayabileceğimi hatırladım.

Aristide arkasına yaslandı ve kaşlarını çattı, zayıf, güçlü

Aristide geriye yaslandı ve kaşlarını çattı, zayıf, güçlü yüzü gerginleşti. "Kimse bir çocuğa böyle şeyler söylememeliydi."

"Ama insanlar söyledi ve ben her zaman aileme, onların istediği genç kadın olmakla yükümlü olduğumu hissettim... gerçekte olduğum gibi maceracı ve açık sözlü biri değil," diye rahatsız bir şekilde ifade etti. "Mükemmel bir kız olmak için çok çalıştım ve bu zordu çünkü onların düşündüğü gibi düşünmüyordum

ve hiçbir ortak noktamız yoktu. Ta ki biyolojik annemle tanışana kadar..."

"Onunla *tanıştın* mı?" Aristide şaşkınlıkla araya girdi. "Ne zaman oldu bu?"

"On sekiz yaşımdayken. Crystal bana bir mektup bırakmıştı ve ben de onunla buluşmak istedim. Biraz hayal kırıklığına uğradım." Scarlett yüzünü buruşturdu. "Ben sürekli bir ilişki arıyordum ama o istemiyordu. O

Kariyerinden ve çocuksuz hayatından son derece memnun olmasına rağmen, onda kendimi çok gördüm. O, benim hiç cesaret edemediğim kadar güçlüydü, düşüncelerini daha özgürce dile getirmeye daha istekliydi. Dürüstçe söylemek gerekirse, birkaç yaş daha büyük olsaydım ve ilk tanıştığımızda ailem hayatta olmasaydı, aramızda yanlış giden şeyler yanlış gitmezdi diye düşünüyorum.

"Katılmıyorum," dedi Aristide, İtalyan aksanı çok belirgin bir şekilde.

Scarlett, bunun sohbeti öldüren bir cevap olduğunu kabul etti ve bunun yerine güzel yemeğe tüm dikkatini verdi, tuzlu balıkla doldurulmuş pirinç topları, çatır çatır tavuk kanatları ve ezilmiş ekmek meyvesi aldı.

Sonunda Aristide hafif bir sohbet başlattı ve Scarlett'in hayal kırıklığı arttı, çünkü Aristide ve bu bulutlar

kesinlikle hala ortalıkta dolaşıyordu, gergin elmacık kemiklerinin sert hatlarında, anlamlı yeşil gözlerindeki huzursuz ışıpta ve bariz gerginliğinde kazınmıştı. Onu affedemiyordu,

. Luke ile evlendiği ve hamileliği hakkında sessiz kaldığı için onu affedemiyordu.

Aristide sonunda sessizliğe büründüğünde, onu terasta içki içerken, karanlığa dalgın dalgın bakarken bıraktı.

"Yatağa geliyor musun?" diye sormak için tereddüt etti.

Kömür siyahı bukleleri, ona dönüp baktığında mükemmel profilinden geriye düştü. "Henüz değil. Sanırım sahilde yürüyüşe çıkacağım."

Scarlett, kalbi sıkıntıyla dolu bir şekilde tek başına yatağa gitti.

ONUNCU BÖLÜM

Sabah saat dörtte, Scarlett kötü bir rüyadan uyanarak Aristide'in hala yanına gelmediğini fark etti. Kalkarak, başına bir plaj kaftanı geçirdi ve yan odayı kontrol etmeye gitti, ama o yatak da aynı şekilde boştu, çarşaf lar hiç bozulmamıştı. Evin geri kalanını da kontrol ettikten sonra

hala peri ışıklarıyla aydınlatılmış sessiz terasa çıktı ve dikkatlice merdivenlerden aşağıya, sahile indi.

Ay ışığı Aristide'nin beyaz keten gömleğini ve elindeki tekila şişesini aydınlatıyordu. Kaşları çatıldı. Çıplak ayakla soluk kumların üzerinde ona doğru yürüdü. "Neyin var?" diye endişeyle sordu Scarlett. "Böyle içmek sana göre değil."

"Şaşırmış olabilirsiniz. İki yıl önce, iki ay boyunca büyükbabamın izinden gittim," dedi Aristide kalın bir sesle.

"Sen neyden bahsediyorsun?"

Aristide dik bir şekilde ayağa kalktı, uzun boyu ve geniş omuzları neredeyse korkutucu bir etki yaratarak Scarlett'in üzerine uzun ve koyu bir gölge düşürdü. "Hiçbir şey," dedi düz bir sesle.

Scarlett derin bir nefes aldı. "Bak, ben aptal değilim Aristide. Bu tamamen geçmişle ilgili, *yaptıklarım*, yapmadıklarım ile ilgili ve şimdi çok pişmanım. Keşke bunu kabul edebilseydin. Kendimi suçlu hissediyorum... çok suçlu," dedi titrek bir sesle, gözyaşları ses tellerini tıkıyordu. "Ama geri dönüp yaptıklarımı değiştiremem. Artık çok geç. Tek söyleyebileceğim, gerçekten üzgün olduğum..."

Aristide'den mizahsız bir kahkaha çıktı, gözleri ay ışığında karanlık ve renksiz bir şekilde parlıyordu. "Yaptığın şeyi anlamıyorsun, değil mi?" diye yumuşak ve alçak bir sesle tiz bir şekilde konuştu. "Sana verdiğim o nişan yüzüğü... Onu iki buçuk yıl önce satın almıştım!"

"İki buçuk yıl önce mi?" Scarlett, o zaman dilimine yapılan atıf karşısında şaşkınlıkla tekrarladı.

"Hâlâ *birlikteyken*," diye vurguladı,

. "Aslında evlenme teklifinde bulunmadığımı biliyorum ama kadınlar konusunda çok temkinli biriyim. Sadece çok uzun süre bekledim... en azından eskiden öyle düşünürdüm. Walker'ı Walker'ı kabul ettiğini, çünkü o sana istediğini istediğini sunuyordu ve ben bunu başaramamıştım. Ancak gerçek, o gün İtalya'ya giden uçakta bana söylediğin ve çocuklarımızdan bahsettiğin zaman, *daha da kötüydü*."

Scarlett şok içinde ondan uzaklaştı. O, bunu satın almıştı. Hala birlikteyken evlenme teklif etmek için yüzük mü? Bu nasıl mümkün olabilirdi ki? Eğer bu doğruysa, o ona kızın tüm dünyasını ve kendi yargılarına olan inancını yerle bir edecek bir şey söylüyordu.

"Ne demeye çalışıyorsun? O zamanlar bana karşı... hislerin mi vardı?"

' diye şüpheyle sordu. 'Aristide... dön ve benimle konuş!

"Sarhoşum."

"Şu anda bunun önemi yok," diye mırıldandı, parmaklarını onun giydiği düğmesiz gömleğin koluna geçirip çekmeye başladı.

"Benim için önemli," dedi Aristide düz bir sesle. "Büyükbabam alkolikti, bu yüzden nadiren içerim. Babam ise hiç içmez."

"İki yıl önce bana karşı hislerin var mıydı?"

"Ne düşünüyorsun?" Aristide soruyu ona geri yöneltti. "Neredeyse birlikte yaşıyorduk. Senin gibi duyguları olmayan bir kadınla

. Ancak, bir konuda haklısın... Sana karşı hissettiğim duyguları hissetmek *istemedim* çünkü, gençlik yıllarımdan beri, kendime asla kimseye aşık olmayacağıma söz vermiştim."

"Ama neden?" diye fısıldadı, sesi neredeyse kırılmak üzereydi.

"Büyükbabamın iki kötü boşanması Angelico ailesinin servetini tüketti."

"Ama onun alkolik olduğunu ve bunun eşleri için kolay olmadığını söylemiştin," diye nazikçe işaret etti. "Evliliklerin başarısız olmasından sadece eşleri sorumlu tutamazsın."

"Scarlett, her zaman çok mantıklı ve açık fikirli görünüyorsun." Aristide alaycı bir şekilde şişesiyle ona selam verdi. "Ama benim sana deli gibi aşık olduğumu *fark etmedin* bile..."

Scarlett rengini kaybetmiş ve hareketsiz kalmıştı. "Hâlâ buna inanmakta zorlanıyorum çünkü birlikte olduğumuz süre boyunca sürekli "Gelecek ay hâlâ birlikte olursak...", "Sonsuza kadar seninle birlikte olmayacağım...", "Birimiz sıkılana kadar birlikte olacağız..." gibi şeyler söylüyordun ve tabii ki sıkılanın sen olacağını düşünüyordum."

Aristide pozisyonunu değiştirdi. "Yani, büyükbabamın boşanmaları, annemle babamın arabada geçirdikleri kaza gibi evlilikleri, benim kendi..."

Kadınlarla yaşadığım tatsız deneyimler ve sonunda Daniele'yi ihanet eden o iğrenç herif. Tüm bunlar, bir kadına güvenip evlenmek konusunda beni çok çekingen hale getirdi. Sonra *sen* geldin ve tüm sağduyum bir anda uçup gitti!

"Ve o zaman nişan yüzüğünü almış olmalısın. Ama, sürpriz, sürpriz... onu bana hiç *vermedin*!"

Kalbi parçalanıyordu. O zamanlar onu çok sevdiği, hatta onu hiç sevmekten vazgeçmediği için tüm savunma mekanizmaları çöküşünün sesini duyduğuna emindi, çünkü o zamanlar onu çok sevmişti, hatta onu sevmekten hiç vazgeçmemişti.

Aristide acı bir kahkaha attı. "Sürekli erteliyordum... Korkuyordum. Hazır olduğumdan emin değildim. Hafifçe söylemek gerekirse, evlenmek, benim gelecekte hayal ettiğim bir şey değildi!"

"Ve sonra artık önemi kalmadı çünkü seni hayal kırıklığına uğrattım,"

Scarlett, sessizlik uzadıkça ve dalgalar ayaklarını yıkamaya devam ederken. Yüzü, gözlerinden akıp gittiğini hatırlamadığı gözyaşlarıyla ıslanmıştı. "Ben de korkmuştum. Kaçtım ve Luke ile evlendim."

"Bu beni neredeyse mahvetti. Yıkılmışım. Ondan sonraki aylarda yaşadıklarımı kelimelerle anlatamam, çünkü sana güvenmişim. Senin de beni sevdiğini sanıyordum. Hayatımın en kötü sınavıydı... Daniele'yi kaybetmekten bile daha kötüydü," diye nefes nefese konuştu.

"Sonra da kederini bir şişeyle boğdun," dedi kadın. Sefil bir şekilde tahmin etti. "Bu gece buraya ilk geldiğimde bahsettiğin iki ay. O zaman mıydı?"

Karanlık okyanusa bakarak başını salladı.

"Buradaki evi bizim için de genişlettim," diye mırıldandı kısaca. "O zaman sahip olacağımızı düşündüğüm gelecek için."

Bunu nasıl düzeltebilirim? diye acı içinde düşündü. Ve tüyler ürpertici cevap, geçmişteki hataları değiştirmek için yapabileceği hiçbir şeyin olmadığıydı. Ama ikisi de hata yapmışlardı, sadece o bunu göremiyor gibiydi. Hâlâ çok kızgındı, Luke ile evlendiğinde ona verdiği acı yüzünden çok acı çekiyordu.

Aristide'in onu özlediği, ona ihtiyaç duyduğu, onu istediği düşüncesi kalbini kanatıyordu. Kaçmakla ne kadar aptalca davranmıştı!

"Birlikte sahip olduğumuz her şeyi mahvettim," diye kabul etti Scarlett, üzüntüsü çaresiz yüzünden akan gözyaşlarında belirgindi. "Ama kim bilir, bana o yüzüğü verecek kadar bana güvenecek miydin?"

Fikrini değiştirebilirdin. Bana hala yeterince güvenmiyordun ve şimdi bile... Neyse ki, şimdi bildiklerimle, daha iyi anlıyorum. Neden asla bir çift olamayacağımızı söylediğini ve İtalya'da neden benden tekrar uzaklaştığını anlıyorum. Ama bu bana bir kaybedenin oyunu gibi geliyor, Aristide... ve sen bir kaybeden değilsin."

"Ne demeye çalışıyorsun?" diye sertçe sordu, yüksek elmacık kemikleri loş ışıktaki parıltıya, şekilli dudakları sıkı sıkıya kapalıydı.

"Tüm bunlar uzun zaman önce oldu ve ikimiz de değiştik," diye mırıldandı kısık sesle. "Neden çocuklarımızla yeni bir başlangıç yapamıyoruz? Seni hala seviyorum. Seni hep sevdim. Dünyayı ele geçirebilirdik ama sen ikimizi de reddediyorsun."

"Bana ikinci bir şans vermeyeceksin ve kin besliyorsun, o yüzden bu fırsatı kaçıracam..."

Boğazında düğümlenen hıçkırık, daha fazla konuşmasına engel oldu. Son şansını da kaçırmıştı, mutsuz bir şekilde kabul etti.

Onu seviyordu ve belli ki o da bir zamanlar onu sevmişti, ama aşk her zaman yeterli olmazdı. Fiziksel çekimleri hala devam ediyordu, ama muhtemelen onun tarafında geriye kalan tek şey buydu ve o bile bir evliliği sürdürmek için daha fazlasına ihtiyaçları olduğunu kabul etmeye hazırdı.

Yavaşça, dikkatlice merdivenleri çıktı, onun onu takip etmesini ve bu meydan okumayı, davetini kabul etmesini umutsuzca bekledi, ama yatak odasına tek başına ulaştı. Kapıyı kapattı, kaftanı çıkardı ve ayaklarına yapışan kumları umursamadan yatağa tırmandı ve olabilecekler için yüreğini ağladı - keşke daha güçlü, daha özgüvenli, daha sezgisel olsaydı ve o daha az güvensiz ve temkinli olsaydı.

* * *

Otuz dakika sonra, Aristide sessizce Scarlett'in uyuduğu odaya baktı ve yanağındaki gözyaşı izlerini gördükten sonra iç çekerek odadan çıktı. Şafak, parlak ışık ve renkler saçıyordu. Aristide, yaptırdığı ofise girdi ve telefon görüşmeleri yapmaya, düzenlemeler yapmaya ve randevuları iptal etmeye başladı. Bunu yaparken, Scarlett'in kendisinden çok daha güçlü olduğunu neden daha önce fark etmediğini merak etti. Minyon ama çelik gibi bir iradeye ve bulldog gibi bir azme sahipti.

* * *

Marthe, Scarlett'i kahvaltı için uyandırdığında ve spa gezisi için yakında alınacağını açıkladığında, Aristide'in sadece bir saat önce yatmaya gittiğini de söyledi ve Scarlett zorla gülümsedi. Yarın eve döneceklerdi ve şüphesiz herkesin yararı için birbirlerine karşı son derece

kibar davranacaklardı. Hayatta kalacaktı, kendine sertçe söyledi, Aristide'i bir kez kaybetmiş, yine atlatacaktı... eninde sonunda. Ama o anda, Aristide önceki gece ona aralarında olabilecekleri acımasızca anlatarak kalbini parçalamış gibi hissetti.

olabileceğini acımasızca söylemiş gibi hissetti.

Spa günü, istemediği saatlerce süren bir rahatlamaya mahkum etti onu. Eğer çamurla ya da başka bir şeyle kaplanmamışsa

Aromatik karışımla masaj yaptırdıktan sonra, çeşitli doğal kaplıca havuzlarından birinde ıslandı. Bu işlem bittikten sonra manikür ve pedikür yaptırdı ve saçlarını kuruttu

. Ancak ne lüks bakımlar ve banyolar, ne de en iyi halini gördüğü bilinci,

ruh halini iyileştiremedi.

Hiçbir şeyin onu bu kadar küçük hissettiremeyeceğine karar verdi.

Bir erkeğe onu sevdiğini söyledikten sonra, kamu önünde utanç verici bir şey söylemiş aptal bir çocuk gibi görmezden gelinmişti. Gururunu bir kenara bırakmış, binlerce ikna gemisini denize indirmişti ama ne yazık ki o, Truva'nın Helen'i değildi. Aristide onun sevgisini kazanmak için mücadele etmeye niyetli değildi. Hayır, Aristide havalı, sofistike, gururlu ve acımasız olmakla o kadar meşguldü ki, onun gördüğü şeyi göremiyordu: ikisinin hala birbirlerine ait olduklarını.

Marthe, Marthe'ye akşam yemeğinin neredeyse hazır olduğunu söylediğinde, Marthe hızla yatak odasına girdi. Giysilerini çıkardı ve giyinme odasına girerek, tart yeşili Granny Smith elması renginde uzun, süslü bir elbise seçti.

Aristide'nin kuru ve

affetmez duygusal hayatı, sönük bir fişek gibi. Hayır, o büyük, gürültülü bir patlama ile gidecekti. Parça parça, tüm safir ve elmas mücevherleri zırh gibi giydi, Aristide'nin bir zamanlar ona ne kadar değer verdiğini hatırlatan, pek de ince olmayan bir hatırlatma.

. Gözlerinin arkasında gözyaşları birikti ve geçmiş için ağlamaktan bıktığı için onları öfkeyle geri püskürttü.

Platonik bir ilişki mi istiyordu? Soğuk bir evlilik mi istiyordu?
Pekala, platonik ve kibar bir ilişkiyi fazlasıyla alacaktı!

Marthe akşam yemeği için gerçekten elinden geleni yapmıştı. Masa bir örtü ve bir sürü mumla donatılmıştı ve hatta pitoresk bir şekilde serpiştirilmiş çiçek yapraklarıyla süslenmişti. Aristide, Marthe ortaya çıktığı anda yeşil gözlerini ona dikti ve ayağa kalkarak sandalyesini çekti.

"Harika görünüyorsun," dedi ona. "Hadi yiyelim."

Scarlett, onun da yemek özel bir olaymış gibi giyinmiş olduğunu fark edince, güvensizliğini bir kenara attı. Özel dikilmiş bir smokin ve dar siyah pantolon giymişti, bu da onun uzun, zayıf ve kaslı vücudunu daha da öne çıkarıyordu. Sadece gergin elmacık kemikleri ve tutkulu ağzını çevreleyen çizgiler, onun çok gergin olduğunu fark etti.

"Zamanı gelmişti," dedi Aristide, ona şarap doldurup ilk servis tabağını uzatırken. "Spa'yı beğendin mi?"

"Evet." Yumuşak dudakları aşağı doğru kıvrılırken tabağını doldurmak için seçimler yapmaya başladı. "Gerçekten çok keyifliydi."

"Gece yarısı konuştuğumuzdan beri, gerçek doğam hakkında çok şey öğrendim," dedi Aristide ona çok

. "Ben çok duygusal ve çok yoğunum, rahmetli ikizim gibi, ama neyse ki onun dengesizliği yok bende. Ama moralim bozulduğunda, kendimi sefaletime kaptırma eğilimindeyim, ama dün gece sen beni *düzelttin*, iyileştirdin, ne dersin de."

Lezzetli yemeğiyle oynarken pürüzsüz alnı kırıştı. "Ne demek istiyorsun?"

"Seni bir kez kaybettim ve bunu çok pişman oldum... ve şimdi aramıza *hiçbir şeyin* girmesine izin vermeyeceğim, en azından kendi hatalarımın."

"Ama hâlâ kızgınsın ve..."

"Artık kızgın değilim," diye aceleyle açıkladı. "Dün gece benim için bir uyanış oldu."

"Acı mı?" diye sordu, şaşkın bir ifadeyle kaşlarını çatarak.

"O harika kadın, benim öfkeli ve acı dolu *olmama* rağmen hala beni sevdiğini söylediğinden beri değil. O çok cesur kadın, onunla ikinci şansımı mahvederken bile beni hala seviyordu. Yaptığım tüm hatalara rağmen hala beni seviyordu," dedi Aristide, yeşil gözleri parlak ama endişeli bir şekilde onun sarsılmış yüzüne bakarak. "Ve buna inanman zor olabilir ama, ne kadar öfkeli ve acı dolu olsam da, ben de seni hala *seviyordum*."

"Bunu kabul etmek çok zor," diye mırıldandı Scarlett düzensiz bir sesle. "Senin tekrar bekâr olduğunu öğrendiğim anda, seni görmek zorundaydım. seni görmem gerekiyordu. Ama cenazede değil, çünkü orada başka bir adam için yas tutuyor olurdun, bu yüzden anma törenine kadar uzak durmaya çalıştım. Kendime sadece bir sonuca varmak istediğimi söyledim."

Scarlett onu merakla inceledi.

"Senden başka ne istediğimi düşünmeme izin vermedim, ama gerçek niyetim yine de ortaya çıktı. Seni hayatıma geri getirmek için ilk bahanemi, doğum günü partime gelmeni istediğimde buldum ve her şey oradan başladı. İtalya'daki o ilk sabah, parmağına o yüzüğü takmaya kararlıyım," itiraf etti. "İkizleri öğrenmek beni kızdırmış ve üzmüş olabilir, ama lütfen unutma ki bu, seni o yüzüğü kabul etmeye ikna etmek için her gün bir bahane uydurmamı engellemedi."

"Bu konuda çok ustaca davrandın," dedi Scarlett yemek yemeye çalışırken, ama o kadar heyecanlıydı ki, yutkunmak bile zordu.

"Sonra yatakta bulduk kendimizi ve ben... sonra panikledim. Hâlâ sana aşık olduğumu düşünmeni istemedim, o aşamada bunun oldukça açık olduğunu bilsem de."

"Hayır, bunu çok iyi sakladın," diye kabul etti. "Sonra bize senin evine taşınmamızı söyledin."

"Sana yakın olmak istedim ve bunu senden istemek için henüz çok erken olduğunu bilsem de, denemek zorundaydım. Annem

senin peşine düştüğünde, içimde bir ateş yandı. Seni ve çocuklarımızı her türlü tehditten korumak için her şeyi yapardım."

"Bunu fark ettim, bu yüzden sana evlenmek için yeterince güvendim." Aristide masanın üzerinden uzanıp parmaklarını onun parmaklarıyla birleştirdi ve kız tekrar gülümsedi, Aristide'nin sonunda onun olabileceğine inanmaya, kabul etmeye başladığı için göğsünde sıcak bir ısıltı yükseldi.

"Ama neden sahte bir evlilikte ısrar ettin?"

"Hâlâ kendimi tekrar incitilmekten korumaya çalışıyordum. Sana direnebileceğimi söyledim kendime, ama yapamıyorum." Aristide iç geçirdi. "Sana hiç direnemedim ve bu arada, Luke'la kaçtığın için artık seni suçlamıyorum."

"*Ciddi misin?*" diye şaşkınlıkla haykırdı.

"Önceki ilişkimiz boyunca seni kasten tedirgin ettim," diye itiraf etti isteksizce. "Duygularım hakkında sana gerçeği söylemeye cesaret edemedim. Yanlış beklentiler yaratmak istemedim, bunun yerine kendime senin beklentilerini yönettiğimi söyledim. İronik olarak, Luke ile evleneceğini bana mesaj attığın gün, seni yüzde yüz sevdiğimi kesin olarak anladım..."

Scarlett'in gözleri yaşardı. "Seni çok incitmiş olmalıyım. O zamanlar senin için bu kadar önemli olabileceğimi fark etmemiştim.

Asla daha fazlası olamayacak sıradan bir kız arkadaş olduğumu kabullenmiştim. Sana, sorumluluğu yüklemek istemedim... ve Luke benim bebeklerimi istiyordu."

O mesajla ilgili seninle yüzleşmediğimde hayatımın en büyük hatasını yaptım. Çok gururluydum. Bunun yerine sen hala benimle birlikteyken Luke ile bir ilişkin olduğunu düşünmeyi tercih ettim. Beni senden uzak tutan şey gurur, öfke ve kıskançlıktı, başka bir şey değildi. Sonunda ikizleri bana söylediğinde, şok oldum."

"Biliyorum, ama bununla başa çıkmak için *gerçekten* çok uğraştın," dedi yumuşak bir sesle.

"Hem yaptım hem de yapmadım. *Kazandıklarım*dan çok kaybettiğim şeylere takıldım," dedi Aristide pişmanlıkla. "Bir bakıma çocuklarımızı öğrenmek yüzümüze atılmış bir tokat gibiydi, çünkü mutlu olabilirdik.

Luke olmadan sona erdi, eğer iki yıl önce içimizden *biri* diğerine gerçeği söyleme cesaretini gösterebilseydi.

"Bu açıdan hiç düşünmemiştim ama doğru. O zaman hamile olduğumu itiraf etseydim, baba olacağının şokunu atlattıktan sonra beni sevdiğini söyleyebilirdin," diye Scarlett üzüntüyle kabul etti.

"O zaman, iki yıl önce cesaretimi toplayıp yapmam gereken şeyi şimdi yapacağım," dedi Aristide, elini tutup onu ayağa kaldırdı.

Scarlett şaşkınlıkla onun önünde diz çökmesini izledi. "Ne yapıyorsun?"

"Benimle evlenir misin... *tekrar*? Uygun bir kilisede, büyüleyici beyaz bir gelinlik giyerek, çünkü bu deneyimi yaşamayı istiyorum. Seni yeterince mahrum bıraktım. Bu barışmayı yüksek ve olumlu bir notla başlatmak istiyorum."

"Ama iki kez evlenemeyiz..."

"Hayır, ama bir kutsama töreni yapabiliriz ve tüm arkadaşlarımız, ilk seferinde seninle evlenmem gerektiği gibi evlendiğimizi görmek için orada olabilirler."

Scarlett büyük bir gülümsemeyle ayak parmağını hafifçe vurdu, mutluluk

güneş ışığı parçaları gibi dans ediyordu. "Bir dahaki sefere gerçek bir balayı yapabilir miyim?"

Aristide inledi. "Şey, kilise kutsamasından önce balayına çıkacağız

önce balayına çıkacağız," diye açıkladı. "Bu sabah ilk iş olarak Edith ve Tom'u aradım ve onlara, ikizlere ve dadiya yarın buraya gelip bize katılmalarını rica ettim.

Tom ortağıyla konuştu ve iki hafta boyunca boş zamanı olduğunu söyledi, bu yüzden tüm düzenlemeler yapıldı.

Programımı yeniden düzenledim ve sen de zaten boşsun. Bu evi genişletmiş olmamız büyük şans.

Scarlett şaşkınlık ve heyecanla kollarına atladı. "Edith, Tom, Rome ve Alice yarın bizimle olacaklar mı? Oh, bu harika bir haber... Aile tatili gibi olacak!"

"Bu da demek oluyor ki, seni çıplak halde evin içinde kovalamak istersem, bunu bu gece, hala yalnızken yapmam gerek,"

onu alaycı bir şekilde uyardı.

"Sahilde buluşuruz," diye söz verdi ve ellerini onun boynuna dolayarak başını kendine doğru çekti. "Ve sen hala buklelerini kestirmeye devam edeceksin, değil mi?"

"Evet... bu konuda yalan söylemeyeceğim," diye eğlenerek açıkladı. "Bana beş dakika ver," diye ısrar etti, ama o onu kendine kilitledi.

onu ve aç bir tutkuyla öptü.

"Bütün o mücevherleri çıkarmak için benim yardımına ihtiyacın olacak."

Scarlett sadece güldü. "Şu anda beni yatak odasına takip etmek için her türlü bahaneyi kullanırsın."

"Bir erkek, sadece zayıflıklarını bilen bir kadınla evlenmelidir."

Scarlett, elini sahiplenici bir şekilde kavrayan eli tuttu. "Bu bir zayıflık değil.

duygularını bastırmaktan vazgeçip bu gece gerçek hislerini paylaşmanı sağladı. Dün gece cesurdum. Bu gece sıra sende."

"Bu sabah seni uyandırıp, cesur konuşmanla beni kendime getirdiğini itiraf etmek üzereydim."

"Keşke yapsaydın. Bütün gün endişelenip pişmanlık duyarak geçirdim."

"Bundan kaçış yoktu. Yarın kahvaltıda Yarın kahvaltıda herkesin burada olmasını ve sana sürpriz yapmasını istedim," diye itiraf etti. "Tüm yanlış anlamalar için özür dilemeye çalışıyorum, ama pek başarılı olamıyorum. seni sevmeyi hiç bırakmadım. Luke ile evlendiğinde benim cinsel dürtülerimi de yanında götürdün."

"Anlamadım?" diye fısıldadı, o kolyesini çıkarırken ve küpelerini çıkarırken.

Elbisesinin fermuarını açtı. "Senle tanıştığımndan beri senden başkasıyla birlikte olmadım. Belki de bu yüzden İtalya'da bu kadar kolay pes ettim," diye mırıldandı, biraz savunmacı bir tavırla.

Scarlett gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde döndü.

"Gerçekten mi..."

"Seninle birlikte yanıp kül oldum ve sonra sıradan ilişkilerin bana yetmediğini fark ettim. Daha fazlasına ihtiyacım vardı ve sen hayatıma geri dönene kadar bu ihtiyacı karşılayacak kimse çıkmadı."

"O parti davetiyesiyle beni hayatına geri *çektin* ve ikizler konusunda suçluluk duydum ve artık gerçeği söylemenin zamanı geldiğine karar verdim..."

"Ama bunun yerine, seviştik ve bu muhteşemdi," Aristide, kötü bir gülümsemeyle alay etti, elbisesini yatağa attı ve topuklu ayakkabılarını çıkardıktan sonra, neredeyse üç yıl önce plajda giydiği elbiseyi almak için giyinme odasına koştu. "O kadar uzun süre bekleyemem,"

Aristide, elindeki elbiseyi çıkararak

onu kendine yaklaştırdı. "Bu gece seninle defalarca sevişmek istiyorum."

"Hırslı." Scarlett, ceketinin altındaki kaslı göğsünü elleriyle okşadı ve o da ceketini çıkardı.

"Her zaman. Ayrıca çok tahrik oldum," diye sert bir ses tonuyla itiraf etti. "Seni seviyorum, Scarlett. Seni o kadar çok seviyorum ki, asla senden vazgeçmeyeceğim."

"Ben de seni seviyorum ve sen de benden uzaklaşamazsın," diye fısıldadı Scarlett, adam onu yatağa yatırırken. Sonra adam onu öpmeye başladı ve konuşma doğal bir şekilde sona erdi.

O onu öperken, o, onu adaya geri getirerek eski mutluluklarını yeniden kazanmaya çalıştığını düşünüyordu.

onları adaya geri getirerek eski mutluluklarını yeniden yakalamaya çalıştığını düşünüyordu. Onu hala sevdiğini tam olarak kabul etmeden önce bile, bir zamanlar sahip oldukları şeyi geri kazanmaya çalışmıştı

ve şimdi, aralarında ilk kez tam olarak kabul edilen bu aşk, bir orman yangını gibi alevlenerek, onları yeni bir güven ve mutlulukla birbirine bağladı.

Çok sonra, sahile kaçtılar ve

Marthe ve kızları, ertesi sabah gelecek olan aile üyeleri için

ertesi sabah gelecek olan aile üyeleri için odaları hazırlamak için zaman ve özgürlük verdi. Geç saatte atıştırmalık bir akşam yemeği yedikten sonra, sığ sulara sığ sulara daldılar ve ıslak ve gülerek merdivenleri koşarak çıktılar ve odalarına döndüler, rahatlık ve lüksün, gerçek son notayı yeniden yaşamaktan daha iyi olduğuna karar vermişlerdi gerçek son notaya göre daha iyi olduğuna karar verdiler.

"Bir gün başka bir bebek daha istiyorum," diye itiraf etti. Scarlett bu samimi itirafa şaşkınlıkla gözlerini kırptı.

"Belki gelecek yıl," diye önerdi Scarlett, umabileceği tüm sevgi ve takdiri yansıtan zümrüt yeşili gözlere bakarak.

"Sen harikasın," dedi takdirle.

EPILOG

ÜÇ YIL SONRA, Scarlett, neredeyse hiç fark edilmeyen karnını elbisesi ile düzeltti. Beş aylık hamileydi.

İkinci hamileliğinde, bu sefer tek bir bebek beklediği için, şükürler olsun ki, harika bir şekilde zayıf kalmıştı. Rome ve Alice, Aristide'nin dedesinin adını verdikleri Luca'yı

Aristide'nin dedesinin adını vererek Luca diye adlandırmayı planladıkları bir erkek kardeşi olacaktı.

Bu, onların üçüncü evlilik yıldönümleriydi ve Dominika'ya gitmeden önce Londra'da kutlamak için şık bir akşam yemeği düzenliyorlardı. Dominika'da dinlenip çift olarak vakit geçireceklerdi, ancak Alice, Aristide'ye yürüyüş gezilerini unutabileceğini

yürüyüş gezilerini unutabileceğini söylemişti.

Aristide bebek konusunda çok heyecanlıydı ve her doktor randevusuna eşlik etmiş ve her türlü desteği özenle sağlamıştı. O harika bir babaydı ve kendi babası ona babalık konusunda bu kadar kötü bir örnek teşkil etmişken, karısı bunu çok takdir ediyordu.

Riccardo Angelico yavaş yavaş hayatlarının bir parçası haline gelmişti. Edith ve Tom ile çok iyi anlaşıyordu ve boşanmasından sonra Aristide ile birbirlerini daha iyi tanıma fırsatı bulmuştu. Aristide, Elisabetta'nın elinde kendisi ve ikiz kardeşinin yaşadıklarını dürüstçe anlatmak zorunda kalmıştı ve Riccardo'nun şok ve dehşeti, baba ve oğulun birbirlerini daha iyi anlamalarına anlaşmalarını sağlamıştı.

Elisabetta, Aristide ve Scarlett'e çok uzak durmuş, İtalyan kilisesinde yapılacak kutsama törenine katılma davetlerini reddetmişti. Scarlett bu daveti göndermekte ısrar etmişti, ancak Aristide'nin annesi

davetlerini reddetmesi üzerine çok da hayal kırıklığına uğramamıştı. Harika bir gün geçirmişler ve parti geçirmişlerdi. Scarlett, Elisabetta'nın kocası ondan boşandıktan kısa bir süre sonra hastalandığında doğru

cevabın ne olacağı konusunda daha az emindi.

Her fırsatta itiraz ettiği boşanmanın stresi, ona sağlık sorunları ve

Kalp krizi geçirdiğinde, Aristide'yi onu ziyaret etmeye ikna eden Scarlett olmuştu, oysa Aristide bunun onu itaat ettirmek için tasarlanmış bir yanlış alarm olduğuna

Ne yazık ki, kalp ameliyatı Elisabetta'yı kurtaramadı ve birkaç hafta sonra beklenmedik bir komplikasyon nedeniyle vefat etti.

Aristide, kendisini hastaneye gidip annesiyle barışmaya ikna ettiği için Scarlett'e teşekkür etmişti.

Bunu kardeşinin adına yaptı, geçmişini geride bırakarak yaşlı kadına yaklaşma konusundaki isteksizliğini aştı. Elisabetta tüm servetini ve mücevherlerini Aristide'ye bıraktı.

mücevherlerini Aristide'ye bırakmıştı, bu Aristide'nin tamamen mirastan mahrum bırakılacağını beklediği için sürpriz olmuştu.

Rome ve Alice artık dört yaşında, dakikada bir kilometre konuşan ve anaokuluna giden sağlam çocuklar olmuştu. Alice minik kalırken Rome, Jack'in fasulye sırtığı gibi uzayıp duruyordu.

. O futbola deli oluyordu ama gerçek bir erkek fatma olan Alice, oyunda ondan daha iyiydi.

Scarlett artık çalışmıyordu. Hamileliği sırasında işinden istifa etmişti, okulda çalışmak ve kendi çocukları ile Aristide'ye yeterince enerji ayırmak için çok yorgundu.

Aristide yatak odalarının kapısından içeri girip, "Bu gece kısa bir elbise giyeceğini sanıyordum..." dedi.

"Ayak bileklerim şiştiği için giyemem, onları saklamak için uzun bir elbise giydim."

Aristide kaşlarını çatarak iki kolunu ona doladı ve sarıldı. "Ne giyersen giy, çok güzelsin. Ama belki de biraz daha rahat davranmalısın..."

"Sadece sıcak hava yüzünden," diye tartıştı.

"Dominika'da daha sıcak olacak," diye hatırlattı.

Scarlett, ceketinin altından kaslı göğsüne minnettarlıkla ellerini gezdirdi. "Evet, zayıflamayı sabırsızlıkla bekliyorum

"

"Hamileyken olmaz." Aristide, onun çıkıntılı karnını okşadı.
"Bu şişkinlik sadece benim gözlerim için."

"Demek böyle yapıyorsun. Beni hamile bırakıp sonra da aktivitelerimi kısıtlamaya başlıyorsun..."

"Hepsini değil," dedi Aristide, kötücül bir gülümsemeyle ve pelvisinde sıcaklık hissettiren, ateşli bir seksapelle. "Ben çıplak yüzeceğim... sen de izleyeceksin..."

"Sözler... sözler," diye alay etti, ona sıcak, hayranlık dolu gözlerle bakarak, çocukların ona sevginin değerini öğrettiği için onu bu kadar rahat kucaklamasından keyif alıyordu.

"Seni çok seviyorum, *cara*." Aristide, uzun, uzun, kalıcı bir öpücük verdi, bu öpücük onun ayak parmaklarını kıvırdı ve sonra başını tekrar kaldırdı. "Edith ve Tom geldiler ve çocukları bahçeye çıkardılar."

"Bu fırsat kapımızı çalıyor mu?" diye fısıldadı.

"Korkarım ki hayır... akşam yemeğinden önce korkunç bir şekilde yetişkin gibi davranıp onlara katılıp dışarıda içki içmeliyiz... ama daha sonra seni çok mutlu bir kadın yapacağım."

"Ben zaten çok mutlu bir kadıyım."

"Daha fazla mutluluk için her zaman yer vardır. Bunu bana sen öğrettin."

Scarlett gülümsedi ve iki elini de onun ellerine sıkıca tuttu.
"Seni seviyorum, Bay Angelico."

"Seni sevdiğim kadar bile değil," diye memnuniyetle cevap verdi.

* * * * *

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

